

เอกสาร
กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์
แผนงาน/โครงการด้านประชาคมอาเซียน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

จัดทำโดย
ส่วนอาเซียน สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ
มกราคม 2556

คำนำ

ส่วนอาเซียน สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ ได้จัดทำเอกสารกรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์ แผนงาน/โครงการด้านประชาคมอาเซียน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 เพื่อให้หน่วยปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ได้ใช้เป็นกรอบข้อมูลในการผลิตและเผยแพร่ข้อมูลด้านประชาคมอาเซียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นไปตามวัตถุประสงค์

เอกสารชุดนี้ ประกอบด้วย กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติและกำกับดูแล การปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ แผนงานบริหารจัดการการดำเนินงานการเข้าสู่ประชาคมผ่านสื่อสมัยใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้เกิด ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ แผนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการองค์กร แผนงานเสริมสร้างระบบบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล โครงการพัฒนาบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ส่วนอาเซียน สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ หวังว่าเอกสารกรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์ แผนงาน/โครงการด้านประชาคมอาเซียน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยปฏิบัติ ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

ส่วนอาเซียน
สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ
มกราคม 2556

สารบัญ

หน้า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติและกำกับดูแล การปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ แผนงานบริหารจัดการการดำเนินงานการเข้าสู่ประชาคมผ่านสื่อสมัยใหม่ โครงการสนับสนุนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสมัยใหม่

กรอบข้อมูลประชาสัมพันธ์กิจกรรมการประชุม นิเทศ และติดตามผลการดำเนินงาน ตามแผนประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน	1
กรอบข้อมูลประชาสัมพันธ์กิจกรรมการผลิต Digital Content ผ่านสื่อสมัยใหม่	2

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้เกิด ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ

แผนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบข้อมูลประชาสัมพันธ์โครงการประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์อาเซียน	12
กรอบข้อมูลประชาสัมพันธ์โครงการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน	21

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการองค์กร

แผนงานเสริมสร้างระบบบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล

โครงการพัฒนาบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบข้อมูลโครงการพัฒนาบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ ประชาคมอาเซียน	99
--	----

ภาคผนวก

- สรุปกิจกรรมและงบประมาณแผนงาน/โครงการด้านประชาคมอาเซียนที่จำแนกตามสำนัก/กอง
- การจัดสรรงบประมาณแผนงาน/โครงการด้านประชาคมอาเซียน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556
- รายละเอียดโครงการสนับสนุนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสมัยใหม่
- รายละเอียดโครงการประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์อาเซียน
- รายละเอียดโครงการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน
- รายละเอียดโครงการพัฒนาบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคม
อาเซียน

กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติและกำกับดูแลการปฏิบัติงาน
ตามนโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ
แผนงานบริหารจัดการการดำเนินงานการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนผ่านสื่อสมัยใหม่
โครงการสนับสนุนการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสมัยใหม่
กิจกรรมการประชุม นิเทศ และติดตามผลการดำเนินงานตามแผนประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน
หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความเข้าใจและรับทราบแนวทางการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อบริหารและติดตามให้แผนการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนเป็นไปตามเป้าหมาย
และมาตรการที่กรมประชาสัมพันธ์รับผิดชอบ

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบด้านแผนงานของกรมประชาสัมพันธ์

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

1. ชี้แจงรายละเอียดของโครงการต่างๆ รวมทั้งแนวทางในการประชาสัมพันธ์
2. รับทราบปัญหาและอุปสรรค/แนวทางในการแก้ไข

กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนานโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติและกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ

โครงการแผนงานบริหารจัดการการดำเนินงานการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนผ่านสื่อสมัยใหม่

กิจกรรมการผลิต *Digital Content* ผ่านสื่อสมัยใหม่

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านอาเซียน

เนื้อหาในการประชาสัมพันธ์

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเทศอาเซียน
2. ประเทศไทยกับอาเซียน
 - ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และด้านการเมืองและความมั่นคง
3. กฎบัตรอาเซียน
4. การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
 - ประชาชน
 - หน่วยงานของรัฐ
5. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
6. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
7. ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
8. ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอาเซียน

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเทศอาเซียน

บรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

ชื่อทางการ:	เนการาบรูไนดารุสซาลาม แปลว่า ดินแดนแห่งความสงบสุข
ที่ตั้ง:	ตอนเหนือของเกาะบอร์เนียว ทิศเหนือติดทะเลจีนใต้ ทิศตะวันออก ติดตะวันออก ติดตะวันตก และทิศใต้ล้อมรอบด้วยรัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย
ภูมิอากาศ:	ภูมิอากาศเขตร้อน มีความชื้นและอุณหภูมิสูง ปริมาณฝนค่อนข้างมาก
เมืองหลวง:	กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan)
ประชากร:	422,700 คน ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2011
ภาษา:	มาเลย์ (Bahasa Malayu) เป็นภาษาราชการ
ศาสนา:	อิสลาม (67%) พุทธ (13%) คริสต์ (10%) และฮินดู (10%)
คำทักทาย:	สวัสดีตอนเช้า - ซาลามัต ปากี (Selamat Pagi) สวัสดีตอนกลางวัน - ซาลามัต เซียง (Selamat Siang) สวัสดีตอนเย็น - ซาลามัต มาลาม (Selamat Malam)

คำขอบคุณ:	เทอร์ิมา กาสี - Terima kasih
วันชาติ:	23 กุมภาพันธ์
ระบบการปกครอง:	สมบูรณาญาสิทธิราชย์ (ระบอบกษัตริย์) มีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหม และรักษาการรัฐมนตรีการคลัง
สกุลเงิน:	ดอลลาร์บรูไน (Brunei Dollar - BND)
ชุดประจำชาติ:	ชาย (Baju Melay) หญิง (Baju Kurung)
สถานที่สำคัญ:	มัสยิดสุลต่านโอมาร์ อาลี ซาฟุดดิน (Sultan Omar Ali Saifuddin Mosque)
ทรัพยากรธรรมชาติ:	น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ

ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)

ภูมิประเทศ:	คล้ายสามเหลี่ยม คือ ตรงกลางเป็นแอ่งทะเลสาบและลุ่มแม่น้ำโขงอันกว้างขวาง มีภูเขาล้อมรอบอยู่ 3 ด้าน
เมืองหลวง:	กรุงพนมเปญ (Phnom Penh)
เมืองสำคัญ:	เมืองเสียมราฐ เป็นเมืองสำคัญทางวัฒนธรรม
ภาษาที่ใช้:	ภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ
ศาสนา:	ศาสนาประจำชาติ คือ ศาสนาพุทธ
วันชาติ:	9 พฤศจิกายน 2493
ระบอบการปกครอง:	ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ
ภูมิอากาศ:	อุณหภูมิเฉลี่ย 20 - 36 องศาเซลเซียส อากาศมรสุมเขตร้อน
สกุลเงิน:	เรียล (Riel) เป็นสกุลเงินของประเทศกัมพูชา
ชุดประจำชาติ:	ซัมปอต (Sampot) สำหรับผู้หญิงซึ่งมีความคล้ายคลึงกับผ้าถุงของประเทศลาวและไทย ผู้ชายมักสวมเสื้อผ้าไหมหรือผ้าฝ้ายทั้งแขนสั้นและแขนยาว สวมกางเกงขายาว
สถานที่สำคัญ:	นครวัด
ทรัพยากรธรรมชาติ:	ป่าไม้ สัตว์น้ำ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ อัญมณี และสินแร่

อินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

ภูมิประเทศ:	ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยกว่า 17,508 เกาะ รวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วน คือ 1) หมู่เกาะซุนดาใหญ่ 2) หมู่เกาะซุนดาน้อย 3) หมู่เกาะมาลุก หรือ หมู่เกาะเครื่องเทศ และ 4) อีเรียนจาया
เมืองหลวง:	กรุงจาการ์ตา ในอดีตมีชื่อว่า ปัตตาเวีย (Batavia) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น จาการ์ตา
เมืองสำคัญ:	ยอร์กยาการ์ตา (ศาสนา/วัฒนธรรม) บาห์ลี (ท่องเที่ยว)
ประชากร:	237,641,326 คน ณ วันที่ 1 พ.ค. 2552
ภาษาที่ใช้:	Bahasa Indonesia เป็นภาษาประจำชาติ
ศาสนา:	อิสลาม (ร้อยละ 88) คริสต์ (ร้อยละ 8)
คำทักทาย:	สวัสดีตอนเช้า - ซาลามัต ปากี (Selamat Pagi) สวัสดีตอนกลางวัน - ซาลามัต ซียง (Selamat Siang) สวัสดีตอนเย็น - ซาลามัต มาลาม (Selamat Malam)
คำขอบคุณ:	เทอร์ิมา กาสี - Terima kasih

วันชาติ:	17 สิงหาคม
ระบอบการปกครอง:	ประชาธิปไตยแบบมีประธานาธิบดีเป็นผู้นำ (วาระละ 5 ปี และต่อได้อีก 1 วาระ)
สกุลเงิน:	สกุลเงินรูเปียห์
ภูมิอากาศ:	ป่าฝนเขตร้อน มีฤดูแล้งและฤดูฝน อุณหภูมิระหว่าง 21-33 องศาเซลเซียส
ชุดประจำชาติ:	ผ้าบาติก (Batik) คือ เอกลักษณ์ของเสื้อผ้าอินโดนีเซีย
ดอกไม้ประจำชาติ:	กล้วยไม้ราตรี (Moon Orchid)
สถานที่สำคัญ:	บูโรพุทโธ เมืองยอร์กยาการ์ตา หนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลก
ทรัพยากรธรรมชาติ:	น้ำมัน ถ่านหิน สัตว์น้ำ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic)

ที่ตั้ง:	ทิศเหนือ ติดกับประเทศจีน ทิศตะวันออก ติดกับประเทศเวียดนาม ทิศใต้ ติดกับประเทศไทย และประเทศกัมพูชา ทิศตะวันตก ติดกับประเทศไทย และประเทศพม่า
เมืองหลวง:	นครหลวงเวียงจันทน์
เมืองสำคัญ:	สะหวันนะเขต หลวงพระบาง
ประชากร:	6 ล้านคน
ภาษาที่ใช้:	ภาษาลาวเป็นภาษาทางการทั้งในส่วนกลางและระบบการเขียน
ศาสนา:	ศาสนาพุทธนิกายเถรวาท (ร้อยละ 75 ของชาวลาวทั้งหมด)
คำทักทาย:	คำบยดี/ สบายดี: สวัสดี ขอบใจ - ขอขอบคุณ/ ขอใจหลายๆ: ขอขอบคุณมาก
วันชาติ:	2 ธันวาคม
ระบอบการปกครอง:	สังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชน) โดยมีประธานประเทศ (ประธานาธิบดี) ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี
ภูมิอากาศ:	ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์ถึงเมษายน) ฤดูฝน (พฤษภาคมถึงตุลาคม) ฤดูหนาว (พฤศจิกายนถึงมกราคม)
สกุลเงิน:	กีบ เป็นสกุลเงินของประเทศลาว
ชุดประจำชาติ:	ผู้หญิงลาวนุ่งผ้าซิ่น และใส่เสื้อแขนยาวทรงกระบอก ผู้ชายมักแต่งกายแบบสากล หรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อขึ้นนอกกระดุมเม็ดเล็ก คล้ายเสื้อพระราชทานของไทย
ดอกไม้ประจำชาติ:	ดอกจำปาลาวหรือดอกลีลาวดี
สถานที่สำคัญ:	วัดเชียงทอง หลวงพระบาง
ทรัพยากรธรรมชาติ:	ไม้ ดีบุก ยิบซัม ตะกั่ว หินเกลือ เหล็ก ถ่านหินลิกไนต์ สังกะสี ทองคำ อัญมณี

มาเลเซีย (Republic of Malaysia)

ที่ตั้ง:	แบ่งเป็นฝั่งคาบสมุทรมาเลเซีย และฝั่งเกาะบอร์เนียว
ภูมิอากาศ:	แบบร้อนชื้นตลอดทั้งปี
เมืองหลวง:	กรุงกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur)

เมืองสำคัญ:	เมืองปุตราจายา (Putrajaya) ห่างจากกรุงกัวลาลัมเปอร์ไปทางตอนใต้ประมาณ 25 กิโลเมตร เป็นเมืองศูนย์กลางการบริหารประเทศอันเกิดจากแนวความคิดของอดีตนายกรัฐมนตรี ดร.มหาเธร์ โมฮัมหมัด
วันชาติ:	31 สิงหาคม
ระบอบการปกครอง:	ระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ประมุขแห่งรัฐมีตำแหน่งเป็นยัติ เปอร์ตวน อากง หรือพระราชาธิบดี มาจากเจ้าผู้ครองรัฐทั้ง 9 รัฐ บนคาบสมุทรมลายู จากทั้งหมด 13 รัฐของมาเลเซีย ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี และหมุนเวียนกันไปตามลำดับ
ประชากร:	28,334,135 คน ณ วันที่ 6 ก.ค. 2552 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติมาเลเซีย
ภาษาที่ใช้:	ภาษามลายู เป็นภาษาราชการและภาษาพูดที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย
ศาสนา:	อิสลาม (ร้อยละ 60) พุทธ (ร้อยละ 19) คริสต์ (ร้อยละ 12)
คำทักทาย:	สวัสดีตอนเช้า - ซาลามัต ปากี (Selamat Pagi) สวัสดีตอนกลางวัน - ซาลามัต เซียง (Selamat Siang) สวัสดีตอนเย็น - ซาลามัต มาลาม (Selamat Malam)
คำขอบคุณ:	เทอริมา กาสี - Terima kasih
สกุลเงิน:	ริงกิต (Malaysian Ringgit) - MYR
ชุดประจำชาติ:	เหมือนกับบรูไนดารุสซาลาม แต่สตรีจะนิยมใช้ผ้าสีพื้นคลุมศีรษะด้วยผ้าสีพื้น
สถานที่สำคัญ:	พระราชวังสุลต่านเนตแห่งมะละกา (Malacca Sultanate Palace) พระราชวังนี้เป็นสถาปัตยกรรมแบบมลายูปันเมือง เรียกว่า Bambung panjang
ทรัพยากรธรรมชาติ:	น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ดีบุก ยางดิบ ปาล์มน้ำมัน ไม้

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (The Republic of the Union of Myanmar)

ที่ตั้ง:	ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับทิเบตและจีน ทิศตะวันออกติดกับลาว ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดกับไทย ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับบังคลาเทศและอินเดีย ทิศตะวันตกเฉียงใต้และทางใต้ติดกับทะเลอันดามันและอ่าวเบงกอล
เมืองหลวง:	เนปิดอว์ (Naypyidaw)
ประชากร:	55.4 ล้านคน
ภาษาที่ใช้:	ภาษาพม่าเป็นภาษาราชการ
ศาสนา:	ศาสนาพุทธ ๘๐% ศาสนาคริสต์ 5% ศาสนาอิสลาม 3.8%
คำทักทาย:	มิงกะลาบา : สวัสดี ขอบคุณ: เจชูติน บาแด
วันชาติ:	4 มกราคม 2491 และเป็นวันเริ่มต้นของเอกราชพม่าที่ได้รับคืนจากอังกฤษ
ระบอบการปกครอง:	รัฐสภาที่สมาชิกมาจากการเลือกตั้ง โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขประเทศและหัวหน้ารัฐบาล
ภูมิอากาศ:	สภาพภูมิอากาศส่วนใหญ่ในบริเวณที่เป็นเทือกเขาสูงทางตอนกลางและตอนเหนือของประเทศจะมีอากาศแห้งและร้อนมากในฤดูร้อน ในฤดูหนาวอากาศจะเย็นมาก
สกุลเงิน :	จัต (Kyat : MMK)
ชุดประจำชาติ:	ลองยี คือชุดแต่งกายประจำชาติ ผ้านุ่งมีความยาวจากเอวจรดปลายเท้า การสวมใส่ใช้วิธีการขมวดผ้าเข้าด้วยกันโดยไม่มัดหรือพับขึ้นมาถึงหัวเข่า

ดอกไม้ประจำชาติ:	ประดู่
อาหารประจำชาติ:	หล่าเพ็ด (Lahpet) เป็นอาหารประจำชาติของพม่าที่มีลักษณะคล้ายกับยำเมืองของไทย
สถานที่สำคัญ:	พระมหาธาตุเจดีย์ชเวดากอง
ทรัพยากรธรรมชาติ:	น้ำมันปิโตรเลียม ดีบุก วุลแฟรม

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines)

ที่ตั้ง:	ตั้งอยู่ตรงศูนย์กลางการติดต่อระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทางภาคตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศตะวันตกติดต่อกับทะเลจีนใต้ ทิศใต้ติดต่อกับทะเลเซเลเบสและหมู่เกาะโมลุกกะของอินโดนีเซีย
เมืองหลวง:	กรุงมะนิลา
ประชากร:	95.39 ล้านคน ปี 2555
ภาษาที่ใช้:	ภาษาตากาล็อกเป็นภาษาประจำชาติ
ศาสนา:	ร้อยละ 92.5 ของประชากรนับถือศาสนาคริสต์
คำทักทาย:	สวัสดีตอนเช้า – มากันดั่ง อุมากา สวัสดีตอนบ่าย – มากันดั่ง ฮาโปน สวัสดีตอนเย็น – มากันดั่งกาปี
คำขอบคุณ:	ขอบคุณ (มาก) ค่ะ/ครับ- (มารามิง) ซาลามัท โปะ
เมืองสำคัญ:	เกาะเซบู (Cebu) เป็นปลายทางท่องเที่ยวยอดนิยม และมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา
	มากที่สุดในประเทศฟิลิปปินส์ คือ มากกว่า 1.6 ล้านคน
วันชาติ:	12 มิถุนายน
ระบอบการปกครอง:	ระบอบประชาธิปไตย ตามแบบสหรัฐอเมริกา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารประเทศ
อากาศ:	มรสุมเขตร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่าง 24 - 29 องศาเซลเซียส มีฝนตกชุก
สกุลเงิน:	เปโซ (Peso)
สถานที่สำคัญ:	โบสถ์ซาน อากุสติน บ่อมอินทรามูรอส
ทรัพยากรธรรมชาติ:	มะพร้าว อ้อย ป่านอนากา ข้าวเจ้า เหล็ก โครไมต์ ทองแดง เงิน

สาธารณรัฐสิงคโปร์

ที่ตั้ง:	ตั้งอยู่ทางใต้สุดของคาบสมุทรมาเลย์ ติดกับรัฐยะโฮร์ของประเทศมาเลเซีย
ประชากร:	ชาวจีน (76.5%) ชาวมลายู (13.8%) ชาวอินเดีย (8.1%) และอื่น ๆ (1.6%)
ภาษาที่ใช้:	ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ รวมถึงภาษาจีนกลาง ภาษามลายู และภาษาทมิฬ
ศาสนา:	พุทธ อิสลาม คริสต์
คำทักทาย:	หนีห่าว/Hello. คำขอบคุณ: กำเสี๋ย/ Thank you.
วันชาติ:	9 สิงหาคม
ระบอบการปกครอง:	การปกครองในระบอบสาธารณรัฐโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขทางพิธีการและมีนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขทางด้านบริหาร
ภูมิอากาศ:	อากาศอบอุ่นเกือบตลอดปี อุณหภูมิอยู่ที่ 25- 32 องศาเซลเซียส

ชุดประจำชาติ:	เนื่องจากสิงคโปร์มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชุดประจำชาติจึงเป็นชุดที่ได้รับวัฒนธรรมจากจีนหรือมาเลย์
ดอกไม้ประจำชาติ:	Vanda Miss Joaquim เป็นกล้วยไม้ในกลุ่มแวนด้า
อาหารประจำชาติ:	บักก๊อดเต๋ ลักษณะเป็นน้ำแกงข้นสีน้ำตาล ทำจากกระดูกซี่โครงหมูตุ๋นยาจีน
สถานที่สำคัญ:	เมอร์ไลออน อาคารโรงละคร Esplanade ย่าน China Town ย่าน Little India
ทรัพยากรธรรมชาติ:	ยางพารา มะพร้าว ผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์ส่งออกสำคัญ: เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ และเสื้อผ้า

ประเทศไทย

ที่ตั้ง:	ทิศตะวันออก ติดประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ทิศเหนือ ติดประเทศพม่าและลาว มีแม่น้ำโขงกั้นเป็นบางช่วง ทิศใต้ ติดประเทศมาเลเซียและอ่าวไทย ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามันและประเทศพม่า
ภูมิอากาศ:	ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์ถึงเมษายน) ฤดูฝน (พฤษภาคมถึงตุลาคม) ฤดูหนาว (พฤศจิกายนถึงกลางมีนาคม)
เมืองหลวง:	กรุงเทพมหานคร แปลว่า "พระนครอันกว้างใหญ่ดุจเทพนคร" มาจากชื่อเต็ม "กรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา มหาดิลกภพ นพรัตนราชธานี บุรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์มหาสถานอมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยวิษณุกรรม ประสิทธิ์"
เมืองสำคัญ:	เชียงใหม่ (ประวัติศาสตร์/ท่องเที่ยว) ภูเก็ต (ท่องเที่ยว/วัฒนธรรม) พัทยา (ท่องเที่ยว) พระนครศรีอยุธยา (ท่องเที่ยว/วัฒนธรรม)
ภาษา:	ภาษาทางการเป็นภาษาไทย
ศาสนา:	ศาสนาพุทธ ร้อยละ 93.4
คำทักทาย:	สวัสดีค่ะ/ครับ -Hello ขอขอบคุณค่ะ/ครับ - Thank you
ระบบการปกครอง:	ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ประมุข:	พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สยามินทราธิราชบรมนาถบพิตร
สกุลเงิน:	บาท (THB)
ทรัพยากรธรรมชาติ:	ทรัพยากรดิน ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรแร่ธาตุ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ที่ตั้ง:	ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน ทิศเหนือ ติดกับประเทศจีน ทิศตะวันตกติดประเทศลาว และประเทศกัมพูชา ทิศตะวันออกและใต้ติดอ่าวตังเกี๋ย ทะเลจีนใต้ หรือในภาษาเวียดนามเรียกเฉพาะ ทะเลทางทิศตะวันออกว่า ทะเลตะวันออก
----------	--

เมืองหลวง:	กรุงฮานอย
เมืองสำคัญ:	ดานัง โฮจิมินห์ ซิตี้ ฮอยอัน เว้
ภาษาที่ใช้:	ภาษาเวียดนาม เป็นภาษาราชการ
ศาสนา:	พุทธ คริสต์
คำทักทาย:	ซิน จ่าว แปลว่า สวัสดี
คำขอบคุณ:	กัม เอ็น แปลว่า ขอบคุณ
วันชาติ:	2 กันยายน
ระบอบการปกครอง:	สังคมนิยม
ภูมิอากาศ:	เป็นแบบมรสุมเขตร้อน
สกุลเงิน:	ด่ง (VND)
ชุดประจำชาติ:	อ่าว หลุย
ดอกไม้ประจำชาติ:	บัวหลวง
อาหารประจำชาติ:	เฟื่อ
สถานที่สำคัญ:	วัดเนินหยก (Ngoc Son)

ประเทศไทยกับอาเซียน

ประเทศไทยได้ะไรจากการเป็นประชาคมอาเซียน

- อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด
 - การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดตลาดใหญ่ในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่
 - ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทย
- โดยขยายฐานการผลิตบางส่วนหรือทั้งหมดไปในอาเซียนได้
- ประชาคมเศรษฐกิจจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้เริ่มปรับตัวและเตรียมความพร้อม
 - เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการภายในประเทศ
 - อุตสาหกรรม/ธุรกิจไทยขยายตัว มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น แรงงานฝีมือ นักวิชาชีพ สามารถไปทำงานใน

ประเทศอาเซียนอื่น

- ลดต้นทุนการผลิต ทำให้สินค้าที่ผลิตสามารถแข่งขันได้ดีขึ้น
- ขยายตลาดการค้าสำหรับสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้น
- แก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคม เช่น ยาเสพติด โรคระบาด การค้ามนุษย์ อาชญากรรมข้ามชาติ
- ร่วมมือกันในการลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม

กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้น พร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียนตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน ให้ได้ภายในปี พ.ศ.2558 ตามที่ผู้นำอาเซียน ได้ตกลงกัน

ไว้ ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียน กำลังแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จที่ก้าวไกลของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจระหว่าง ประเทศสมาชิกต่าง ๆ ทั้ง 10 ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียน ให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตร อาเซียน ครบทั้ง 10 ประเทศแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธ.ค. 2551 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็น ศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคล แก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (inter-governmental organization)

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ ได้แก่ 1) ความมุ่งประสงค์และ หลักการของอาเซียน 2) สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน 3) สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณี ของรัฐสมาชิก และการรับสมาชิกใหม่ 4) โครงสร้างองค์กรของอาเซียน 5) องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน 6) การคุ้มกันและเอกสิทธิ์ 7) กระบวนการตัดสินใจ 8) การระงับข้อพิพาท 9) งบประมาณและการเงิน 10) การ บริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน 11) อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน 12) ความสัมพันธ์กับภายนอก 13) บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

- ประชาชน

ให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้และความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียนและสร้างความ ตระหนักรู้ถึงการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนให้กับประชาชนทุกกลุ่มทุกวัย โดยมีโครงการที่สำคัญ เช่น โครงการเสริมสร้างประชาคมอาเซียนผ่านสื่อมวลชนและสื่อประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมการตระหนักรู้ เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของความเป็นประชาคม โครงการพัฒนาสถานีโทรทัศน์อาเซียน โครงการเตรียม ความพร้อมในการเป็นศูนย์บริการประชาชนของประชาคมอาเซียน และการพัฒนาความร่วมมือและความ เชื่อมโยงด้านศิลปวัฒนธรรมกับประเทศอาเซียน เป็นต้น

- หน่วยงานภาครัฐ

มุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องด้านศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของแต่ละประเทศ อาเซียน และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐของประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเสริมสร้าง ความร่วมมือและการพัฒนาการศึกษาและวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับภูมิภาค โดยมี โครงการที่สำคัญ เช่น โครงการกำหนดนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.ฯ โครงการจัดอบรมหลักสูตร นโยบายการพัฒนาประเทศสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมรณรงค์ สร้างความตระหนักเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้กับข้าราชการ และโครงการการประมวลกฎหมายและระเบียบ ที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นต้น

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

อาเซียนได้ตกลงที่จะให้ประชาคมการเมืองและความมั่นคง มีเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

(1) ประชาคมที่มีกติกาและมีการพัฒนาค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (A rules-based Community of shared values and norms)

(2) ประชาคมที่ทำให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ มีความสุขมีความแข็งแกร่ง พร้อมทั้งมีความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ (A cohesive, peaceful and resilient region with shared responsibility for comprehensive security)

(3) ประชาคมที่ทำให้เป็นภูมิภาคที่มีพลวัต และมองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัวกันและลักษณะพึ่งพาซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น (A dynamic and outward looking region in an increasingly integrated and interdependent world)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายอาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

(1) การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงาน ฝีมืออย่างเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริมการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อย ๆ ลดหรือยกเลิกมาตรการที่มีใช้ภาษี สำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศภายในปี 2553 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2558 และเปิดเสรีการลงทุนภายในปี 2553

(2) การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

(3) การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ เพื่อลดช่องว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก

(4) การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้าน ได้แก่ เยาวชน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมสตรี แรงงาน การขจัดความยากจน สวัสดิการสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมและสารสนเทศ กิจกรรมพลเรือน การตรวจคนเข้าเมืองและกงสุล ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน อาเซียนมีคณะทำงานอาเซียนรับผิดชอบการดำเนินการความร่วมมือในแต่ละด้าน อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 มุ่งหวังในการเป็น

ประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนอาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนามนุษย์ (Human Development) 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
นโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ
แผนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน

กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้เกิด
ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ

แผนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โครงการประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์อาเซียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างการตระหนักรู้ การยอมรับและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องอัตลักษณ์อาเซียน อาทิ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา และอารยธรรม
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกการเป็นประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียน ความรักและความเป็นเอกภาพของประชาคมอาเซียน
๓. เพื่อสร้างและส่งเสริมความร่วมมือ ความเข้มแข็งและบทบาทของสื่อมวลชนในการประชาสัมพันธ์การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

เกริ่นนำ

สมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) หรืออาเซียน (ASEAN) เป็นองค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นที่ยอมรับและประสบความสำเร็จในหลายๆ ด้าน การรวมตัวของประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) เป็นโอกาสสำคัญที่จะทำให้ทุกประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แสวงหาจุดร่วมระหว่างกันในทุกด้านเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของภูมิภาค และหากกล่าวเฉพาะด้านสังคม จุดร่วมที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทุกประเทศในอาเซียนจะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างสรรค์พัฒนาพลเมืองของตน คือ คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน เพราะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ให้เกิดขึ้นได้

ความเป็นพลเมืองอาเซียน

คำว่า พลเมือง (Citizen) หมายถึง พลั้งหรือกำลังคนของประเทศซึ่งอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของประเทศหรืออาจเรียกว่า “ชาวเมือง” หรือ “ชาวประเทศ” นั้นเอง ต่างจากชาวต่างด้าวเข้าเมืองซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศเพียงชั่วคราว เมื่อกล่าวถึงพลเมืองของประเทศใด ย่อมหมายถึงบุคคลทั้งหลายที่มีสัญชาติของประเทศนั้นๆ ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ เช่น เมื่อกล่าวถึงพลเมืองของประเทศไทย ย่อมหมายถึงคนทั้งหลายที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายไทย พลเมืองของแต่ละประเทศย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของประเทศนั้น บุคคลต่างสัญชาติที่เข้าไปอยู่อาศัยซึ่งเรียกว่าคนต่างด้าว ไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับพลเมืองและมีหน้าที่แตกต่างออกไป เช่น อาจมีหน้าที่เสียภาษี หรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นตามที่กฎหมายของแต่ละประเทศบัญญัติไว้ สิทธิและหน้าที่เป็นสิ่งที่คู่กัน เมื่อมีสิทธิก็ต้องมีหน้าที่ พลเมืองของทุกประเทศมีทั้งสิทธิและหน้าที่ แต่จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกฎหมายของประเทศนั้น ๆ

ความเป็นพลเมืองอาเซียน (ASEAN Citizenship) จึงหมายถึง ชาวประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ซึ่งอยู่ภายใต้กฎกติกาของประชาคมอาเซียน มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายกติกาของประชาคมอาเซียนนั่นเอง

1. ความสำคัญของการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน

การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนจะเกิดขึ้นไม่ได้หากชาวประเทศอาเซียนขาดความตระหนักร่วมกันในการเป็นหนึ่งเดียวทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคงและด้านสังคมและวัฒนธรรม ประชาคมอาเซียนทั้งสามเสาหลักมีความสำคัญ ต่อแบบแผนการสร้างความร่วมมือกันระหว่างประเทศ หากเป็นในอดีตเรื่องทำนองนี้อาจจะเป็นเรื่องในความ รับผิดชอบของรัฐบาล ประชาชนไม่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่ในเมื่ออาเซียนเกิดการรวมตัวกันและมีวัตถุประสงค์ ตามกฎบัตรอาเซียนที่ประกาศให้มีผลบังคับใช้ในเดือนธันวาคม 2551/2008 กฎบัตรนั้นจึงเป็นจตุรัสธรรมนูญ ร่วมของอาเซียนที่รัฐสมาชิกทั้งหลายต้องยึดถือและปฏิบัติตาม

เมื่อเป็นดังนี้แล้วทุกเรื่องที่เกิด ทุกอย่างที่ทำ จะมีผลกระทบต่อประชาชนพลเมืองไทยและ พลเมืองอีก 9 ประเทศของอาเซียนโดยตรง ทั้งการเมืองและความมั่นคง ทั้งการเศรษฐกิจ และทั้งด้านสังคมและ วัฒนธรรม เพราะหากมีอะไรที่กำหนดแล้วว่าจะทำ ก็ต้องทำเหมือนกันทั้งหมด มีผลกระทบเท่ากันในทุกประเทศ ที่เป็นสมาชิกอาเซียน หากลงนามสร้างสันติภาพร่วมกัน พลเมืองทั้งหลายก็ต้องช่วยกันสร้างสันติภาพระหว่างกัน หากตกลงว่าจะเปิดพรมแดนไปมาหาสู่หรือค้าขายกันอย่างเสรี ไม่มีอุปสรรคทั้งด้านภาษีและกระบวนการด้าน ศุลกากร อาเซียนบอกว่าให้สะดวกรวดเร็วก็จะต้องทำให้สะดวกรวดเร็วเสมอเหมือนเท่าเทียมกันทั้งหมด เมื่อ อาเซียนตกลงให้เปิดเขตการค้าเสรีก็ต้องเปิดเสรีพร้อมกันทั้งหมด หากอาเซียนตกลงว่าจะต้องจรรโลงรักษาความ แตกต่างหลากหลายทางภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมในอาเซียนให้เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของอาเซียนร่วมกันเป็น หนึ่งเดียวกัน ทุกชาติทุกกลุ่มวัฒนธรรมธรรมในท้องถิ่นต่างๆ ของอาเซียน ก็จะต้องมีจิตสำนึกร่วมอัตลักษณ์ เดียวกันให้ได้

โดยสรุป ความตกลงของอาเซียนผ่านการลงนามของผู้ในระดับต่างๆ ล้วนมีผลกระทบต่อ พลเมืองไทยและพลเมืองอาเซียนทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่าง ยิ่งและควรมีการหาแนวทางในการสร้างเสริมอย่างเป็นรูปธรรม

2. แนวทางการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน

การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน เป็นเรื่องในทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมกันทำ เพราะภาคส่วน ต่างๆ ในสังคมล้วนได้รับผลจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แนวทางการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน อาจ สรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

2.1 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียน ซึ่งทัศนคตินั้นมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

2.1.1 องค์ประกอบเชิงความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) จะต้องสร้าง ความรู้สึกที่ดีในการเป็นพลเมืองอาเซียน ลดความรู้สึกชิงชัง ขัดแย้ง และความเคียดแค้นกับเรื่องราวในอดีต ต่างๆ ระหว่างกัน แต่ส่งเสริมความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองอาเซียนซึ่งจะต้องร่วมกัน สร้างสรรค์ภูมิภาคนี้อย่างดี

2.1.2 องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) จะต้องสร้างเสริม ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็น รวมทั้งคุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่งของ ประชาคมอาเซียนในฐานะพลเมืองอาเซียนให้แก่ชาวอาเซียนโดยทั่วกัน

2.1.3 องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component) จะต้องมีการสร้าง แนวปฏิบัติที่ส่งเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียนร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การแสดงออกถึงความเอื้ออาทร กัน การแสดงออกถึงการยอมรับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และการเคารพซึ่งกันและกัน เป็นต้น

2.2 การสร้างกระบวนการในการสร้างเสริมความเป็นพลเมือง ซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการต่างๆ ที่สอดคล้องกับ 3 เสาของประชาคมอาเซียน ดังนี้

2.2.1 กระบวนการทางเศรษฐกิจ ที่สนับสนุนส่งเสริมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในขณะเดียวกันก็สร้างสรรค์คุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายด้านเศรษฐกิจด้วย เช่น ความเชี่ยวชาญทางด้านอาชีพและความตระหนักรู้ในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นต้น

2.2.2 กระบวนการทางการเมืองและความมั่นคง ที่สนับสนุนส่งเสริมประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC) โดยมุ่งสร้างสรรค์คุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนในด้านนี้ของประชาชนในแต่ละประเทศ เช่น รักความสงบ แก้ปัญหาด้วยสันติวิธี เคารพกฎกติการะหว่างกัน และรักษาสภาพแวดล้อม เป็นต้น

2.2.3 กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม ที่สนับสนุนส่งเสริมประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) ซึ่งจะต้องมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เช่น ความรับผิดชอบต่อสังคม ความเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลและสังคม ความมีน้ำใจเอื้ออาทร และความสามัคคี เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการสร้างเสริมทัศนคติและกระบวนการต่างๆ นั้น จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินงานทั้งโดยองค์กรหรือหน่วยงานที่มีบทบาทหลักและกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งอาจจำแนกเป็นภาคส่วนทางสังคม ดังนี้

- ภาครัฐ โดยรัฐบาล กระทรวง กรมและหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน

- ภาคเอกชน โดยองค์กร บริษัทและห้างร้านต่างๆ จะต้องมีความแนวทางและกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สมาชิกในองค์กรของตนมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียนและเป็นพลังขับเคลื่อนหน้าที่นี้ร่วมกับภาครัฐและภาคประชาชน

- ภาคประชาชน โดยสถาบันครอบครัว กลุ่มชาวบ้าน องค์กรชุมชน ท้องถิ่นต่างๆ จะต้องมีการบูรณาการการสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียนไว้ในกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนความเป็นพลเมืองอาเซียนด้วย

พลเมืองอาเซียนอาจมีความหลากหลายในทางสังคม ความเชื่อและวิถีชีวิต แต่ด้วยแนวโน้มอนาคตที่ต้องอยู่ภายใต้กฎกติกาเดียวกันในฐานะเป็นพลเมืองของภูมิภาคนั้น จำเป็นต้องร่วมกันแสวงหาจุดร่วมและสร้างสรรค์ให้เป็นคุณลักษณะประจำของพลเมืองอาเซียนซึ่งจะต้องส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริง

คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการสร้างเสริมคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในที่นี้ขอจำแนกคุณลักษณะดังกล่าวเป็น 3 ส่วน ได้แก่ คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามทฤษฎีการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน ดังนี้

1. คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน

1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน คุณลักษณะประการแรกที่เป็นประตูสำคัญสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียนที่ดี คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะการรับรู้จนเกิดความเข้าใจในประเด็นต่อไปนี้

1.1.1 จุดกำเนิดอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงความเป็นมา ความจำเป็นที่ต้องมีประชาคมอาเซียนและการเกิดประชาคมอาเซียนได้

1.1.2 กฎบัตรอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน ที่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญของอาเซียนซึ่งรับรองโดยผู้นำประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และหลักการสำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้

1.1.3 สัญลักษณ์อาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องรู้จักสัญลักษณ์อาเซียนและสามารถอธิบายได้ว่า **สัญลักษณ์นั้นคืออะไร หมายถึงอะไร สะท้อนความเป็นอย่างไรของอาเซียน**

1.1.4 ประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงประเทศสมาชิกและองค์ประกอบของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจถึงความมุ่งหมายอันสำคัญของประชาคมทั้ง 3 ได้

1.1.5 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกได้ว่าอาเซียนมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ และประชาคมอื่นๆ ภายนอกอาเซียนอย่างไร เช่น มีความรู้ความเข้าใจว่า นอกจากความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันแล้ว อาเซียนยังได้มีความร่วมมือและสถาปนาความสัมพันธ์ในฐานะคู่เจรจา กับ 10 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินเดีย จีน รัสเซีย และกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ในกรอบอาเซียน เป็นต้น

1.2 มีทักษะในการสื่อสาร เนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ไร้พรมแดนมากขึ้น โอกาสในการที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันไม่ช่องทางใดช่องทางหนึ่งก็มีมากขึ้น และรูปแบบการสื่อสารที่สำคัญที่สุดก็คือการสื่อสารด้วยภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน

เพราะฉะนั้นความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษากลางของโลกและภาษากลางของอาเซียนจึงมีความสำคัญมาก พลเมืองอาเซียนทุกคนต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555: ออนไลน์) มิเช่นนั้นก็จะเป็อุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ ติดต่อกันค้าขายและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนด้วยกันเอง ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ควรเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดกัน

1.3 มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) หรือที่เรียกว่า ไอที หมายถึง ความรู้ในผลิตภัณฑ์หรือในกระบวนการดำเนินงานใดๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ การติดต่อสื่อสาร การบริหาร และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้าน

เศรษฐกิจการค้า และการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และคุณภาพของประชาชนในสังคม (ฤทัยชนนี สิทธิชัย, 2540: 8) เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ สังคม ช่วยทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นโลกที่อยู่รอบตัวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลและทำให้มนุษย์เข้าใจในข้อมูลเหล่านั้น ช่วยส่งผลให้มนุษย์สามารถสร้างสรรค์วิธีการในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ รวมถึงสามารถจัดการและควบคุมชีวิตสภาพแวดล้อมและงานของตัวเองหรือแม้แต่สังคมและเศรษฐกิจของโลกได้

แต่อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีสารสนเทศก็เป็นจุดดาบสองคม ด้านหนึ่งก็สามารถสร้างสรรค์ประสิทธิภาพก่อเกิดสันติสุขได้ แต่อีกด้านหนึ่งหากใช้ในทางที่ผิดก็เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การกระทำที่ไม่สร้างสรรค์ ส่งเสริมความสูญเสียและทำลายผู้อื่นได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ในฐานะที่ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต่างมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น พลเมืองอาเซียนจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งระมัดระวังตนไม่ให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไปในทางลบอันจะนำมาสู่ความขัดแย้ง แบ่งแยกและทำลายระหว่างกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกล่าวร้าย ใส่ร้ายป้ายสีกัน เป็นต้น

1.4 มีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียน ความภาคภูมิใจ

(Dignity) หมายถึง ความรู้สึกว่ามีเกียรติยศหรือความรู้สึกพึงใจ เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่จะนำไปสู่การกระทำที่เกิดสัมฤทธิ์ผลในทุกด้าน หากพลเมืองอาเซียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักว่าการเป็นพลเมืองอาเซียนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เพราะมีความมุ่งมั่นที่จะรวมพลังกันสร้างความเข้มแข็งในภูมิภาคอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานความเอื้ออาทรระหว่างกัน ความรู้สึกเช่นนี้ ย่อมมีแนวโน้มไปสู่พฤติกรรมที่สร้างสรรค์ต่อองค์การหรือในฐานะเป็นพลเมืองอาเซียนอย่างแน่นอน

ความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียนจึงเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียนที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรสร้างสรรค์ให้เกิดมีและเป็นพลังทางสังคมนำไปสู่การสร้างสรรค์ภูมิภาคให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน

กิจกรรม *การจัดเทศกาล ASEAN on Street*
หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์ และ สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างการตระหนักรู้ การยอมรับและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องอัตลักษณ์อาเซียน อาทิ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา และอารยธรรม
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกรักการเป็นประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียน ความรักและความเป็นเอกภาพของประชาคมอาเซียน
๓. เพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนเข้าสู่สังคมอาเซียน

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียน นักศึกษา และประชาชน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

๑. การดั่งสัญลักษณ์ สิ่งแปลกใหม่ ประเพณี วัฒนธรรมของอาเซียนมานำเสนอ
๒. การนำอัตลักษณ์เด่นของแต่ละประเทศมาประชาสัมพันธ์เผยแพร่
๓. การนำเสนอความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละประเทศ ในอาเซียนทั้งด้านสภาพภูมิศาสตร์ การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
๔. นำเสนอเนื้อหาทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน เพื่อให้สามารถเข้าใจและสื่อสารกันได้
๕. นำเสนอประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคอาเซียน
๖. เผยแพร่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาเซียน ด้านสังคมและวัฒนธรรม

กิจกรรม *สัมมนาสื่อมวลชนในพื้นที่ กทม.*
หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างการตระหนักรู้ การยอมรับและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องอัตลักษณ์อาเซียน อาทิ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา และอารยธรรม
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกรักการเป็นประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียน ความรักและความเป็นเอกภาพของประชาคมอาเซียน
๓. เพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนเข้าสู่สังคมอาเซียน

กลุ่มเป้าหมาย

สื่อมวลชนจำนวน ๑๐๐ คน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

๑. การดึงสัญลักษณ์ สิ่งแปลกใหม่ ประเพณี วัฒนธรรมของอาเซียนมานำเสนอ
2. การนำอัตลักษณ์เด่นของแต่ละประเทศมาประชาสัมพันธ์เผยแพร่
3. การนำเสนอความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละประเทศ ในอาเซียนทั้งด้านสภาพภูมิศาสตร์ การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
4. นำเสนอเนื้อหาทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน เพื่อให้สามารถเข้าใจและสื่อสารกันได้
5. ส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคอาเซียน
6. เผยแพร่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาเซียน ด้านสังคมและวัฒนธรรม

กิจกรรม **สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น**
 หน่วยงานรับผิดชอบ **สำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดผู้แทนภาค ๑ - ๘**

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างการตระหนักรู้ การยอมรับและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องอัตลักษณ์อาเซียน อาทิ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา และอารยธรรม
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกการเป็นประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียน ความรักและความเป็นเอกภาพของประชาคมอาเซียน
๓. เพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนเข้าสู่สังคมอาเซียน

กลุ่มเป้าหมาย

สื่อมวลชนที่ทำงานในพื้นที่สำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดผู้แทนภาค ๑ - ๘

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

๑. การดึงสัญลักษณ์ สิ่งแปลกใหม่ ประเพณี วัฒนธรรมของอาเซียนมานำเสนอ
2. การนำอัตลักษณ์เด่นของแต่ละประเทศมาประชาสัมพันธ์เผยแพร่
3. การนำเสนอความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละประเทศ ในอาเซียนทั้งด้านสภาพภูมิศาสตร์ การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
4. นำเสนอเนื้อหาทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และภาษาเพื่อนบ้าน เพื่อให้สามารถเข้าใจและสื่อสารกันได้
5. ส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้ถึงประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของภูมิภาคอาเซียน
6. เผยแพร่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาเซียน ด้านสังคมและวัฒนธรรม

กิจกรรม **นิทรรศการประชาคมอาเซียนเคลื่อนที่**
หน่วยงานรับผิดชอบ **สำนักพัฒนาการประชาสัมพันธ์ และ สำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดผู้แทนภาค ๑-๘**

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างการตระหนักรู้ การยอมรับและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องอัตลักษณ์อาเซียน อาทิ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา และอารยธรรม
2. เพื่อกระตุ้นความรู้สึกการเป็นประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียน ความรักและความเป็นเอกภาพของประชาคมอาเซียน
๓. เพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนเข้าสู่สังคมอาเซียน

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียน นักศึกษา และประชาชน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

๑. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของไทยในปี 2558 อาทิ ผลประโยชน์ และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยหลังการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน
2. การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานของประเทศสมาชิกอาเซียน
3. การนำอัตลักษณ์เด่นของแต่ละประเทศมาประชาสัมพันธ์เผยแพร่
4. การนำเสนอความเหมือนและความแตกต่างของแต่ละประเทศ ในอาเซียนทั้งด้านสภาพภูมิศาสตร์ การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
5. เผยแพร่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ของอาเซียน ด้านสังคมและวัฒนธรรม

กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารนโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้เกิด
ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ

แผนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โครงการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่
สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนแก่
กลุ่มเป้าหมายทั้งภายในและต่างประเทศ

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

๑. ผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
๒. ผลประโยชน์ของประเทศไทยเมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
๓. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๔. นโยบายภาครัฐ การปรับตัว กลยุทธ์และมาตรการต่างๆ เพื่อสร้างความพร้อมให้กับ
ประเทศไทย
๕. การเชื่อมโยงระหว่างประชาชนอาเซียนด้วยมิติวัฒนธรรม
๖. การมีคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่และสวัสดิการของประชาชนที่จะดีขึ้นเมื่อประเทศไทยก้าวสู่
ประชาคมอาเซียน
๗. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยกลไกต่างๆ ของอาเซียน
๘. การจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ด้วยกลไกต่างๆ ของอาเซียน
๙. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนให้มีบทบาทเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจ
กับประเทศเพื่อนบ้าน

เกริ่นนำ

วิสัยทัศน์ของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ตั้งไว้คือ “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” (One Vision, One Identity, One Community) ซึ่งเป็นความพยายามที่จะรวมตัวกันของประเทศในกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในการสร้างประชาคมอาเซียนในลักษณะเดียวกับสหภาพยุโรป เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเมือง ความมั่นคง การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก รวมทั้งสร้างพลังอำนาจในการต่อรองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมในภูมิภาคนี้ กับประเทศมหาอำนาจหรือกลุ่มประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งจะนำมาซึ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมและพัฒนาประเทศในภูมิภาคไปพร้อม ๆ กัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ หรืออีก ๓ ปีข้างหน้า มีเป้าหมายการก้าวสู่ความเป็นหนึ่งเดียวใน ๓ เรื่องใหญ่ ๆ ได้แก่ ๑) เรื่องการเมืองและความมั่นคง ๒) เรื่องเศรษฐกิจ และเรื่อง ๓) สังคมและวัฒนธรรม

นอกจากนั้น แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity: MPAC) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงระหว่างกัน ตั้งแต่การเชื่อมโยงทางกายภาพ การเชื่อมโยงทางองค์กร และการเชื่อมโยงประชาชน ซึ่งการเชื่อมโยงประชาชนจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ วัฒนธรรมและสังคมของประเทศอาเซียน อาทิ การถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ซึ่งการเชื่อมโยงดังกล่าวจะช่วยให้ประชาชนในภูมิภาคเรียนรู้และเข้าใจร่วมกันถึงกลุ่มประเทศอาเซียนในด้านสังคมและวัฒนธรรมได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น สร้างความใกล้ชิดทางสังคมวัฒนธรรมและความไว้วางใจกับประเทศสมาชิก ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จในการสร้างประชาคมอาเซียนทั้งความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม

กรมประชาสัมพันธ์ มีภารกิจเกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการสร้างประชาคมอาเซียน ในการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนแก่ทุกภาคส่วนของสังคม และเพื่อให้ประชาชนไทยมีส่วนร่วมกับการสร้างประชาคมอาเซียนและสามารถใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนได้ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม ๒๕๕3 อนุมัติการจัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ และคำสั่งประธานคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติที่ 1135/2554 เรื่องแต่งตั้งองค์ประกอบคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ลงวันที่ 23 กันยายน 2554 โดยมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการ และคำสั่งประธานคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติที่ 7/2554 เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2554 มีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นประธาน โดยให้จัดทำแผนและดำเนินการประชาสัมพันธ์กิจกรรมอาเซียนสำหรับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ในภาพรวมทั้ง 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจ และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม นอกเหนือจากที่กรมประชาสัมพันธ์ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพหลักในสองเป้าหมายตามแผนการจัดตั้งประชาคมอาเซียน อันได้แก่ ๑) การสร้างความร่วมมือการพัฒนาทางด้านการเมือง โดยปูทางสำหรับกรอบองค์การเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการไหลเวียนของข้อมูลเสรี เพื่อการสนับสนุนและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสมาชิกอาเซียน และ ๒) การสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคม

การเตรียมความพร้อมที่จะทำให้เกิดประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ โดยการสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคม จะต้องเริ่มจากการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจถึงผลประโยชน์และผลกระทบที่จะได้รับจากการเป็นประชาคมอาเซียน รวมถึงจะต้องเชื่อมโยงประชาชนของประเทศไทยกับประชาชนภายในประเทศสมาชิกอาเซียนในเชิงลึกมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั้งภายในประเทศและประชาชนในประเทศสมาชิกอาเซียน มีความรู้ความเข้าใจในการเป็นประชาคมอาเซียนร่วมกัน โดยเฉพาะประเทศไทยที่ขณะนี้ยังมีความรับรู้และตื่นตัวในวงแคบ ตัวอย่างผลการศึกษเกี่ยวกับทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดย รศ.ดร.นันทนา คชเสนี ผู้อำนวยการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network: AUN) ระบุว่า ประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่อันดับสุดท้าย ซึ่งสำรวจจากจำนวนนักศึกษา ๒๑,๗๐๑ คน จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ ยิ่งแสดงให้เห็นว่า เป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่กรมประชาสัมพันธ์ต้องเร่งสร้างการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมประเทศไทยเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ โดยกรมประชาสัมพันธ์ได้กำหนดกรอบกรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1. ผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

๑) อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศเป็นเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึง มีสินค้าและบริการที่สามารถเสริมซึ่งกันและกันได้ หรือมีสินค้าบริการที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งหากสามารถร่วมมือกัน ก็จะสามารถสร้างความแข็งแกร่งในด้านอำนาจการต่อรอง อันจะนำมาซึ่งการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจการค้าที่มีความสำคัญยิ่ง

๒) การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดตลาดในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ โดยสามารถนำจุดแข็งของแต่ละประเทศมาเสริมกับจุดแข็งของประเทศไทย เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดในการผลิตส่งออกและบริการ ซึ่งจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีมากขึ้น นอกจากนี้ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นปึกแผ่นและช่วยสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีต่างๆ มากขึ้น

๓) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากการผลักดันมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการยกเลิกหรือลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคด้านภาษีหรือมาตรการทางการค้าอื่นๆ ที่มีใช่ว่าจะเนื่องจากประเทศสมาชิกจะแสวงหาความร่วมมือเพื่อลด/ขจัดอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้น รวมถึงอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

๔) ประชาคมเศรษฐกิจจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้เริ่มปรับตัวและเตรียมความพร้อมกับสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสที่เกิดจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

๕) เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการภายในประเทศ จากการใช้ทรัพยากรในการผลิตร่วมกันและการเป็นพันธมิตรในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ จากการขจัดอุปสรรคในด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิก

๖) ยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนภายในประเทศ จากการดำเนินงานตามแผนงานในด้านการลดอุปสรรคทั้งด้านการค้าและการลงทุน และการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค

2. ผลประโยชน์ของประเทศไทยเมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

2.๑ ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับทางด้านเศรษฐกิจในภาพรวม

๑) ประชาคมอาเซียนจะทำให้เศรษฐกิจรวมของอาเซียน มีมูลค่ารวมกัน ๑.๘ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีขนาดใหญ่อันดับ ๙ ของโลก ยังประโยชน์แก่คนไทยทุกคน

๒) การค้าระหว่างไทยกับประเทศอาเซียนจะคล่องและขยายตัวมากขึ้น กำแพงภาษีจะลดลงจนเกือบจะหมดไป เพราะ ๑๐ ตลาดกลายเป็นตลาดเดียว ผู้ผลิตจะส่งสินค้า สามารถขยายตลาดและธุรกิจของตนง่ายขึ้น ขณะเดียวกันผู้บริโภคก็จะมีทางเลือกมากขึ้นและราคาสินค้าจะถูกลง

๓) ตลาดของไทยจะใหญ่ขึ้นจากที่เป็นตลาดของคน ๖๗ ล้านคน ก็จะกลายเป็นตลาดของคน ๕๕๐ ล้านคน ซึ่งจะทำให้ไทยกลายเป็นแหล่งลงทุนที่น่าสนใจ สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยสามารถส่งออกไปยังอีก ๙ ประเทศ ทำให้สามารถแข่งขันกับจีนและอินเดียในการดึงดูดการลงทุนได้มากขึ้น

๔) ความเป็นประชาคมจะทำให้มีการพัฒนาเครือข่ายการสื่อสารคมนาคมระหว่างกันเพื่อประโยชน์ด้านการค้าและการลงทุน ยังผลในแง่การไปมาหาสู่กัน ซึ่งก็จะช่วยให้คนในอาเซียนมีปฏิสัมพันธ์กัน รู้จักกันและ

สนิทแน่นแฟ้นกันมากขึ้น เป็นผลดีต่อสันติสุข ความเข้าใจอันดีและความร่วมมือกันโดยรวม นับเป็นผลทางสร้างสรรค์ในหลายมิติด้วยกัน

๕) ไทยตั้งอยู่ในจุดกึ่งกลางบนภาคพื้นแผ่นดินใหญ่อาเซียน จึงย่อมได้รับประโยชน์จากปริมาณการคมนาคมขนส่งที่จะเพิ่มขึ้นในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับจีน (และอินเดีย) มากยิ่งกว่าประเทศอื่นๆ บริษัทด้านขนส่ง คลังสินค้า ปิมน้ำมัน ฯลฯ จะได้รับประโยชน์อย่างชัดเจน จริงอยู่ประชาคมอาเซียนจะยังผลทั้งด้านบวกและลบต่อประเทศไทย ย่อมขึ้นอยู่กับพวกเราคนไทยจะเตรียมตัวอย่างไร แต่ผลทางบวกนั้นจะชัดเจน เป็นรูปธรรมและจับต้องได้

2.๒ ผลประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย

- ๑) ช่วยขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน
- 2) เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการภายในประเทศ จากการใช้ทรัพยากรการผลิตร่วมกันและการเป็นพันธมิตรในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการทำธุรกรรมในบางกลุ่มสินค้าของอาเซียน
- 3) สร้างภาพลักษณ์ของไทยในเวทีโลก จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและชัดเจนร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาคมโลกเกี่ยวกับการพัฒนาการในด้านเศรษฐกิจของไทยและของภูมิภาค
- 4) ยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนภายในประเทศ จากการดำเนินงานตามแผนงานในด้าน การลดอุปสรรคทั้งด้านการค้าและการลงทุน ซึ่งมีผลการศึกษาว่า การเป็น AEC จะช่วยให้ GDP ของประเทศสมาชิกอาเซียน ขยายตัวขึ้นถึงร้อยละ 8 - 10 ต่อปี
- 5) มีการปรับปรุงการอำนวยความสะดวกการค้าแก่ผู้ประกอบการไทยให้ดีขึ้น จากการศึกษาของ De Dios ประมาณการว่าต้นทุนลดลงจากการขนส่ง ร้อยละ 10 ช่วยให้การค้าขยายตัวร้อยละ 6 และการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำเรือในอาเซียน สามารถขยายการค้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.5 หรือมีมูลค่าประมาณ 2.2 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ นอกจากนี้การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานตามที่ระบุไว้ใน AEC Blueprint จะช่วยให้ GDP ของประเทศสมาชิกอาเซียน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 - 12
- 6) เพิ่มการจ้างงานของประชากรภายในประเทศ จากการขยายตัวทางการค้าและการลงทุน เมื่อเปิดเสรีในสาขาบริการที่เน้นใช้แรงงาน จะทำให้สัดส่วนการจ้างงานในภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- 7) เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการผลิตและผู้บริโภคเข้าถึงบริการที่ดีขึ้นในราคาที่ถูกลง จากการเปิดเสรีในสาขาโทรคมนาคมและการเงิน โดยลดข้อจำกัดในการจัดตั้งธุรกิจของบริษัทต่างชาติ ทำให้ผู้ประกอบการด้านการผลิตและการเกษตรเข้าถึงบริการและแหล่งเงินมากขึ้นในต้นทุนที่ต่ำลง ในขณะที่ผู้บริโภคมีทางเลือกในการใช้บริการที่ดีขึ้นจากผู้ให้บริการทั้งในและต่างประเทศในราคาที่ถูกลง
- 8) ช่วยให้แรงงานฝีมือไทยมีโอกาสเข้าถึงตลาดในอาเซียนเพิ่มขึ้น จากการจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม (MRA) ในสาขาแพทย์ ทันตแพทย์ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี เพื่อให้มีการยอมรับคุณสมบัติของแรงงานฝีมือดังกล่าวในประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมกัน โดยพบว่า แรงงานฝีมือและวิชาชีพชั่วคราวเริ่มมีแนวโน้มการขยายตัว โดยเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศที่พัฒนามากกว่าประเทศที่พัฒนา เช่นเดียวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือจากนอกอาเซียน เนื่องมาจากการเข้ามาลงทุนของบริษัทต่างชาติ
- 9) ช่วยให้แรงงานฝีมือมีการพัฒนาความถนัดเฉพาะทางเพิ่มขึ้นจากการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี โดยการจัดทำ MRA ในวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของประเทศสมาชิก ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการยอมรับคุณสมบัติแรงงานฝีมือในอาเซียน เกิดการแบ่งงานกันทำ เพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทาง และพัฒนาความรู้และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

อุตสาหกรรมที่มีโอกาสในตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือมีความได้เปรียบมากขึ้นมีทั้งสิ้น 16 กลุ่ม ได้แก่

1) อุตสาหกรรมยานยนต์ ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศนั้นจะใกล้ถึงจุดอิ่มตัว แต่ในตลาดอาเซียน พบว่า ค่าเฉลี่ยในอาเซียนมีรถยนต์ใช้ 49 คันต่อประชากร 1,000 คน และเมื่อมองเป็นรายประเทศ เช่น เวียดนาม มีสัดส่วนการใช้รถยนต์อยู่ที่ 5 คันต่อประชากร 1,000 คน และในพม่ามีสัดส่วนการใช้รถยนต์อยู่ที่ 4 คันต่อประชากร 1,000 คน ซึ่งเห็นว่า ตลาดยานยนต์ใน AEC ยังมีโอกาสเติบโตได้อีกมาก

2) อุตสาหกรรมบริการทางการเงิน โดยเฉลี่ยประชาชนในอาเซียนมีเงินกู้หรือวงเงินสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ 1,400 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน แต่สิงคโปร์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอาเซียน โดยมีเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์อยู่ที่ 15,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน และไทยอยู่ที่ 3,200 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน ขณะที่พม่าอยู่ที่ 7 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน และอินเดีย 700 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคน จะเห็นว่าอุตสาหกรรมให้บริการทางการเงินก็มีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก

3) อุตสาหกรรมบริการทางการแพทย์พบว่า การให้บริการของแพทย์ในสิงคโปร์มีสัดส่วนอยู่ที่แพทย์ 170 คนต่อประชากร 1 แสนคน ขณะที่ไทยมีสัดส่วนแพทย์อยู่ที่ 39 คนต่อประชากร 1 แสนคน ตรงนี้เป็นดัชนีชี้ว่าการให้บริการทางการแพทย์ของไทยยังต่ำ และมีโอกาสพัฒนาไปอีกเช่นเดียวกัน นอกจากนี้จะมีอุตสาหกรรมส่วนประกอบยานยนต์ พลาสติกและสินค้าที่ทำด้วยพลาสติก หนังสือและหนังสือพิมพ์ เสื้อและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ แก้วและเครื่องแก้ว ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเหล็กและเหล็กกล้า พรมและสิ่งทอปูพื้นต่างๆ เส้นใยสังเคราะห์ ฝ้าย เสื้อผ้าและของที่ระลึกทำด้วยสิ่งทอ สังกะสีและของทำด้วยสังกะสี หัวรถจักรของรถไฟหรือรถราง เป็นต้น ซึ่งเมื่อเทียบกับ 4 ประเทศจะพบว่าไทยมีจำนวนกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้เปรียบมากขึ้นเป็นอันดับ 2 รองจากมาเลเซียที่มี 17 กลุ่ม ส่วนสิงคโปร์มี 13 กลุ่ม อินโดนีเซียมี 6 กลุ่ม และฟิลิปปินส์มี 5 กลุ่ม

2.2.1 โอกาสและความท้าทายต่อผู้ประกอบการไทย

โอกาส

๑) ไทยสามารถขยายการส่งออกสินค้าไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียน เนื่องจากอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมีใช้ภาษีจะลดลงหรือหมดไป และกฎระเบียบต่างๆ จะมีการปรับประสานเพื่อให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ในกลุ่มสมาชิกมากขึ้น

๒) การรวมตัวเป็นตลาดเดียว จะช่วยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เข้ามาในอาเซียนรวมทั้งไทยมากขึ้น

๓) ผู้ประกอบการไทยในสาขาที่ไทยมีความเข้มแข็ง เช่น ผลิตภัณฑ์อาหาร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยว การบริการด้านสุขภาพและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องเร่งศึกษาหาหนทางปรับตัว และใช้โอกาสจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

ความท้าทาย

๑) สำหรับสาขาอุตสาหกรรมที่ไม่พร้อมในการแข่งขัน หรือที่ไทยไม่มีความได้เปรียบในด้านต้นทุน คงได้รับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการรวมตัวและเปิดเสรีทางการค้าในกลุ่มประเทศอาเซียน ภาครัฐจึงได้พยายามเจรจากับภาคเอกชนในประเด็นที่จะช่วยรักษาผลประโยชน์ ในขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือให้กับภาคเอกชนทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน กฎเกณฑ์และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือในการเตรียมพร้อมและปรับตัวสำหรับอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรี

๒) การเปิดตลาดภายในอาเซียนเป็นเรื่องที่มีการหารือ ประสานงาน และผลักดันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในช่วงเวลานี้ยังมีความยืดหยุ่นและผ่อนปรนให้กับสาขาที่อ่อนไหวสูงของประเทศสมาชิก ซึ่งหน่วยงานภาครัฐของไทยก็จะเจรจาต่อรองด้วยความระมัดระวังสูงสุด เพื่อผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทยเป็นสำคัญ และเพื่อลดโอกาสของการเกิดผลกระทบในทางลบให้ได้มากที่สุด

3. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3.1 ผลกระทบต่อประเทศไทย

แม้การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน แต่การที่ประเทศสมาชิกยังคงเป็นคู่แข่งทางการค้ามากกว่าที่จะเป็นคู่ค้า และการให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ยังคงประสบปัญหา หรืออาจกล่าวได้ว่า การจัดตั้ง AEC อาจส่งผลกระทบในเชิงลบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยได้ อาทิ

1) สินค้าของประเทศอาเซียนอื่นเข้าสู่ตลาดไทยได้โดยไม่มีภาระภาษี ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องแข่งขันมากขึ้น แต่ที่ผ่านมาไทยกลับมีมูลค่าการส่งออกไปยังอาเซียนสูงกว่าการนำเข้าจากอาเซียน

2) ในด้านการลงทุน หากประเทศไทยไม่มีการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงาน (Labor productivity) และไม่มีการปรับปรุงกฎระเบียบกฎหมายให้มีความทันสมัยไม่เป็นอุปสรรคต่อนักลงทุน อาจทำให้มีการย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศอื่นๆ ใน ASEAN ที่เหมาะสมกว่า

3) การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี อาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานฝีมือของไทยไปประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และบรูไน และต้องจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศที่ค่าแรงถูกกว่าเข้ามา อาจก่อปัญหาด้านสังคม และเนื่องจากทิศทางนโยบายของไทยคือ การเป็น “รัฐสวัสดิการ” ทำให้งบประมาณของรัฐส่วนหนึ่งจะไปเป็นสวัสดิการของแรงงานต่างด้าว

4) ตลาดสินค้าในประเทศ (Domestic Market) หากตลาดภายในของไทยยังไม่มีกลไกในการป้องกันไม่ให้สินค้าคุณภาพต่ำกว่า ที่ผลิตได้ในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นเข้ามาขายในประเทศมากขึ้น ก็จะทำให้นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยที่มีเป้าหมายในการพัฒนาในอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพสูงขึ้น อาจเกิดปัญหาอุปสรรคได้ เนื่องจากไม่มีตลาดภายในประเทศรองรับ รวมทั้งอาจส่งผลทางจิตวิทยาแก่ผู้ประกอบการไทยในการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตได้

ในส่วนความเสียเปรียบทางการค้า นายอิทธิชัย ยศศรี ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เปิดเผยว่า สศอ. ได้ศึกษาความได้เปรียบ-เสียเปรียบทางการค้าของสินค้าอุตสาหกรรมของไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ปี 2558 เทียบกับสินค้าอุตสาหกรรมอาเซียนกับ 4 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ พบว่า ไทยมี 36 กลุ่มอุตสาหกรรมของไทยที่จัดอยู่ในประเภทป่วยแยกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 พบความผิดปกติหรือจัดในเกณฑ์ที่มีความได้เปรียบทางการแข่งขันลดลงกับประเทศอาเซียนซึ่งประกอบด้วย 13 กลุ่มอุตสาหกรรม เช่น เคมีภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์จากยางพารา กระดาษและกระดาษแข็ง ผลิตภัณฑ์เซรามิก เครื่องจักร/เครื่องกล/ลอยเลอร์ อากาศยาน/ยานอวกาศ อาวุธและกระสุน เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่อยู่ในอาการกำเริบ หรือมีความสูญเสียความได้เปรียบทางการแข่งขันมีทั้งสิ้น 9 กลุ่มอุตสาหกรรม เช่น เหล็กและเหล็กกล้า เฟอร์นิเจอร์ หนังเฟอร์/เฟอร์เทียม เยื่อไม้หรือเยื่อที่ได้จากเส้นใยเซลลูโลสอื่นๆ ขนแกะ/ผ้าทอ เส้นใยสิ่งทอจากพืช/ด้ายกระดาษ ร่ม/ร่มปักกันแดด เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ป่วยหนัก หรือจัดอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเสียเปรียบมากขึ้น มีทั้งสิ้น 14 กลุ่ม อุตสาหกรรม เช่น เชื้อเพลิงจากแร่/น้ำมันแร่ ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม ปุ๋ย เครื่องหนัง เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด ไข่มุก ธรรมชาติ/รัตนชาติ ทองแดงและของทำด้วยทองแดง นิกเกิลและของที่ทำด้วยนิกเกิล รองเท้า สนับแข้งและของที่คล้ายกัน เครื่องดนตรี เป็นต้น

“โลจิสติกส์” ถือเป็นภาคบริการแรกของไทยที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ด้วยการเปิดให้ต่างชาติเข้ามาแข่งขันและเพิ่มสัดส่วนการลงทุนจาก 50% เป็น 70% ตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นไป แต่ยิ่งเดินใกล้เข้าสู่ AEC มากเท่าไร ภาพความไม่พร้อมของโลจิสติกส์ไทยก็ยิ่งชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น เพราะหากพิจารณาถึงลงไป จะเห็นว่าไทยยังมีต้นทุนการขนส่งสูงและมีความน่าสนใจน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียน

ปัญหาสำคัญที่เห็นได้ชัดเจน คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทั้งหมดที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อภาคบริการโลจิสติกส์แม้แต่ร้อยละน้อย จากปัจจุบันที่ไทยใช้การขนส่งทางรถเป็นหลักสูงถึง 86% ซึ่งเป็นระบบขนส่งที่มีต้นทุนสูงจากน้ำมันเชื้อเพลิง และสร้างมลภาวะมากที่สุด ขณะที่สหรัฐอเมริกาญี่ปุ่น แคนาดา ใช้การขนส่งทางรถไม่ถึง 50% ขณะที่เมื่อเทียบกับระบบรถไฟที่มีต้นทุนต่ำมาก ไทยกลับไม่มีความพร้อมด้านการขนส่งทางรถไฟเลย เพราะปัจจุบันไทยมีเส้นทางรถไฟเพียง 4,000 กม. และประสบปัญหาเกี่ยวกับหัวรถจักรเก่าและระบบรางคุณภาพต่ำ ตรงข้ามกับทางรถไฟที่มีเส้นทางกว่า 2 แสน กม. แต่กลับเป็นเส้นทางที่มีต้นทุนค่าขนส่งสูงเกินไป ส่วนเส้นทางต้นทุนต่ำอย่างทางน้ำ ไทยก็ยังมีจุดอ่อนเรื่องการเชื่อมโยงไปถึงปลายทางในแต่ละประเทศที่ทำให้ลำบาก เช่นเดียวกับเส้นทางทางอากาศก็พบปัญหาการโกมิไม่เพียงพอ รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงเป็นที่มาของเมกะโปรเจกต์ด้านการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับเปิดเสรีบริการโลจิสติกส์ (Logistic Backbone) มูลค่า 2 ล้านล้านบาท เพื่อยกเครื่องเส้นทางขนส่งใหม่ทั้งหมด ทั้งระบบรถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง สนามบินสุวรรณภูมิเฟส 2 แอร์พอร์ตลิงค์ รถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งจะให้ความสำคัญเรื่องรถไฟเป็นหลัก ใช้งบประมาณ 1.2 ล้านล้านบาท แบ่งเป็นในปี 2555 กว่า 9,000 ล้านบาท และจะเพิ่มอีก 3 แสนล้านบาท ในปี 2557 สิ่งสำคัญที่จะทำให้โลจิสติกส์ไทยแข่งขันได้ในยุคที่ก้าวสู่ AEC คือ การมองจากมุมของผู้ใช้บริการว่าต้องการอะไร แล้วจึงนำเสนอบริการนั้น ซึ่งจะทำให้บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการใช้จุดแข็งที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโลจิสติกส์ถือเป็นวาระแห่งชาติ ที่ต้องทำเป็นภาพใหญ่และทำไปพร้อมกัน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละส่วน โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจของประเทศทั้งหมด

วิทยา ปิ่นทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบจำลองเศรษฐกิจ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือ สศช. กล่าวว่า การปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้ออำนวยถือเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยยกระดับการพัฒนาโลจิสติกส์ไทยให้พร้อมแข่งขันเมื่อ AEC มาถึง รวมทั้งสร้างการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งระดับลุ่มแม่น้ำโขง ระดับภูมิภาคอาเซียน และระดับเอเชียแปซิฟิก ที่สำคัญรัฐไม่ควรมองข้ามเรื่องการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นหัวใจหลัก เนื่องจากขณะนี้บุคลากรของประเทศไทยถือว่ามีความพร้อมน้อยที่สุดหากเทียบกับ 9 ประเทศที่เหลือ โดยเฉพาะด้านภาษา ดังนั้น ดัชนีวัดความพร้อมก้าวเข้าสู่ AEC ของไทย หากใช้โครงสร้างพื้นฐานระดับเมกะโปรเจกต์เพียงอย่างเดียว เพราะแม้โครงข่ายพื้นฐานจะอลังการแค่ไหน แต่หากคนในประเทศไร้ความพร้อม ช่องโหว่ที่เป็นจุดอ่อนก็ไม่มีทางถูกเปลี่ยนให้เป็นจุดแข็งได้อยู่ดี

3.2 นโยบายระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่อาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย

ในส่วนนโยบายและความร่วมมือกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจาและความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนยังมีปัญหาและความน่าเป็นห่วงในด้าน

3.2.1 ปัญหาความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

การทำความตกลงระหว่างประเทศในระดับทวิภาคี หรือพหุภาคีของประเทศอาเซียน มีกรณี que ประเทศไทยควรต้องพิจารณา ดังนี้ ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ประเทศไทยได้ทำความตกลงที่เป็นความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศสมาชิกอาเซียน เฉพาะบางประเทศ ดังนั้น หากมีกรณีที่ต้องร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในประเทศสมาชิกอาเซียนที่ประเทศไทยไม่ได้ทำสนธิสัญญาด้วย ก็จะทำให้เกิดปัญหาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามมา

สำหรับสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา ที่เป็นการตกลงให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องการสืบสวน สอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องอาญานั้น ประเทศไทยไม่ได้ลงนามในสนธิสัญญานี้ร่วมกับประเทศใดในสมาชิกอาเซียนโดยตรง จะมีก็แต่เพียงลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญากับสหราชอาณาจักร ซึ่งทำให้สนธิสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้รวมไปถึงประเทศมาเลเซียและสาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศในเครือจักรภพอังกฤษด้วย ดังนั้น ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน เว้นแต่ประเทศมาเลเซียและสาธารณรัฐสิงคโปร์ จึงขาดกระบวนการภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตามสนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา หากมีคดีความผิดอาญาเกิดขึ้น

3.2.2 ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางแพ่งและพาณิชย์

ประเทศไทยไม่เคยลงนามความตกลงระหว่างประเทศ ว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ ในเรื่องทางแพ่งและพาณิชย์กับประเทศใด ดังนั้น หากศาลไทยมีคำพิพากษาคัดสินคดีแพ่งบังคับกับจำเลยหรือทรัพย์สินของจำเลย แล้วจำเลยหลบหนีไปอยู่ในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น และขนย้ายทรัพย์สินหนีไปทั้งหมดด้วย หรือในกรณีกลับกัน ศาลต่างประเทศในประเทศสมาชิกอาเซียนตัดสินคดีแล้วจำเลยหลบหนีพร้อมทั้งขนย้ายทรัพย์สินหนีมาประเทศไทย

ทั้งสองกรณีนี้ศาลไทยและศาลต่างประเทศไม่สามารถดำเนินการบังคับคดีกับจำเลยและทรัพย์สินของจำเลยที่หลบหนีไปได้ เพราะทั้งสองประเทศไม่ได้ทำความตกลงร่วมกันในเรื่องการยอมรับ และบังคับตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศในเรื่องทางแพ่งและพาณิชย์ระหว่างกัน

3.2.3 ความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการส่งคำคู่ความและเอกสารในคดีแพ่งและพาณิชย์ไปยังต่างประเทศ

ปัจจุบันประเทศไทยทำความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องการส่งคำคู่ความและเอกสาร และการสืบพยานหลักฐานในคดีแพ่งและพาณิชย์กับประเทศสมาชิกอาเซียนเฉพาะกับสาธารณรัฐอินโดนีเซียเพียงประเทศเดียวเท่านั้น ซึ่งตามความตกลงดังกล่าว กำหนดให้การให้ความช่วยเหลือกันทางศาลในเรื่องการส่งเอกสารในคดี หรือการขอให้มีการสืบพยานหลักฐาน สามารถดำเนินการโดยผ่านหน่วยงานกลางของประเทศภาคีสัญญาทั้งสองฝ่าย โดยไม่ต้องใช้วิธีการทางการทูตสำหรับหน่วยงานกลางของประเทศไทย คือสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งตามความตกลงดังกล่าวทำให้การส่งคำคู่ความและเอกสารในคดีแพ่ง เช่น หมายเรียกและคำฟ้องทำได้โดยสะดวกเร็วขึ้น หากไม่ได้ทำความตกลงระหว่างประเทศระหว่างกันแล้ว การส่งคำคู่ความและเอกสารในคดีแพ่งระหว่างคู่กรณีที่อยู่คนละประเทศต้องใช้วิธีการทางการทูต ซึ่งใช้เวลาดำเนินการนานมาก

เมื่อพิจารณากรณีต่าง ๆ ข้างต้น จะเห็นว่าเป็นปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจ การลงทุน ความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิต และการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ขั้นพื้นฐานของประชาชนในประเทศอาเซียนโดยตรง จึงมีความจำเป็นที่ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องเร่งรีบ ให้ความตกลงระหว่างกันในเรื่องที่เป็นปัญหาดังกล่าว ซึ่งอาจเป็นความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี และหากจะ ให้ดีเมื่อทุกประเทศสมาชิกอาเซียนมีความพร้อมแล้ว ควรที่จะทำเป็นสนธิสัญญาอาเซียนในเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นไปอย่างสมบูรณ์ และบรรลุเจตนารมณ์ของการจัดตั้งประชาคมอาเซียนด้วย

สำหรับการเตรียมความพร้อมในด้านกฎหมาย ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน ประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาดังกล่าว นั้น ภาครัฐเพิ่งมีการดำเนินการที่ชัดเจนเมื่อคราวจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2555 โดยมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมปรับปรุงแก้ไขระบบนิติธรรม ไทยให้เข้าสู่มาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น และมอบหมายสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประสานหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงและเตรียมความพร้อมด้านกฎหมายของไทย เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน

ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ประเทศไทยมีกฎหมายที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนอยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย ขณะที่ระยะเวลาที่ประเทศไทยจะต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเหลือเพียงประมาณ 2 ปีเท่านั้น การเร่งรัดปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ประสานงานหลักจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเป็นอย่างยิ่ง โดยการกำหนด กรอบเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจนแน่นอน ทั้งในขั้นการจัดทำร่างปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของหน่วยงานของ รัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบพิจารณา และในขั้นการตรวจสอบพิจารณา ร่างกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก และเมื่อร่างกฎหมายที่ผ่านการ ตรวจสอบพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาตามขั้นตอนแล้ว ทั้งสองสภาก็ควรเร่งรีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยมีกรอบระยะเวลาในการ พิจารณาที่ชัดเจน เพื่อให้ร่างกฎหมายสามารถพิจารณาได้เสร็จทันกำหนดเวลาก่อนที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนในปี 2558

๔) นโยบายภาครัฐ การปรับตัว กลยุทธ์และมาตรการต่างๆ เพื่อสร้างความพร้อมให้กับประเทศไทย

4.1 นโยบายภาครัฐและแนวทางการรองรับผลกระทบของไทย

๔.1.๑ นโยบายการพัฒนาประเทศด้านอุตสาหกรรม

1) นโยบายเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy Policy) เนื่องจากเศรษฐกิจ รูปแบบเดิมของไทยมีการพึ่งพาต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น รูปแบบและระบบเศรษฐกิจของไทย จึงควรที่จะมี การปรับตัวเพื่อแสวงหาทางเลือกในการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงได้เริ่มนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ขึ้น โดยให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สศช. ดำเนินการศึกษาในเรื่องนี้ โดยกำหนดเป้าหมายว่า จะต้องทำให้เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เข้าเป็นแก่น ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ที่จะเริ่มต้นในปี 2555 ซึ่งนโยบายดังกล่าวจะก่อให้เกิด แรงกระตุ้นแนวความคิดในการนำแนวความคิดด้านศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของไทยผนวกกับการใช้ ประโยชน์จากเทคโนโลยี มาผลิตเป็นสินค้าและบริการที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจได้อย่างมากมาย

2) นโยบายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (Cluster of City Policy) จาก นโยบายดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้วาง

กรอบแนวทางของการจัดทำคำของบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้อยู่ในแนวทาง ดังนี้คือ เป็นโครงการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในเรื่อง การกระตุ้นเศรษฐกิจ การสร้างงาน สร้างรายได้ การพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เฉพาะหรือพื้นที่พิเศษ อาทิ การค้าชายแดน และการพัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ความจำเป็นของโครงการ ต้องเป็นโครงการที่ช่วยพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และหากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหาย หรือเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้จังหวัด กลุ่มจังหวัด จากประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเอื้อให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ชัดเจนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่เกษตร พื้นที่ท่องเที่ยว โดยในส่วนพื้นที่ อุตสาหกรรมนั้น หากมีการกำหนดอย่างชัดเจนจากส่วนกลาง และเป็นที่ยอมรับของคนในพื้นที่ ย่อมจะส่งผลให้เกิดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกัน และเป็นฐานในการขยายการพัฒนาในด้านโลจิสติกส์และการดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมได้ในอนาคต

๓) นโยบายประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นับเป็นการบูรณาการทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญกับประเทศไทยอย่างมาก เนื่องจาก

(1) อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศเป็นเพื่อนบ้าน มีพรมแดนติดกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึง มีสินค้าและบริการที่สามารถเสริมซึ่งกันและกันได้ หรือมีสินค้าบริการที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งหากสามารถร่วมมือกันก็จะสามารถสร้างความแข็งแกร่งในด้านอำนาจการต่อรอง อันจะนำมาซึ่งการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจการค้าที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดตลาดในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ โดยสามารถนำจุดแข็งของแต่ละประเทศมาเสริมกับจุดแข็งของประเทศไทยเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดในการผลิต ส่งออก และบริการ ซึ่งจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีมากขึ้น นอกจากนี้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นปึกแผ่นและช่วยสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีต่างๆ มากขึ้น

(2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากการผลักดันมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการยกเลิก หรือลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคด้านภาษีหรือมาตรการทางการค้าอื่นๆ ที่มีใช้ภาษี เนื่องจากประเทศสมาชิกจะแสวงหาความร่วมมือเพื่อลด/ขจัดอุปสรรคต่างๆ เหล่านั้น รวมถึงอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

(3) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้เริ่มปรับตัวและเตรียมความพร้อม กับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสที่เกิดจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่างๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

4) นโยบายเศรษฐกิจบนฐานการเกษตร (Agro-Based Resource Economy) จากคำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลนั้น นับว่าเป็นนโยบายที่สะท้อนถึงการให้ความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนา สินค้าเกษตร และต่อเนื่องไปยังภาคอุตสาหกรรมโดยการยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยเฉพาะในการที่จะสามารถเชื่อมโยงสู่ภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาสินค้า อุตสาหกรรมเกษตรที่ได้มูลค่าสูงขึ้น

๔.1.2 แนวทางการรองรับผลกระทบของไทย

1) **หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง** โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปของการจัดสัมมนา รับฟังความเห็น การจัดทำหนังสือเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินงาน การออกข่าวประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ รวมถึงการออกไปบรรยายให้ความรู้กับผู้ประกอบการ และคณาจารย์จากสถาบันต่างๆ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ต่อไปได้

2) **การจัดตั้งกองทุนเพื่อการปรับตัวของภาคการผลิตและบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า** (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2550) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตและผู้ประกอบการในสินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมและบริการ ที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้า โดยมีกรมการค้าต่างประเทศเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

3) **ปัจจุบัน รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการเจรจาความตกลงการค้าเสรี** ซึ่งก็ได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา โดยเฉพาะเพื่อดูแลการเยียวยาแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยคณะทำงานดังกล่าวมีประธานผู้แทนการค้าไทยเป็นประธานและมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงาน รวมทั้งภาคเอกชนและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยคณะทำงานฯ มีหน้าที่ศึกษาและประเมินผลกระทบ รวมทั้งพิจารณามาตรการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบในทางลบ ตลอดจนบูรณาการมาตรการเยียวยาของหน่วยงานต่างๆ ให้สอดคล้องกัน

4) **ปัจจุบันมีมาตรการเยียวยาทางการค้าหลัก 2 มาตรการ** ได้แก่ โครงการช่วยเหลือเพื่อการปรับตัวของภาคการผลิตและภาคบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า ซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงพาณิชย์ และกองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นอกจากนี้ผู้ที่ได้รับผลกระทบอาจเข้าร่วมโครงการภายใต้แผนแม่บทเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551-2555 ซึ่งดำเนินการโดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้อีกทางหนึ่ง

๔.2 การปรับตัว กลยุทธ์และมาตรการต่าง ๆ เพื่อสร้างความพร้อมให้กับประเทศไทย

4.2.1 การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทย

จากการศึกษาข้อดีและข้อเสียของการจัดตั้ง AEC ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย และนำข้อมูลข้างต้นมาวิเคราะห์ พบว่า ภาคอุตสาหกรรมไทยจำเป็นต้องมีการปรับตัว เพื่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนี้

1) การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ทั้งในด้านแรงงาน เทคโนโลยี รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลกเพื่อที่จะสามารถแข่งขันได้

2) การเตรียมความพร้อมด้านสาธารณูปโภคและระบบโลจิสติกส์ เพื่รองรับการลงทุนจากต่างประเทศ

3) หาดตลาดส่งออก ปรับปรุงการผลิตให้สามารถปฏิบัติตามกฎถิ่นกำเนิดสินค้าของอาเซียนได้ รวมถึงการบริหารจัดการ การจัดหาวัตถุดิบราคาถูกและมีคุณภาพดีในภูมิภาค

4) การปรับปรุงโครงสร้างภาษีของไทยทั้งระบบเพื่อให้เอื้อประโยชน์แก่ผู้ประกอบการไทย

5) ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการผลิต (Production Network) เพื่อให้สามารถสร้าง Economy of Scale เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

6) ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิต การลงทุนในภาคอุตสาหกรรม

7) มีกลไกที่ก่อให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าสู่ตลาดภายในประเทศอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้สำนักมาตรการทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ยังได้เสนอแนะแนวทางในการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมไทย เพื่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังต่อไปนี้

๔.2.1.1 การปรับตัวในเชิงรุก

- 1) ศึกษา เสาะหาแหล่งวัตถุดิบในอาเซียน เพราะเราสามารถนำเข้าวัตถุดิบ สินค้า กึ่งสำเร็จรูปจากแหล่งผลิตในอาเซียนที่มีความได้เปรียบด้านราคาและคุณภาพ
- 2) ศึกษา สนิมความต้องการในอาเซียน เพื่อที่จะผลิตได้ตรงตามความต้องการ ของตลาดที่ใหญ่ขึ้น และใช้ประโยชน์จากการประหยัดต่อขนาดการผลิต
- 3) พิจารณาความเป็นไปได้ของการย้ายฐานผลิต เราสามารถย้ายฐานการผลิตไปยัง ประเทศสมาชิกอาเซียนที่เหมาะสมเป็นแหล่งผลิตที่เรามีจุดแข็งในส่วนที่ไทยไม่มี
- 4) สร้างความเข้าใจกับการใช้ CLMV เป็นฐานการส่งออกนอก AEC เพื่อใช้ ประโยชน์จากสถานะ Least Developed Countries (LDCs) ที่ได้รับสิทธิพิเศษในตลาดสหภาพยุโรปและอื่นๆ
- 5) พัฒนาและปรับระบบต่างๆ ของบริษัท เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากระบบ โลจิสติกส์ที่จะเชื่อมโยงอย่างทั่วถึงได้เต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ถูกลงและสะดวกขึ้น
- 6) ศึกษา/เสาะหาความเป็นไปได้ในการตั้งธุรกิจและใช้แรงงานในอาเซียน เนื่องจาก กฎระเบียบต่างๆ จะผ่อนคลายและเปิดกว้างมากขึ้น และในด้านแรงงานจะช่วยแก้ไขปัญหาค่าขาดแคลน แรงงานฝีมือได้อีกทาง
- 7) เปิด/เจาะตลาดคู่ค้าของอาเซียน ภายใต้ FTA ที่อาเซียนมีกับประเทศคู่เจรจา ไทยจะมีความได้เปรียบทางภาษีนำเข้ามากกว่าคู่แข่งอื่นนอกอาเซียน

2.1.๒ การปรับตัวในเชิงรับ

- 1) ต้องเรียนรู้คู่แข่ง เนื่องจากจะเกิดคู่แข่งใหม่จากอาเซียน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้คู่แข่งเหล่านั้น
- 2) ไม่ละเลยการลดต้นทุน เนื่องจากต้นทุนของคู่แข่งก็อาจต่ำลงจากการผลิตเพื่อสนองตลาด ที่ใหญ่ขึ้น ดังนั้น ถ้าผู้ผลิตไทยไม่พยายามเช่นเดียวกัน อาจจะสู้เขาไม่ได้
- 3) เสริมจุดแข็ง ลดจุดอ่อน เนื่องจากคู่แข่งจะเข้ามาแข่งถึงในเขตแดนไทย ที่ต้องเรียนรู้ จุดอ่อนและทราบจุดแข็งของไทย เพื่อที่จะได้ปรับตัวได้อย่างเหมาะสม
- 4) ผูกมัดใจลูกค้าในทุกรูปแบบ เนื่องจากบริษัทที่เคยอยู่ในอุตสาหกรรมรองรับ หรือเคยผลิตส่ง บริษัทแม่อาจถูกแย่งลูกค้า โดยคู่แข่งในประเทศอื่นในอาเซียนที่ได้เปรียบกว่าในการเป็นฐานการผลิต จึงจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการผูกมัดใจลูกค้าของเราด้วย
- 5) ต้องคิดว่า “ทำอะไรให้บุคลากรอยู่กับผู้ประกอบการไทย” เพราะอาจถูกแย่งแรงงานฝีมือ ต้องเรียนรู้วิธีการผูกมัดใจบุคลากรของไทยไว้ เพื่อให้อยู่ในไทยและทำงานอย่างเต็มที่และเต็มใจ
- 6) เรียนรู้คู่แข่งทุกคน/วิเคราะห์ SWOT จะต้องรู้จักคู่แข่งของเราอย่างรอบด้าน ไม่ใช่เฉพาะ คู่แข่งภายในประเทศ แต่จะต้องดูคู่แข่งจาก 9 ประเทศอาเซียน รวมถึงประเทศในกลุ่ม +3 (คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี) และ+6 (ซึ่งเพิ่มออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และอินเดีย) ด้วย

๔.2.2 กลยุทธ์ที่จะสนับสนุนให้เกิดผลประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างเต็มที่

- 1) เมื่อนักธุรกิจไทยสามารถขยายตลาดการค้าที่ใหญ่ขึ้น เนื่องจากจะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๕๐ ล้านคน เพราะทั้ง ๑๐ ประเทศนี้ต่างก็มีจำนวนมหาศาลพอสมควร โดยเฉพาะอินโดนีเซีย ซึ่งมีประชากร ประมาณ ๒๒๐ ล้านคน บวกกับฟิลิปปินส์ ประมาณ ๘๗ ล้านคน เวียดนาม ๘๔ ล้านคน ไทยอีกประมาณ ๖๗ ล้านคน เหล่านี้เป็นต้น นับว่าจะการเพิ่มโอกาสทางการค้าเนื่องจากมีขนาดตลาดที่ใหญ่โตขึ้น และจะเอื้อให้การ ผลิตในลักษณะที่ผลิตมากขึ้น ต้นทุนต่ำลงย่อมมีโอกาสมากขึ้นด้วย (Economies of Scale) แต่ทั้งนี้ทั้งนี้ แต่ละประเทศก็ต้องออกแรงขยันหาตลาดและมีกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการหาลูกค้าเช่นกัน

กลยุทธ์ในด้านการตลาดการหลุกค้าจึงต้องทบทวนกันใหม่ เพราะลูกค้าใหม่ที่จะเข้ามาในประเทศย่อมนำกลยุทธ์ที่เขาเคยประสบความสำเร็จหรือเหนือกว่าเรามาใช้ และจะมีการนำวัฒนธรรมในการบริโภคสินค้าเข้ามาให้นักการตลาดของเราได้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้นจากเดิม เราต้องเรียนรู้พฤติกรรม การบริโภคสินค้าและบริการ ตลอดจนลูกเล่นทางการค้าของเขา รวมทั้งความเชื่อต่างๆ การปรับตัวของธุรกิจภายในประเทศจะต้องทันต่อเหตุการณ์และสภาพของตลาดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ใครปรับตัวหรือมีการเตรียมการที่ดีย่อมได้ผลในทางบวก แต่ในทางตรงกันข้ามหากพ่อค้าของเราปรับตัวช้า จะสูญเสียโอกาสและอาจจะสูญเสียฐานของลูกค้าเดิมไปด้วยเช่นกัน

2) ประเทศไทยจะได้านิสงส์ในการที่จะกลายมาเป็นเป้าหมายในการดึงดูดการลงทุน เงินลงทุนจากต่างประเทศได้มากขึ้น เพราะต่อไปนี้การขยายการลงทุนจากต่างประเทศมาไทยจะกระทำได้ง่ายขึ้น หากเป็นไปตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ และประเทศไทยได้เปรียบประเทศอื่นๆ หลายประการโดยเฉพาะทัศนคติของคนไทยที่มีต่อนักลงทุนชาวต่างชาตินั้นดีมาก แม้ว่าบางครั้งการลงทุนของต่างชาติมาลงทุนในประเทศไทยไม่ได้ก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชน การจ้างงาน หรือการนำเทคโนโลยีมาช่วยประเทศไทยเลย แต่คนไทยก็ไม่เคยรังเกียจนักลงทุนเหล่านี้เหมือนดังประเทศอื่น อีกทั้งระเบียบกฎเกณฑ์ด้านการลงทุน ประเทศไทยอาจกล่าวได้ว่าเปิดโอกาสมากกว่าหลายๆ ประเทศในภูมิภาคนี้ แม้กระทั่งหากเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างลาวหรือพม่า เป็นต้น

กลยุทธ์ในด้านการลงทุนและการเงินของประเทศไทย จำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้ทันกาลการเข้ามาของต่างชาติ การเปิดเสรีมากเกินไปนอกจากจะทำให้ฐานะของประเทศไทยเกิดความเสี่ยงมากขึ้นแล้ว ไทยจะไม่สามารถหาประโยชน์ได้มากเหมือนแต่ก่อนที่ยังไม่เปิดเสรีในด้านนี้ กฎหมายหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐด้านการลงทุนและการเงินจะต้องรื้อปรับระบบกันใหม่ (Reengineering) ในขณะนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศได้รับผลได้อย่างเต็มที่ และต้องหามาตรการในการลดความเสี่ยงในด้านการลงทุนและการเงินทุกรูปแบบ แต่ไม่ใช่เป็นการสกัดกั้นอย่างมีอคติต่อนักลงทุนชาวต่างชาติเช่นกัน ทั้งนี้ รวมทั้งกฎหมายที่ว่าด้วยการถือครองอสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน เป็นต้น มิฉะนั้นแล้ววันข้างหน้าคนไทยจะไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ธุรกิจก็เป็นธุรกิจของต่างชาติที่เข้ามามีบทบาท ทำให้ธุรกิจท้องถิ่นที่มีมาแต่ช้านานสูญหายไปหมด โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย

3) การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถทำให้ประเทศไทยมีอำนาจในการเจรจาต่อรองต่อเวทีโลกได้มากขึ้น เพราะต่อไปนี้จะมีฐานประชาคมอาเซียนสนับสนุนอยู่และไม่ใช่ไปแบบโดดเดี่ยวเหมือนเมื่อก่อน ซึ่งสามารถทำให้ประเทศคู่ค้าต้องรับฟังมากขึ้น เพราะดีไม่ดีอาจจะไปกระทบกับประชาคมอาเซียนไปด้วยเนื่องจากประเทศไทยเป็นสมาชิกของประชาคมประเทศหนึ่ง

กลยุทธ์ที่จะช่วยได้อาจเป็นไปได้ในรูปการสร้างและการขยายเครือข่ายโดยมีพันธมิตรคู่ค้าที่เป็นนักลงทุนต่างชาติในกลุ่มอาเซียนเพื่อจะเป็นฐานหรือตัวช่วยในการเจรจาต่อรองมากขึ้น ทั้งนี้ โดยอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผลประโยชน์ร่วมกันและภายใต้ความเป็นธรรมและเสมอภาค รวมทั้งการเรียนรู้เทคนิคในการเจรจาต่อรองในรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องต่อประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

4) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจะทำให้ธุรกิจไทย และผู้ที่เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจและการค้ามีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้ดีขึ้นจากเดิมเพื่อการรองรับการแข่งขัน และสามารถนำมาซึ่งเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่พร้อมจะออกไปเพื่อการแข่งขัน รวมทั้งประเทศไทยสามารถเรียนรู้เทคนิคด้านต่าง ๆ ของประเทศในกลุ่มนี้มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การตลาด การขนส่งและโลจิสติกส์ การจัดการ การเจรจาต่อรอง การเงิน การท่องเที่ยว การเดินอากาศ และอื่นๆ

กลยุทธ์ที่เหมาะสมในประเด็นนี้ ก็คือ เราต้องหาเทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการให้ตรงความเหนือกว่าให้ได้ การลงทุนพัฒนาและการวิจัยในด้านเทคโนโลยีของธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นหนทางในการอยู่รอดและสร้างความได้เปรียบในด้านการแข่งขัน ภาครัฐต้องเห็น

ความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาในด้านการผลิตและการบริการและต้องมาช่วยภาคเอกชนในทุกวิถีทาง เพราะหากปล่อยให้ภาคเอกชนกระทำการแต่เพียงฝ่ายเดียวจะไม่ประสบความสำเร็จ ในระยะยาว เนื่องจาก ขาดงบประมาณและความร่วมมือของหน่วยงานราชการ การสร้างนวัตกรรมของประเทศไทยจะเป็นตัวจักร สำคัญในการสร้างความแตกต่างและความยั่งยืนของอุตสาหกรรมไทยในวันข้างหน้าเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5) การที่จะมีผลต่อการจ้างแรงงานเพราะสามารถเข้าโรงงานอุตสาหกรรมที่ให้ค่าจ้างแรงงาน ที่สูงกว่าเดิม รวมทั้งการออกไปหารายได้เพิ่มขึ้นจากค่าแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนสถานประกอบการ สามารถที่จะสร้างรายได้ของสถานประกอบการให้มากขึ้นจากการขยายตลาดและการเพิ่มปริมาณลูกค้ามากขึ้น และในที่สุดก็จะมีผลต่อรายได้ที่จะทำให้คุณภาพชีวิตของคนในสังคมไทยดีขึ้น รวมทั้งการได้รับสินค้าและบริการที่ดีขึ้นหรือมีตัวเลือกและทางเลือกมากขึ้นจากเดิม

กลยุทธ์ที่เหมาะสมในประเด็นนี้ ก็คือ การเพิ่มทักษะในด้านภาษาท้องถิ่นของแต่ละประเทศ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ที่เคยมีมาแต่ก่อน แต่จำเป็นที่จะต้องมีการเรียนการสอน ด้านภาษามลายู ภาษาเวียดนาม ภาษาเขมร ลาว และภาษาพม่าให้มากขึ้นกว่าเดิม ในประเด็นนี้ได้ทราบว่า ประเทศมาเลเซียได้มีการเรียนการสอนภาษาไทยกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบันเพื่อการรองรับ การเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะ ดังนั้น ภาครัฐไม่ว่าจะเป็นระดับประถม มัธยม สายวิชาชีพ หรือแม้กระทั่ง ระดับอุดมศึกษาก็น่าที่จะมีการปรับตัวเตรียมการกันได้แล้ว เพราะเรื่องของภาษาเป็นเรื่องของการใช้เวลาและการ ฝึกหัดที่ต้องกินเวลาพอสมควรเพื่อให้ได้ผลดี ในส่วนการศึกษาของภาคเอกชนโดยเฉพาะสถานศึกษาภาคเอกชน ก็ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อเตรียมการผลิตนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่มีความพร้อมในด้านนี้ ออกไปเช่นกัน

6) เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ก็เท่ากับว่าต่อไปนี้จะมีการปรับปรุงแรงงาน ฝีมือในสาขาวิชาชีพต่างๆ (๗ วิชาชีพ) ให้เท่าเทียมนานาประเทศ สาขาวิชาชีพเหล่านี้ ได้แก่ วิศวกร แพทย์ พยาบาล นักบัญชี นักสำรวจ ทันตแพทย์ และผู้ประกอบการวิชาชีพ สถาปนิก เพราะสาขาวิชาชีพเหล่านี้เป็นสาขา วิชาชีพหน้าด่านของไทยที่มีความพร้อมสูง มีสมาคมและการรวมตัวที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ประจักษ์ และเป็น สมาคมที่ประชาคมอาเซียนได้ยกมาเป็นกลุ่มแรกของไทยที่จะมีการวางกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ หากจะมีคน ในประเทศสมาชิกเข้ามาทำงานในกลุ่มวิชาชีพทั้ง ๗ นี้ในไทย แต่ในทางกลับกันหากคนไทยที่ทำงานในกลุ่ม วิชาชีพเหล่านี้ยังไม่พร้อมในการปรับตัว ปัญหาจะตกมาสู่พวกเขาเช่นกันในประเด็นนี้ ข้อเสนอคือ การเปิดให้ ผู้ประกอบอาชีพที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประสานงานวิชาชีพสาขาต่างๆ ทั้ง 7 สาขา (ASEAN Joint Coordinating Committee) และหน่วยงานที่กำกับดูแลวิชาชีพหรือองค์การระดับประเทศสมาชิกต่างๆ หรือสภาวิชาชีพ (Professional Regulatory Authority) หรือกระทรวง/องค์การที่เกี่ยวข้องของประเทศ สมาชิก ขึ้นทะเบียนหรือออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพชาวต่างชาติเข้ามาประกอบวิชาชีพในประเทศ อาเซียนได้ โดยต้องปฏิบัติตามกฎและระเบียบภายในประเทศนั้นๆ ในทำนองกลับกันหากคนไทยที่ประกอบ วิชาชีพเหล่านี้ ก็สามารถที่จะไปทำงานยังประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็น ผู้ประกอบการไทยหรือแรงงานไทยก็จะมีโอกาสออกไปลงทุนหรือทำงานในต่างประเทศมากขึ้นและได้รับ ค่าตอบแทนที่สูงจากเดิม

กลยุทธ์ที่ควรนำมาพิจารณาในประเด็นนี้ น่าจะเป็นเรื่องที่จะทำอย่างไรให้ความรู้ในด้านภาษา ของคนในกลุ่มวิชาชีพเหล่านี้สามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว สามารถสื่อสารได้หลายภาษามากขึ้นจากแต่เดิม รวมทั้งเทคนิคและวิธีการใหม่ๆ ในการประกอบอาชีพในด้านนั้นๆ ที่จะต้องนำมาเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้มากขึ้น จากเดิม รวมทั้งกลยุทธ์ในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่หาหนทางจูงใจให้คนดีและคนเก่งอยู่ในองค์กรของเรา ให้นานที่สุด ศาสตร์ในด้านการรักษาทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่าไว้ในองค์กรหรือ Talent Management ควรจะ ถูกหยิบยกมาพิจารณาและให้ความสำคัญมากขึ้น มิฉะนั้น จะเกิดเหตุการณ์สมองไหลไปสู่องค์กรของต่างชาติ ทั้งในและนอกประเทศไทยทั้งหมด

7) ประเทศไทยสามารถอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือกันในภาคเศรษฐกิจหรือ AEC นี้ เข้าไปเสริมสร้างความสัมพันธ์ในด้านการเมืองการปกครอง การป้องกันประเทศให้ดีขึ้น เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติและลดข้อขัดแย้งต่างๆ กับประเทศเพื่อนบ้านของไทย ไม่ว่าจะเป็น พม่า กัมพูชา หรือประเทศอื่นๆ โดยผ่านความร่วมมือด้านการค้าการลงทุนเป็นหัวหอกเหมือนที่เคยเป็นมาในอดีตและจะช่วยให้ด้านอื่นๆ มีสัมพันธภาพอันดีตามมาในที่สุด

กลยุทธ์ที่เหมาะสมคือการเรียนรู้และการปรับตัวโดยอาศัยการศึกษาและการเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมข้ามชาติหรือที่เรียกว่า Cross Cultural Management มาเป็นหลักเพื่อให้เกิดการผนึกความร่วมมือร่วมใจ ประองตองกันระหว่างคนไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ให้อยู่ร่วมกันโดยปราศจากข้อขัดแย้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

4.2.3 มาตรการเพื่อรองรับผลกระทบ

เป้าหมายสำคัญของ AEC ไม่ใช่การแข่งขันกัน แต่เป็นการส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภูมิภาค การพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน และการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก ซึ่งจะช่วยเพิ่มอำนาจในการต่อรองของอาเซียน และจะช่วยส่งเสริมให้ทั้งภูมิภาคมีการเติบโตมากขึ้น ซึ่งจะเกิดผลกระทบตามมาแน่นอน ดังนั้น ภาครัฐควรจัดเตรียมมาตรการเพื่อรองรับผลกระทบเหล่านั้นดังต่อไปนี้

1) การเจรจาเพื่อให้ความยืดหยุ่น หากไทยเห็นว่า อุตสาหกรรมประเภทใดของไทยมีความอ่อนไหวสูงและไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดใน Blueprint ได้ ไทยก็สามารถที่จะนำไปเจรจาขอความยืดหยุ่นล่วงหน้าเอาไว้ได้

2) การกำหนดมาตรการเพื่อปกป้องด้านเศรษฐกิจ (Safeguard Mechanism) ในกรณีที่มีการดำเนินการเปิดเสรีภายใต้ AEC Blueprint ส่งผลให้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นจนกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในก็สามารถนำพระราชบัญญัติมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard (SG) Measure Act) พ.ศ. 2550 มาบังคับใช้เพื่อระงับการนำเข้าชั่วคราวได้

3) จัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า (Adjustment Fund) หากมีภาคการผลิตหรือบริการใดที่ได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงหรือป้องกันล่วงหน้าไม่ได้ ในทางปฏิบัติก็ยังมีหนทางช่วยเหลือโดยอาศัยกองทุนเพื่อการปรับตัวภาคการเกษตร โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกองทุนเพื่อการปรับตัวของภาคการผลิตและบริการ โดยกระทรวงพาณิชย์

4) สร้างกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผนงานไปสู่ AEC โดยคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) ได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินการตามแผนงานไปสู่การเป็น AEC ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ จำนวน 47 หน่วยงาน เพื่อเป็นกลไกในการติดตามการดำเนินงานตามแผนงานและพิจารณาแนวทางรองรับผลกระทบที่เหมาะสม

5) การปรับปรุงกฎเกณฑ์/กฎระเบียบที่ขัดขัดแย้งโดยกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามที่ได้ตกลงกันไว้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) เร่งดำเนินการมาตรการด้านการเงินและการคลัง เช่น การเร่งปรับปรุงโครงสร้างภาษี การสร้างเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น

(2) ปรับปรุงระบบและลดขั้นตอนการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชน เช่น พิธีทางศุลกากร การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น เพื่อให้การค้ามีความคล่องตัวและไม่เพิ่มต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ/ผู้ส่งออก

(3) มีระบบควบคุมมาตรฐานสินค้านำเข้า รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของสินค้าเกษตรและมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ

(4) มีระบบเตือนภัยเพื่อป้องกันผลกระทบอย่างฉับพลันและรุนแรงต่ออุตสาหกรรมภายใน รวมทั้งปรับปรุงระบบการใช้มาตรการ AD CVD และ Safeguards ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

(5) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า โดยเฉพาะด้านการขนส่งทั้งทางบก ทางเรือ และทางอากาศ

(6) มีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนของไทยในต่างประเทศ

(7) เร่งดำเนินการปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตและสาขาบริการที่ไทยมีศักยภาพ

(8) สนับสนุนการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เข้มแข็ง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการเข้าตลาดของประเทศที่ร่วมทำเขตการค้าเสรี

6) เผยแพร่ / ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อปรับตัวให้ทันกับสภาพการณ์ที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงไป และสามารถใช้ประโยชน์จาก AEC ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก และภาคประชาชน กลุ่มเกษตรกร นักเรียน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติในการดำเนินธุรกิจ

7) สร้างกลไกประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อติดตามความคืบหน้าของการเจรจา และเพื่อเป็นเวทีให้ภาคเอกชนพิจารณาใช้ประโยชน์จากการดำเนินมาตรการเชิงรุกในการเปิดตลาดสินค้ากับประเทศต่างๆ และภาครัฐดำเนินการปรึกษาหารืออย่างสม่ำเสมอร่วมกับภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนและรับข้อคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนงาน AEC Blueprint เพื่อสร้างท่าทีที่เป็นเอกภาพทั้งภาครัฐและเอกชน อันจะทำให้ประเทศไทยสามารถดำเนินการด้านต่างๆ ในเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกันขณะเดียวกันการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ย่อมส่งผลกระทบให้ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับ รวมทั้งอาจต้องมีการทำความตกลงระหว่างประเทศเพิ่มเติมด้วย

8) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของประเทศไทย เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(1) ปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฎหมาย ความตกลง ที่เกี่ยวกับพิธีการทางศุลกากร เพื่อลดขั้นตอนพิธีการด้านศุลกากร อำนวยความสะดวกทางการค้า สนับสนุนการขนส่งสินค้าข้ามชายแดน ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เป็นข้อจำกัดอุปสรรคของนักธุรกิจ นักลงทุนไทยในการแข่งขันกับนักธุรกิจนักลงทุนจากประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจคน เข้าเมือง เพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราแก่นักธุรกิจ นักลงทุน ผู้ประกอบวิชาชีพและแรงงานฝีมืออาเซียน

(2) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายอื่น ๆ ที่เป็นข้อจำกัดและอุปสรรคในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น แก้ไข พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ให้สอดคล้องกับการที่จะต้องอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนถือหุ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ในทุกสาขาบริการภายในปี 2558 โดยต้องมีการแก้ไขมาตรา 4 ในเรื่องสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าวในนิติบุคคล และต้องมีการแก้ไข พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่ห้ามไม่ให้คนต่างด้าวประกอบกิจการธุรกิจบางประเภทที่เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่พร้อมจะแข่งขันกับคนต่างด้าวด้วย

แก้ไข พ.ร.บ. ธุรกิจนาเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 ซึ่งตามมาตรา 17 กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งเป็นนิติบุคคล ต้องเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย โดยถ้าเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ทุนของบริษัทไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

แก้ไข พ.ร.บ.โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ซึ่งตามมาตรา 22 กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนที่เป็นนิติบุคคล หากเป็นนิติบุคคลที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัด หรือห้าง

หุ้นส่วน ต้องมีจำนวนหุ้นหรือทุนเป็นของผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นหรือทุนทั้งหมดแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ เพื่อรองรับการเข้ามาทำงานของแรงงานฝีมือจากอาเซียน โดยเฉพาะที่เป็นนักวิชาชีพที่ประเทศไทยได้ลงนามในข้อตกลงยอมรับร่วม (MRA) ในเรื่องคุณสมบัติวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบริการ 7 สาขาไปแล้ว ได้แก่ พ.ร.บ.การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 เพื่อให้ คนอาเซียนสามารถทำงานในประเทศไทยได้ ซึ่งแต่เดิมเป็นอาชีพและวิชาชีพสงวน

พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 เพื่อให้การพัฒนาฝีมือแรงงานครอบคลุมถึงคนอาเซียนโดยไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 และ พ.ร.บ.แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2542 พ.ร.บ.แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543 เพื่อให้คนอาเซียนสามารถเป็นที่ปรึกษาฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายลูกจ้าง สามารถจัดตั้งสหภาพแรงงาน และเป็นกรรมการหรืออนุกรรมการของสหภาพแรงงานได้

นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายไทย เพื่อเตรียมพร้อมรองรับปัญหาที่จะเกิดขึ้น เช่น ปัญหาคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย อาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติด ขบวนการค้ามนุษย์ข้ามชาติ แรงงานต่างด้าว การฟอกเงิน อาชญากรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ การก่อการร้าย การค้าอาวุธโดยผิดกฎหมาย การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในแต่ละเรื่องต้องมาร่วมกันพิจารณาศึกษาว่ากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีความบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไรหรือไม่ เพราะล้าสมัยเพียงการบังคับใช้กฎหมายกับประชาชนไทยที่มีจำนวนประมาณ 60 ล้านคน ถ้ายังประสบปัญหาเนื่องจากความบกพร่องความไม่สมบูรณ์ของกฎหมายแล้ว หากประเทศไทยต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งจะทำให้มีการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรีแล้ว ย่อมต้องประสบปัญหาเพิ่มขึ้นเป็นทวีปอย่างแน่นอน รวมทั้งควรต้องมาพิจารณาร่วมกันว่ามีความจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่องใดอีกหรือไม่ด้วย

๕. การเชื่อมโยงระหว่างประชาชนอาเซียนด้วยมิติวัฒนธรรม

5.1 ความเป็นพลเมืองอาเซียน

การรวมตัวของประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) เป็นโอกาสสำคัญที่จะทำให้ทุกประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แสวงหาจุดร่วมระหว่างกันในทุกด้าน เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของภูมิภาค และหากกล่าวเฉพาะด้านสังคม จุดร่วมที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทุกประเทศในอาเซียนจะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างสรรค์พัฒนาพลเมืองของตน ก็คือ คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน เพราะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้เกิดขึ้นได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างประชาชนอาเซียน กรมประชาสัมพันธ์ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องเร่งสร้างความตระหนักให้ประชาชนอาเซียนเกิดความรู้สึกร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวของความเป็นประชาคม โดยให้ข้อมูลถึงความหมาย และความสำคัญของความเป็นพลเมืองอาเซียนให้เกิดขึ้นให้ได้

คำว่า พลเมือง (Citizen) หมายถึง พลเมืองหรือกำลังคนของประเทศซึ่งอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของประเทศ หรืออาจเรียกว่า “ชาวเมือง” หรือ “ชาวประเทศ” ต่างจากชาวต่างด้าวเข้าเมืองซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศเพียงชั่วคราว เมื่อกล่าวถึงพลเมืองของประเทศใด ย่อมหมายถึงบุคคลทั้งหลายที่มีสัญชาติของประเทศนั้นๆ ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ เช่น เมื่อกล่าวถึงพลเมืองของประเทศไทย ย่อมหมายถึงคนทั้งหลายที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายไทย พลเมืองของแต่ละประเทศย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายของประเทศนั้น บุคคลต่างสัญชาติที่เข้าไปอยู่อาศัยซึ่งเรียกว่าคนต่างด้าว ไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับพลเมืองและมีหน้าที่แตกต่างออกไป เช่น อาจมีหน้าที่เสียภาษี หรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นตามที่กฎหมายของแต่ละประเทศบัญญัติไว้ สิทธิและหน้าที่เป็นสิ่ง

คู่กัน เมื่อมีสิทธิก็ต้องมีหน้าที่ พลเมืองของทุกประเทศมีทั้งสิทธิและหน้าที่ แต่จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับกฎหมายของประเทศนั้น ๆ ดังนั้น ความเป็นพลเมืองอาเซียน (ASEAN Citizenship) จึงหมายถึง ชาวประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ซึ่งอยู่ภายใต้กฎกติกาของประชาคมอาเซียน มีสิทธิและหน้าที่ตามกรอบกติกาของประชาคมอาเซียนนั่นเอง

5.1.1 ความสำคัญของการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน

การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนจะเกิดขึ้นไม่ได้หากชาวประเทศอาเซียนขาดความตระหนักร่วมกันในการเป็นหนึ่งเดียว ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคงและด้านสังคมและวัฒนธรรม ประชาคมอาเซียนทั้งสามเสาหลักมีความสำคัญต่อแบบแผนการสร้างความร่วมมือกันระหว่างประเทศ หากเป็นในอดีต เรื่องทำนองนี้อาจจะเป็นเรื่องในความรับผิดชอบของรัฐบาล ประชาชนไม่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่ในเมื่ออาเซียนเกิดการรวมตัวกันและมีวัตถุประสงค์ตามกฎหมายที่ประกาศให้มีผลบังคับใช้ในเดือนธันวาคม 2551/2008 กฎบัตรนั้นจึงเป็นจุดรัฐธรรมนูญร่วมของอาเซียนที่รัฐสมาชิกทั้งหลายต้องยึดถือและปฏิบัติตาม

เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ทุกเรื่องที่เกิด ทุกอย่างที่ทำ จะมีผลกระทบต่อประชาชนพลเมืองไทยและพลเมืองอีก 9 ประเทศของอาเซียนโดยตรง ทั้งการเมืองและความมั่นคง ทั้งการเศรษฐกิจ และทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม เพราะหากมีอะไรที่กำหนดแล้วว่าจะทำ ก็ต้องทำเหมือนกันทั้งหมด มีผลกระทบเท่ากันในทุกประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียน หากลงนามสร้างสันติภาพร่วมกัน พลเมืองทั้งหลายก็ต้องช่วยกันสร้างสันติภาพระหว่างกัน หากตกลงว่าจะเปิดพรมแดนไปมาหาสู่หรือค้าขายกันอย่างเสรี ไม่มีอุปสรรคทั้งด้านภาษีและกระบวนการ ด้านศุลกากร อาเซียนบอกว่าให้สะดวกรวดเร็วก็จะต้องทำให้ได้สะดวกรวดเร็วเสมอเหมือนเท่าเทียมกันทั้งหมด เมื่ออาเซียนตกลงให้เปิดเขตการค้าเสรีก็ต้องเปิดเสรีพร้อมกันทั้งหมด หากอาเซียนตกลงว่าจะต้องจรรโลงรักษาความแตกต่างหลากหลายทางภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมในอาเซียนให้เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของอาเซียนร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน ทุกชาติทุกกลุ่มวัฒนธรรมธรรมในท้องถิ่นต่างๆ ของอาเซียนก็ต้องมีจิตสำนึกร่วมอัตลักษณ์เดียวกันให้ได้

โดยสรุป ความตกลงของอาเซียนผ่านการลงนามของผู้นำในระดับต่างๆล้วนมีผลกระทบต่อพลเมืองไทยและพลเมืองอาเซียนทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งและควรมีการหาแนวทางในการสร้างเสริมอย่างเป็นรูปธรรม

5.1.2 แนวทางการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน

การสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน เป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมกันทำ เพราะภาคส่วนต่างๆ ในสังคมล้วนได้รับผลจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แนวทางการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียนอาจสรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียน ซึ่งทัศนคตินั้นมีองค์ประกอบ 3 ด้าน

(1) องค์ประกอบเชิงความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) จะต้องสร้างความรู้สึที่ดีในการเป็นพลเมืองอาเซียน ลดความรู้สึกชิงชัง ขัดแย้ง และความเคียดแค้นกับเรื่องราวในอดีตต่างๆ ระหว่างกัน แต่ส่งเสริมความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองอาเซียนซึ่งจะต้องร่วมกันสร้างสรรค์ภูมิภาคนี้อยู่ด้วยกัน

(2) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) จะต้องสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็น รวมทั้งคุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนในฐานะพลเมืองอาเซียนให้แก่ชาวอาเซียนโดยทั่วกัน

(๓) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component) จะต้องมีการสร้างแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียนร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การแสดงออกถึงความเอื้ออาทรกัน การแสดงออกถึงการยอมรับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม และการเคารพซึ่งกันและกัน เป็นต้น

2) การสร้างกระบวนการในการสร้างเสริมความเป็นพลเมือง ซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการต่างๆ ที่สอดคล้องกับ 3 เสาของประชาคมอาเซียน ดังนี้

(1) กระบวนการทางเศรษฐกิจ ที่สนับสนุนส่งเสริมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในขณะเดียวกันก็สร้างสรรค์คุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายด้านเศรษฐกิจด้วย เช่น ความเชี่ยวชาญทางด้านอาชีพและความตระหนักรู้ในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นต้น

(2) กระบวนการทางการเมืองและความมั่นคง ที่สนับสนุนส่งเสริมประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC) โดยมุ่งสร้างสรรค์คุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนในด้านนี้ของประชาชนในแต่ละประเทศ เช่น รักความสงบ แก้ปัญหาด้วยสันติวิธี เคารพกฎกติการะหว่างกัน และรักษาสภาพแวดล้อม เป็นต้น

(3) กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม ที่สนับสนุนส่งเสริมประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC) ซึ่งจะต้องมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณลักษณะความเป็นพลเมืองอาเซียนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เช่น ความรับผิดชอบต่อสังคม ความเคารพความแตกต่างระหว่างบุคคลและสังคม ความมีน้ำใจเอื้ออาทร และความสามัคคี เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการสร้างเสริมทัศนคติและกระบวนการต่างๆ นั้น จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินงานทั้งโดยองค์กรหรือหน่วยงานที่มีบทบาทหลักและกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งอาจจำแนกเป็นภาคส่วนทางสังคม ดังนี้

- ภาครัฐ โดยรัฐบาล กระทรวง กรมและหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน
- ภาคเอกชน โดยองค์กร บริษัทและห้างร้านต่างๆ จะต้องมีความเห็นแนวทางและกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สมาชิกในองค์กรของตนมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียนและเป็นพลังขับเคลื่อนหน้าที่นี้ร่วมกับภาครัฐและภาคประชาชน
- ภาคประชาชน โดยสถาบันครอบครัว กลุ่มชาวบ้าน องค์กรชุมชน ท้องถิ่นต่างๆ จะต้องมีการบูรณาการการสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเป็นพลเมืองอาเซียนไว้ในกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนในการขับเคลื่อนความเป็นพลเมืองอาเซียนด้วย

พลเมืองอาเซียนอาจมีความหลากหลายในทางสังคม ความเชื่อและวิถีชีวิต แต่ด้วยแนวโน้มอนาคตที่ต้องอยู่ภายใต้กฎกติกาเดียวกันในฐานะเป็นพลเมืองของภูมิภาคนั้น จำเป็นต้องร่วมกันแสวงหาจุดร่วมและสร้างสรรค์ให้เป็นคุณลักษณะประจำของพลเมืองอาเซียนซึ่งจะต้องส่งเสริมและพัฒนาาร่วมกันอย่างต่อเนื่องเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริง

3) คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการสร้างเสริมคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในที่นี้ขอจำแนกคุณลักษณะดังกล่าวเป็น 3 ส่วน ได้แก่ คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามทฤษฎีการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน ดังนี้

(1) คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน

1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน คุณลักษณะประการแรกที่เป็นประตูสำคัญสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียนที่ดี คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะการรับรู้จนเกิดความเข้าใจในประเด็นต่อไปนี้

1.1.1 จุดกำเนิดอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงความเป็นมา ความจำเป็นที่ต้องมีประชาคมอาเซียนและการเกิดประชาคมอาเซียนได้

1.1.2 กฎบัตรอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียนที่ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญของอาเซียนซึ่งรับรองโดยผู้นำประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และหลักการสำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้

1.1.3 สัญลักษณ์อาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องรู้จักสัญลักษณ์อาเซียนและสามารถอธิบายได้ว่าสัญลักษณ์นั้นคืออะไร หมายถึงอะไร สะท้อนความเป็นอย่างไรของอาเซียน

1.1.4 ประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงประเทศสมาชิกและองค์ประกอบของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจถึงความมุ่งหมายอันสำคัญของประชาคมทั้งสามเสาหลักได้

1.1.5 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกได้ว่าอาเซียนมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ และประชาคมอื่นๆ ภายนอกอาเซียนอย่างไร เช่น มีความรู้ความเข้าใจว่า นอกจากความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันแล้ว อาเซียนยังได้มีความร่วมมือและสถาปนาความสัมพันธ์ในฐานะคู่เจรจา กับ 10 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินเดีย จีน รัสเซีย และกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ในกรอบอาเซียน เป็นต้น

1.2 มีทักษะในการสื่อสาร เนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิดไร้พรมแดนมากขึ้น โอกาสในการที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันไม่ช่องทางใดช่องทางหนึ่งก็มีมากขึ้น และรูปแบบการสื่อสารที่สำคัญที่สุดก็คือการสื่อสารด้วยภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เพราะฉะนั้นความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษากลางของโลกและภาษากลางของอาเซียนจึงมีความสำคัญมาก พลเมืองอาเซียนทุกคนต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ (สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2555: ออนไลน์) มิเช่นนั้นก็จะกลายเป็นอุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ ติดต่อกันค้าขายและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนด้วยตนเอง ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ควรเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดกัน

1.3 มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) หรือที่เรียกว่า ไอที หมายถึง ความรู้ในผลิตภัณฑ์หรือในกระบวนการดำเนินงานใดๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ การติดต่อสื่อสาร การบริหาร และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจการค้า และการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และคุณภาพของประชาชนในสังคม (ฤทัยชนนี สิทธิชัย, 2540: 8) เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ สังคม ช่วยทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นโลกที่อยู่รอบตัวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลและทำให้มนุษย์เข้าใจในข้อมูลเหล่านั้น ช่วยส่งผลให้มนุษย์สามารถสร้างสรรค์วิธีในการ

แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ รวมถึงสามารถจัดการและควบคุมชีวิตสภาพแวดล้อมและงานของตัวเองหรือแม้แต่สังคมและเศรษฐกิจของโลกได้

แต่อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีสารสนเทศก็เป็นจุดด่างสองคม ด้านหนึ่งก็สามารถสร้างสรรค์ประสิทธิภาพก่อเกิดสันติสุขได้ แต่อีกด้านหนึ่งหากใช้ในทางที่ผิดก็เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การกระทำที่ไม่สร้างสรรค์ ส่งเสริมความสูญเสียและทำลายผู้อื่นได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ในฐานะที่ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต่างมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น พลเมืองอาเซียนจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับระมัดระวังตนไม่ให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไปในทางลบ อันจะนำมาสู่ความขัดแย้ง แบ่งแยกและทำลายระหว่างกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกล่าวร้าย ใส่ร้ายป้ายสีกัน เป็นต้น

1.4 มีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียน ความภาคภูมิใจ (Dignity) หมายถึงความรู้สึกว่ามีเกียรติยศหรือความรู้สึกพึงใจ เป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่จะนำไปสู่การกระทำที่เกิดสัมฤทธิ์ผลในทุกด้าน หากพลเมืองอาเซียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักว่าการเป็นพลเมืองอาเซียนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เพราะมีความมุ่งมั่นที่จะรวมพลังกันสร้างความเข้มแข็งในภูมิภาคอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานความเอื้ออาทรระหว่างกัน ความรู้สึกเช่นนี้ ย่อมมีแนวโน้มไปสู่พฤติกรรมที่สร้างสรรค์ต่อองค์การหรือในฐานะเป็นพลเมืองอาเซียนอย่างแน่นอน

ความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียนจึงเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียนที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรสร้างสรรค์ให้เกิดมีและเป็นพลังทางสังคมนำไปสู่การสร้างสรรค์ภูมิภาคให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน

5.2 ความเหมือนและความแตกต่างด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา อารยธรรม ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

การจะทำความเข้าใจถึงความเหมือนและความแตกต่างด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา อารยธรรมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน นักสื่อสารมวลชนควรจะมีความเข้าใจถึงแนวความคิดในเรื่องพหุนิยม (Pluralism) ซึ่งปรากฏอยู่อย่างเด่นชัดในสังคมที่มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีความตระหนักถึงสภาพของความหลากหลายนั้น และพยายามที่จะทำให้ความหลากหลายนั้นดำรงอยู่ได้ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นปกติ ก่อนที่จะมีมนุษย์เกิดขึ้นก็มีความหลากหลายในธรรมชาติเป็นพื้นฐานมาก่อน มนุษย์ก็เกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ในที่แต่ละแห่งมนุษย์ก็ย่อมเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันและอยู่ร่วมกันอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ จึงมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน เรียกว่าเป็นความหลากหลายทางชีวภาพ กับความหลากหลายทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกัน พัฒนาการและการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้ตั้งอยู่บนฐานความคิดของนักโบราณคดี เช่น กอร์ดอน ไชลด์ และเรื่องการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมของสำนักโคลัมเบียสมัยคริสต์ทศวรรษที่ 1920 นำโดยฟรานซ์ โบแอส ซึ่งเชื่อว่าวัฒนธรรมมีศูนย์กลางและแพร่กระจายสู่ชายขอบและสังคมอื่น การปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรมทำให้เกิดการยอมรับวัฒนธรรมของกันและกัน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมจึงเป็นผลจากการที่วัฒนธรรมพัฒนาการที่แตกต่างกัน และมีการผสมผสานเอาบางส่วนของวัฒนธรรมอื่นมาด้วยการปรับรับวัฒนธรรมซึ่งกันและกันนี้มีรูปแบบต่างๆ ขึ้นอยู่กับกระบวนการปรับตัวในอดีต ในประเด็นของการศึกษา วัฒนธรรมในสังคมทุนนิยมนั้น อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546) ได้ชี้ให้เห็นว่า ประเด็นสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาเรื่องวัฒนธรรมในระบบโลกาภิวัตน์ก็คือ จะต้องไม่มองระบบโลกาภิวัตน์ในแง่ของการแยกเป็นขั้วตรงข้าม หรือการต่อสู้กับโลกาภิวัตน์จะต้องปฏิเสธโลกาภิวัตน์เสมอไป หากแต่เราต้องมองให้เห็นด้วยว่าพลวัตรของระบบโลกาภิวัตน์นั้นสามารถผลิตพลังด้านตรงข้ามตัวมันออกมาด้วย

ซึ่งนั่นก็คือการศึกษาวัฒนธรรมในแง่ของความหลากหลาย สุริยา สมุทรคุปต์ และพัฒนากิตาชา (2542) เสนอแนวทางการศึกษาวัฒนธรรมท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ โดยการกล่าวถึงวัฒนธรรมมวลชนโลก ที่ถูกนำเสนอโดยนักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ คือ ฮอลล์ (Hall) นำเสนอว่าวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์จะถูกควบคุมโดยเครื่องมือสมัยใหม่ที่ทำหน้าที่ในการผลิต “วัฒนธรรม” ถูกกำหนดโดยภาพลักษณ์ที่ส่งผ่านข้ามพรมแดนภาษาได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ตัวอย่างเช่น **ศิลปะ บันเทิง กีฬา เครือข่าย โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การโฆษณาที่มุ่งตลาดในวงกว้าง สื่อสารมวลชน** ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของเครือข่ายโทรทัศน์ที่รับส่งด้วยสัญญาณดาวเทียมที่มีเครือข่ายทั่วโลก วัฒนธรรมมวลชนโลกจึงมีลักษณะ 2 ประการ คือ ประการแรกทุกอย่างยังคงมีศูนย์กลางที่ประเทศตะวันตกเหมือนกับโลกยุคที่ผ่านมา และทุกอย่างจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลในการสื่อสาร จะแตกต่างกับทศวรรษก่อนๆ ในแง่ที่ว่าสหรัฐอเมริกากลายเป็นประเทศศูนย์กลางของโลกาภิวัตน์อย่างเต็มตัว ประการที่สอง วัฒนธรรมมวลชนโลกจะมีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ที่สร้างขึ้นมาจากตัวแทนวัฒนธรรมอันหลากหลาย เป็นวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยการปรับเปลี่ยน ผสมผสาน คัดเลือก ตีกรอบ และซึมซับระหว่างใหม่ เก่า ระหว่างท้องถิ่นกับสากล แต่ทั้งหมดนี้จะเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบ ทุกอย่างจะดำเนินต่อไป และสำคัญไม่ใช่เป็นกระบวนการรื้อถอน หรือทำลายล้างแบบเบ็ดเสร็จ การไหลเวียนของวัฒนธรรมที่หลากหลายในยุคโลกาภิวัตน์ ถูกนำเสนอโดยนักมานุษยวิทยา อปาดูรีย (Appadurai) ซึ่งเสนอว่า โลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการไหลเวียนหรือการเคลื่อนย้ายทางวัฒนธรรม 5 มิติ ดังนี้

1. มิติทางชาติพันธุ์ (ethnoscapes) โลกาภิวัตน์ได้สร้างกระแสการไหลเวียนและเคลื่อนย้ายของผู้คนไปทั่วโลก เช่น นักท่องเที่ยว ผู้อพยพข้ามถิ่น ผู้ลี้ภัย แรงงาน ฯลฯ
2. มิติทางเทคโนโลยี (technoscapes) โลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเครื่องจักร โรงงาน สินค้าและบริการต่างๆ ทั้งที่เป็นของบรรษัทข้ามชาติ บริษัทแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐบาล
3. มิติทางการเงิน (finanscapes) โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลเวียนอย่างรวดเร็วของเงินตราในตลาดการเงิน ตลาดหุ้น และการลงทุนข้ามชาติ
4. มิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูล (mediascapes) โลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเดินทางของข้อมูล ข่าวสาร และภาพลักษณ์ผ่านสื่อมวลชนชนิดต่างๆ เช่น เครือข่ายโทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ฯลฯ
5. มิติทางอุดมการณ์ (ideoscapes) โลกาภิวัตน์สร้างกระแสความนิยมอย่างแพร่หลายของแนวคิดและอุดมการณ์ข้ามพรมแดนรัฐชาติ โดยเฉพาะแนวคิดและอุดมการณ์อันเป็นผลผลิตของการปฏิวัติภูมิปัญญาของตะวันตก เช่น ประชาธิปไตย เสรีภาพ ความเสมอภาค ความยุติธรรม สวัสดิการสังคม สิทธิมนุษยชน สิทธิสตรี การอนุรักษ์สภาพแวดล้อม เป็นต้น

แนวคิด ความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความเกี่ยวข้องและทับซ้อนกับแนวคิดอัตลักษณ์ (Identity) นั่นคือ เมื่อเกิดกระแสโลกาภิวัตน์นั้นได้เกิดแนวคิดหรือกระแสที่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลงและการรักษาความหลากหลายวัฒนธรรมให้คงอยู่ด้วยการเกิดคู่ตรงข้ามของโลกาภิวัตน์ คือ ท้องถิ่นนิยม (Localism) และแนวคิดของอัตลักษณ์ (สำนึกแห่งความเป็นตัวตน) ดังนั้น การศึกษาวัฒนธรรมจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจวัฒนธรรมภายใต้กรอบของการเปลี่ยนแปลงและการก้าวพ้นออกจากพื้นที่และเวลา เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และพรมแดนรัฐชาติในอดีต ดังนั้น กระบวนการโลกาภิวัตน์ ที่หมายถึงการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมสากลโลกนั้น จึงไม่ได้หมายความว่าคนทั้งโลกจะมีวัฒนธรรมเพียงชุดเดียว มนุษย์เราต้องการเอกลักษณ์และความเฉพาะตัว มีรากเหง้า วุฒิชัย ฤกษ์ประกรกิจ และคณะ(อ้างในพัฒนา กิตาอาสา, 2546, 49) ได้นำเสนอว่า เครื่องมือที่สำคัญที่สุดของการสร้างตัวตนของคนและสินค้าในกระแสวัฒนธรรมสมัย

นิยมประกอบด้วยกลวิธี 7 อย่าง ได้แก่ 1. การใช้คำขวัญ หรือคำสั้น ๆ ที่จำง่ายซึ่งจะช่วยดึงดูดให้ผู้คนสนใจ 2. การตราหน้า การทำให้คนตัดสินใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ใช้เหตุผลประกอบ 3. การเหมารวม การทำให้คนเกิดความรู้สึกดีหรือประทับใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยปราศจากการวิเคราะห์ ตรวจสอบ 4. การถ่ายโอนสัญลักษณ์ เป็นการใช้อนุสัญญลักษณ์ของสิ่งที่น่าเชื่อถือ เป็นที่เคารพมาเพื่อถ่ายโอนลงสู่อีกสิ่งหนึ่ง 5. การแห่ตาม การกระตุ้นความรู้สึกอยากมีพวกพ้อง ความเห็นด้วย 6. ความดึงดูดทางเพศ (sex appeal) การกระตุ้นความรู้สึกทางเพศให้คนหันมาสนใจ 7. เสียงดนตรี การนำเพลงประกอบ ทำให้รู้สึกคล้อยตามและจดจำได้ง่าย

วัฒนธรรมในปัจจุบันไม่ได้อยู่ในรูปของพฤติกรรม ศิลปะ ขนบธรรมเนียม หรือความเชื่อเท่านั้น แต่วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความสามารถกระทำหรือสร้างอำนาจหรือความชอบธรรมได้ด้วย ในช่วงสมัยที่มารช่วงชิงอำนาจเพื่อครอบงำประชากรโลก วัฒนธรรมคือกลไกในการเผยแพร่อุดมการณ์ได้เป็นอย่างดี แต่ในสมัยที่ความแตกต่างของอุดมการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจลดความสำคัญลง สิ่งที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด คือการลดความสำคัญของวัฒนธรรมรัฐชาติ และวัฒนธรรมกลุ่มย่อยต่างๆ ปรากฏรูปแบบชัดเจนมากขึ้น จนเกิดการยอมรับความคิดเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรม

จึงสรุปได้ว่า วัฒนธรรมอาจมีความแตกต่างกันได้ โดยสาระแล้วความแตกต่างที่แท้จริงก็คือระหว่างสิ่งที่เรียกว่าวัฒนธรรมที่เป็นไปตามแนวโน้มและแนวตั้ง ซึ่งไม่ได้หมายความว่าความเท่าเทียมกันทางวัฒนธรรม (ความเสมอภาคเสมอไหลทางวัฒนธรรม) กับ วัฒนธรรมที่มีสูงกว่ากับวัฒนธรรมที่ต่ำกว่าแต่อย่างใด แต่ในความหมายของวัฒนธรรมที่รู้หรือยอมรับกันในระดับหนึ่ง กับวัฒนธรรมที่มีอยู่หลายๆ ระดับและหลากหลายสัมพันธ์ภาพ ซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีความหมายลึกถึงการใช้ทรัพยากรที่ต่างกัน มนุษย์จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลง แลกเปลี่ยน และมีทางเลือกตลอดเวลา เพราะคำตอบเก่าไม่สามารถใช้ได้ชั่วกาลปาวสาน ต้องปรับคำตอบใหม่สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ฉะนั้น สังคมใดที่ขาดความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาจจะไม่สามารถที่จะเผชิญความเปลี่ยนแปลงได้ แล้วจะต้องล่มสลายไปในที่สุดหรือไม่ก็จะต้องไปเลือกสิ่งที่ไม่เหมาะกับสังคมตนเองมาใช้ แต่อย่างไรก็ตามความหลากหลายทางวัฒนธรรมไม่ได้หมายถึงการมีเสรีภาพเต็มที่ที่จะประพฤติปฏิบัติตามใจตนเอง จนส่งผลให้เกิดปัญหาการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างขาดความสมดุล แต่หมายถึงการยอมรับและอยู่ร่วมกันบนพื้นที่แห่งความหลากหลายทางความคิดและการดำรงชีวิต (livelihood) ซึ่งก็ไม่ได้หมายถึงการทำให้ “อนุวัฒนธรรม” เป็นเพียงตัวประกอบในวัฒนธรรมกระแสหลักเท่านั้น ดังนั้น การสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมเป็นการสร้างฐานรากที่สำคัญของมิตรภาพและความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างชาติ ในโลกที่มีการติดต่อสัมพันธ์ด้านต่างๆอย่างรวดเร็ว จะต้องเสริมความเข้าใจระหว่างกันด้านความคิด วิถีชีวิต จารีต และค่านิยมที่ยังหลากหลายมากในโลกปัจจุบัน ซึ่งแนวความคิดทั้งหมดนี้ สามารถนำมาอธิบายความเหมือนและความแตกต่างด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา อารยธรรม ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนได้ ซึ่งชัดเจนในมิติทางชาติพันธุ์ (ethnoscapes) ที่สามารถเกิดกระแสการไหลเวียนและเคลื่อนย้ายของผู้คนภายใน 10 ประเทศอาเซียนผ่านการท่องเที่ยว และมิติทางสื่อมวลชนและข่าวสารข้อมูล (mediascapes) ที่จะทำให้เกิดการเดินทางของข้อมูล ข่าวสาร และภาพลักษณ์ผ่านสื่อมวลชนชนิดต่างๆ ดังนั้นกรอบข้อมูลในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับประชาชนจึงต้องใช้มิติด้านวัฒนธรรมเป็นสำคัญ โดยเริ่มจากการเชื่อมโยงประชาชนอาเซียนด้วยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

5.3 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ในปัจจุบันโลกกำลังให้ความสำคัญกับการนำเอาวัฒนธรรมมาเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศหลายประเทศจึงให้ความสำคัญในการรื้อฟื้นวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมา เพื่อเป็นการถ่ายทอดและพยายามบอกเล่าให้ต่างชาติได้รับรู้และให้ความสนใจ เช่น ประเทศเกาหลีได้มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระที่สนับสนุนภาคเอกชนในการส่งออกสินค้าวัฒนธรรม ซึ่งเราจะเห็นโฆษณาการท่องเที่ยวของเกาหลีที่เน้นการสัมผัสวัฒนธรรมและเทคโนโลยี รวมถึงการโฆษณาแฝงในภาพยนตร์ซีรีส์ต่างๆของเกาหลี เกาหลีจึงเป็นประเทศที่สามารถถ่ายทอด

วัฒนธรรมของตนเองออกสู่ภายนอกประเทศได้ดีที่สุด หลังจากการถ่ายทอดวัฒนธรรมเหล่านั้นออกไปแล้วสิ่งที่ตามมาคือ การที่ประเทศเกาหลีมีศักยภาพของการแข่งขันที่มากขึ้น ผู้คนให้ความสนใจในประเทศเกาหลีมากขึ้น และการท่องเที่ยวตลอดจนสินค้าของประเทศเกาหลีได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ก็พยายามใช้ความหลากหลายของเชื้อชาติ เป็นจุดขายในการท่องเที่ยวเช่นกัน ภายใต้แนวคิดที่ว่า Uniquely Singapore โดยมีการฟื้นฟูแหล่งวัฒนธรรมดั้งเดิมของคนสิงคโปร์ เชื้อชาติจีน อินเดียและมลายูในประเทศให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว สำหรับประเทศมาเลเซีย การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะเน้นความเป็นมุสลิมสำหรับนักท่องเที่ยวที่อยากสัมผัสวิถีชีวิตต่างๆ ของมุสลิม ยังมีประเทศอื่นๆ อีกมากมายที่มีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ เช่น จีน ประเทศในยุโรปและออสเตรเลีย ในขณะที่บางประเทศมีศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่ยังมีปัญหาในด้านการเมืองภายในประเทศ หรือยังไม่มีนโยบายที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เช่น พม่า เวียดนาม ประเทศในแอฟริกาและตะวันออกกลาง เป็นต้น

จากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้เห็นว่าการที่เราจะพัฒนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองในเรื่องของเศรษฐกิจนั้น สำคัญคือเราจะต้องถ่ายทอดวัฒนธรรมของเราให้ชาวต่างชาติได้ยอมรับ หากเราสามารถที่จะทำให้ชาวต่างชาติยอมรับได้นั้น ในอนาคตก็หมายความว่า ประเทศของเราจะสร้างเศรษฐกิจให้ดีขึ้นด้วยเช่นกัน หากเรามองในประเทศไทย เรามีศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การอยู่การกินที่มีความประณีตงดงาม เป็นอย่างมาก ในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น มองว่าไทยอยู่ในฐานะเป็นประเทศที่มีความเข้มแข็งในการท่องเที่ยว และหากมองตามภูมิศาสตร์ ประเทศไทยของเราเองอยู่ศูนย์กลาง ประกอบกับเรามีสนามบินสุวรรณภูมิในการที่จะรองรับการท่องเที่ยวในภูมิภาคของอาเซียน หากเราสามารถปรับตัวมีการร่วมมือร่วมแรงกัน การท่องเที่ยวในประเทศของเราจะสามารถที่จะสร้างเม็ดเงินได้อย่างแน่นอน เมื่อตลาดโลกได้ให้ความสำคัญในการนำเอาวัฒนธรรมมาเป็นส่วนหนึ่งในตัวผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตนจำหน่ายเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง ซึ่งสอดคล้องกับกระแสเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) ที่กำลังมาแรง เราจึงต้องรู้ว่า แล้วการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคืออะไร และการท่องเที่ยวแบบไหนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคืออะไร

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้มากมาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวเพื่อชมสิ่งที่แสดงความเป็นวัฒนธรรม เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณี วิถีการดำเนินชีวิต ศิลปะทุกแขนง สิ่งต่างๆ ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคแต่ละสมัย ผู้ท่องเที่ยวจะได้รับทราบประวัติความเป็นมา ความเชื่อ มุมมอง ความคิด ความนิยมของบุคคลในอดีตที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้มา (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548) ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมไว้ว่าเป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีการให้ความรู้และความภูมิใจที่เน้นลักษณะวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม และให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยบุญเลิศ ได้จำแนกประเภทของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมตามลักษณะที่เป็นวัตถุและไม่ใช่วัตถุ

1. ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ เป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งที่เป็นมรดกในอดีตและได้สร้างเสริมในสมัยปัจจุบันซึ่งมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนา เป็นสิ่งที่แสดงถึงอารยธรรมและความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่นนั้นว่า ในสมัยโบราณมีความเจริญด้านใดบ้าง และเหลือเป็นมรดกตกทอดมายังรุ่นหลังอย่างไรบ้าง จึงมีผลดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเยือนพื้นที่นั้น

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เป็นทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมแต่ละกลุ่มชนที่มีความแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา ตลอดจนกิจกรรมต่างๆของสังคมที่มีผลต่อการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเยือน อาจแยกออกเป็นประเภทย่อยที่สำคัญได้ 2 ประเภทดังต่อไปนี้

2.1 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ชุมชน หมู่บ้าน เรือนแพ ตลาด ตลาดน้ำ ศูนย์วัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน ดนตรีพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง ไร่สวน เหมือง วิถีชีวิต อียาศัยไมตรีของประชาชน เป็นต้น

2.2 ประเภทประเพณี ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีแห่เทียนพรรษา เทศกาลกินเจ ประเพณีลอยกระทง งานบุญบั้งไฟ งานประเพณีโยนบัว ประเพณีอินทิล เป็นต้น

นอกจากนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา ยังจำแนกประเภทของการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม โดยให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว โดยแยกย่อยเป็น

1. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
2. การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี
3. การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท
4. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา
5. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นแนวคิดของนักวิชาการทางด้านการท่องเที่ยวของศิลปวัฒนธรรม หากนำมาสรุปในมุมมองของผู้เขียนเองมองว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือ การท่องเที่ยวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของผู้คน ไม่ว่าจะเป็นวิถีการดำรงชีวิต อียาศัยไมตรีของประชาชน การละเล่นพื้นเมือง ดนตรีพื้นเมือง ไร่สวนผสม เป็นต้น

ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดก

แลนด์มาร์กและอนุสรณ์สถาน (Landmarks and memorials) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ และได้เรียนรู้ความเป็นมาของสถานที่โดยไม่จำเป็นต้องใช้เวลานานพิพิธภัณฑ์ (Museums) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้คุณเข้าถึงและเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับความเป็นมา เป็นไปของสถานที่ที่นักท่องเที่ยวไปเยือน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันอย่างเพลิดเพลินใจ

บ้านโบราณ (Historical Houses) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของผู้คนที่อยู่ในย่านนั้นมาแต่เก่าก่อน ผ่านทางบ้านเรือน สิ่งปลูกสร้าง และการตกแต่งที่สะท้อนถึงเรื่องราวในวันวาน

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และอนุสาวรีย์ (Historical sites & monuments) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้เรื่องราวอดีตในพื้นที่จริง ซึ่งปัจจุบันได้รับการฟื้นฟูให้กลับมามีสภาพคล้ายของดั้งเดิมที่สุด สำหรับอนุสาวรีย์ก็คือจารึกทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในรูปแบบของสิ่งก่อสร้าง ซึ่งมีเรื่องราวให้คุณศึกษาได้อย่างลึกซึ้ง

ศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรม (Art & craft centres) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนในสถานที่ที่จัดนิทรรศการ เรื่องราว และแสดงงานศิลปหัตถกรรมของผู้คนในชุมชนออกมาอย่างมีชีวิตชีวา

อาร์ตแกลลอรี่ (Art Galleries) เป็นสถานที่ที่ทำให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน ผ่านมุมมองและแนวคิดหลากหลายของศิลปิน ในรูปแบบของศิลปะที่จัดแสดงไว้เป็นหมวดหมู่

สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับสงครามโลกครั้งที่ 2 (World war II sites) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนให้เห็นถึงผลพวงของสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งบัดนี้ยังเหลือร่องรอยแห่งความทรงจำครั้งนั้นอยู่ในพื้นที่ที่เคยเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ

พระราชวัง (Royal Palace) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ซึ่งสะท้อนผ่านพระราชวังอันวิจิตรงดงาม ในรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นหนึ่งเดียว

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางวัฒนธรรมมาแต่โบราณ มีความหลากหลายของชาติพันธุ์ เป็นศูนย์กลางทางการค้าของภูมิภาค มีการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ และด้วยอุปนิสัยของคนไทยที่เป็นคนเปิดกว้าง เรียนรู้ ทำให้เราสามารถหล่อหลอมวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเรา ประเทศไทยจึงมีมิติที่ลึกซึ้งทางวัฒนธรรม ให้เราสามารถสืบค้นวิวัฒนาการจากวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ปรากฏเพียงแค่กลุ่มเล็กๆ ไปสู่วัฒนธรรมผสมที่มีรากร่วมกันอยู่ ยกตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมดั้งเดิมจะเห็นได้จากตุ๊กตาสังคโลก หรือตุ๊กตาดินเผาสมัยสุโขทัย หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏเป็นตุ๊กตาแม่อุ้มลูกเปลือยอก นุ่งผ้าถุงลายดอก ที่ใบหน้ามีก้อนกลมๆ ติดอยู่ที่แก้ม สื่อถึงการเลี้ยงดูบุตร การแต่งกาย และการเคี้ยวหมาก และปรากฏเป็นตุ๊กตาชาวจีน สื่อถึงประวัติศาสตร์การค้าขายร่วมกันกับชาวจีน และการเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาวจีนก่อนจะเป็นสยามประเทศ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความงดงามทางวัฒนธรรมที่เป็นจุดขายของไทย และในประเทศไทยก็ยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดกอยู่มากมาย เพราะเรามีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานไม่ต่ำกว่า 700 ปี จนถึงวันนี้ ร่องรอยของความรุ่งเรืองในวันเก่าก่อนยังคงปรากฏตกทอดอยู่ตามสถานที่สำคัญหลายแห่ง ซึ่งบางแห่งได้รับคัดเลือกให้เป็นแหล่งมรดกโลกที่คนไทยภาคภูมิใจ ยกตัวอย่างของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศไทย ที่ผู้คนทั้งคนไทยและชาวต่างชาติให้ความนิยมมากที่สุด

อันดับที่ 1 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือ วัดพระแก้ว กรุงเทพมหานคร พระอารามหลวงในบริเวณพระบรมมหาราชวังแห่งนี้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวแรกๆ ที่ปรากฏแก่สายตาชาวโลกในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว วัดพระแก้วนั้นเป็นสถานที่ประดิษฐานพระมหาพุทธมหายานีรัตนปฏิมากร “พระแก้วมรกต” สถาปัตยกรรมหลายยุคหลายสมัยที่สร้างเสริมสืบต่อกันมา และการตกแต่งประดับประดาอันอลังการก็เป็นเอกลักษณ์ที่ดึงดูดใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

อันดับที่ 2 วัดพระธาตุดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ใครที่เดินทางขึ้นเหนือของประเทศไทยหรือเดินทางไปเชียงใหม่ หากไม่ได้ไปนมัสการพระธาตุดอยสุเทพก็เปรียบเหมือนไม่ได้มาถึงเมืองเชียงใหม่ พระธาตุดอยสุเทพเป็นปูชนียสถานคู่บ้านคู่เมืองบนยอดดอยสูง สร้างขึ้นเพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ พ.ศ. 1916 ในสมัยพระยาโกณาแห่งราชอาณาจักรล้านนา ความสง่างามของพระองค์พระธาตุเจดีย์เหลี่ยมประดับด้วยแผ่นทองอร่ามตา รวมทั้งการตกแต่งประดับประดาด้วยศิลปกรรมล้านนาอันงดงาม

อันดับที่ 3 คือ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อดีตราชธานีที่มีอายุยาวนานที่สุดของสยามประเทศคือ 417 ปี ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก ตั้งแต่ปี พ.ศ.2534 ร่องรอยสถาปัตยกรรมอันยิ่งใหญ่และงดงามที่หลงเหลือกระจ่างกระจายอยู่ สะท้อนให้เห็นความรุ่งเรืองสืบเนื่องมาหลายยุคหลายสมัย

อันดับที่ 4 วัดอรุณราชวราราม ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร เป็นองค์พระปรางค์สูงตระหง่านเสียดฟ้าริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นสุดยอดด้านงานสถาปัตยกรรมชั้นเยี่ยมแห่งหนึ่งของยุครัตนโกสินทร์ ด้วยความสูงทั้งสิ้น 33 วาเศษ จึงถือว่าเป็นพระปรางค์ที่สูงใหญ่ที่สุดในโลกด้วย สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 รอบองค์ปรางค์วิจิตรอลังการด้วยการตกแต่งประดับประดาด้วยถ้วยชามกระเบื้องเคลือบสีต่างๆ เป็นเอกลักษณ์อันเป็นที่รู้จักคืออย่างหนึ่งของประเทศไทยในสายตาชาวต่างชาติ

อันดับที่ 5 อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสขาลัย เมืองโบราณที่มีร่องรอยของการตั้งถิ่นฐานตั้งแต่ยุคชุมชนก่อนประวัติศาสตร์พัฒนาขึ้นมาตามลำดับ จนกระทั่งเป็นแว่นแคว้นที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมระดับสูง ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เมื่อปี พ.ศ. 2534 โดดเด่นด้วยโบราณสถานขนาดใหญ่จำนวนมากมายที่สร้างด้วยศิลาแลง ทั้งในส่วนของเมืองเชลียง อันเป็นเมืองในยุคเริ่มแรก และในส่วนของเมืองศรีสขาลัยซึ่งเป็นส่วนต่อขยายที่เจริญขึ้นในยุคต่อมา โบราณสถานเหล่านี้อยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่เอกเขาทิวเขาและแมกไม้อันร่มรื่น ปราศจากการรบกวนจากความเจริญสมัยใหม่ จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มีบรรยากาศงดงามสมบูรณ์มากที่สุดของประเทศไทย

จากตัวอย่างทางด้านประวัติศาสตร์และร่องรอยประวัติศาสตร์ จากนั้นเรามาดูการท่องเที่ยวเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ ของประเทศไทยของเราว่ามีเทศกาลอะไรบ้างที่ผู้คนให้ความนิยมไปท่องเที่ยวมากที่สุดเริ่มจาก

อันดับที่ 1 งานประเพณีแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี เป็นงานยิ่งใหญ่ของจังหวัดอุบลราชธานี จัดขึ้นในช่วงเทศกาลวันเข้าพรรษา หรือขึ้น 15 ค่ำเดือน 8 หรือ แรม 1 ค่ำเดือน 8 เป็นงานประเพณีที่เริ่มทำกันมาตั้งแต่ปี 2470 จนกระทั่งถึงปัจจุบัน จะมีการแห่เทียนจากคุ้มต่างๆ เทียนจะถูกแกะสลักอย่างงดงาม

อันดับที่ 2 คือ งานประเพณีปอยส่างลอง จังหวัดแม่ฮ่องสอน งานประเพณีปอยส่างลองเป็นการบรรพชาสามเณรของชาวไทยใหญ่ มีความเชื่อกันว่าได้กุศลมากกว่าการบวชพระภิกษุ งานจะถูกจัดขึ้น 3 วัน วันแรกจะเป็นพิธีเด็กชายเข้าพิธีส่างลอง โกนหัวแต่ไม่โกนคิ้ว ไปขอพรจากผู้ใหญ่ วันที่ 2 เป็นวันที่แห่ส่างลองไปตามถนน และวันที่ 3 เป็นวันที่ทำพิธีบวช ประเพณีปอยส่างลองเดิมทีจัดขึ้นในหมู่ญาติมิตรสหาย ต่อมาจึงมีการพัฒนาขึ้นมาและส่งเสริมให้เป็นการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความนิยมในการที่จะไปท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

อันดับที่ 3 งานเทศกาลสงกรานต์ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ถือว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ของเมืองไทย งดงามด้วยขบวนแห่ ซึ่งในจังหวัดจะนำพระที่ศักดิ์สิทธิ์ตามวัดต่างๆ แห่ไปตามถนน ซึ่งโดยทั่วไปเทศกาลสงกรานต์นั้นจะถูกจัดขึ้นในทุกจังหวัดของประเทศไทย ชาวต่างชาตินิยมเข้ามาเที่ยว

อันดับที่ 4 ประเพณีบุญบั้งไฟ จังหวัดยโสธร เป็นเทศกาลเดือนหก ถูกจัดขึ้นทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่นักท่องเที่ยวนิยมมากที่สุดคือจังหวัดยโสธร จังหวัดยโสธรมีการนำประเพณีบุญบั้งไฟร่วมกับนานาชาติจัดมีความยิ่งใหญ่ทุกปี ทำให้นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในประเพณีดังกล่าว

จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตัวอย่างของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ชาวไทยหรือชาวต่างชาติให้ความสนใจในการไปท่องเที่ยว ในปี 2558 เป็นการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วัฒนธรรมในกลุ่มอาเซียนมีลักษณะค่อนข้างใกล้เคียงกัน ดังนั้น หากประเทศของเราไม่ปรับตัวโอกาสที่จะเสียแชมป์ในการท่องเที่ยวมีสูง เรามาดูต่อนักว่าประชาคมเศรษฐกิจกับอาเซียนกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างไร

การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น นับว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว (Creative Tourism and Cultural Development) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสื่อความหมายของวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้สามารถถ่ายทอดคุณค่าและมีความหมายทางสัญลักษณ์ อันบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ที่ต่างกันไปของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญทางการท่องเที่ยว โดยวัฒนธรรมสามารถสร้างรายได้ให้กับการท่องเที่ยว ในขณะเดียวกัน การท่องเที่ยวก็ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสืบทอดวัฒนธรรมให้คงอยู่

ในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศจำนวนมากให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รู้จักกับชุมชนในระดับที่ลึกกว่าการท่องเที่ยวทั่วไปในรูปแบบที่เคยชิน โดยให้ความสนใจกับสินค้าทางวัฒนธรรม เพื่อให้ตนเองได้รับประสบการณ์ (Experience) ที่แปลกใหม่ ทั้งประสบการณ์ตรง

ที่สามารถจับต้องได้ และประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้แต่ไม่สามารถจับต้องได้ ฉะนั้น การจัดการวัฒนธรรมจึงเป็นอีกหนึ่งเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งนับเป็นส่วนสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการสร้างคุณค่า ความทรงจำ สำหรับทั้งนักท่องเที่ยวและชุมชนเอง การจัดการการท่องเที่ยวที่ปรับเข้าสู่การท่องเที่ยวสร้างสรรค์นั้น ต้องอาศัยความเข้มแข็งของชุมชน โดยชุมชนจะมุ่งเน้นนำเสนอรูปแบบของกิจกรรม (Cultural Activity) ที่มีความหลากหลาย เช่น การชมการเล่น การร้องเพลง การฟังดนตรีพื้นเมือง การชมภาพเขียนจิตรกรรม การนำชมพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น นำชมโบราณสถาน หรือการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมประเพณี พิธีกรรมพื้นบ้าน ซึ่งในแต่ละภาคของประเทศไทยนั้นมีเอกลักษณ์ที่นำเสนอออกมาได้แตกต่างกันตามความแตกต่างของวัฒนธรรมพื้นบ้าน คติความเชื่อ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น ประเพณีแต่งงาน ประเพณีบุญทางศาสนา ดังนั้น การอนุรักษ์วัฒนธรรมไม่ให้สูญหายหรือถูกกลืนเลื่อนไป จึงเป็นการก้าวไปข้างหน้า และเป็นก้าวที่สำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทย เนื่องด้วยเพราะประเทศไทยมีความเป็นอัตลักษณ์สูง (Authenticity) ดังนั้น ความเข้มแข็งของวัฒนธรรมและการจัดการวัฒนธรรม จึงเป็นสิ่งบ่งชี้ที่สำคัญถึงความยั่งยืนของการพัฒนา เมื่อกระแสการพัฒนาประเทศด้วยนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ได้ถูกนำมากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของการพัฒนาประเทศ จึงถือเป็นจังหวัดที่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในท้องถิ่นจะนำต้นทุนวัฒนธรรมที่มีมาเผยแพร่ให้กว้างขวางออกไปในรูปแบบของการท่องเที่ยววัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (Creative Cultural Tourism) การจัดการการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้ จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งในส่วนขององค์ความรู้ตามหลักฐานที่ปรากฏ การสืบทอดให้คงอยู่และการดำเนินต่อไป โดยชุมชนจะเป็นผู้แสดงให้เห็นว่าชุมชนสามารถอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมต่อไปได้

5.4 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพย์สินทางวัฒนธรรมของไทย

5.4.1 แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรม

ระบบเศรษฐกิจ ที่ประกอบด้วย ผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม ที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ ทักษะ และเทคโนโลยีมาผสมผสานกับทรัพย์สินทางวัฒนธรรม เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่สร้าง “มูลค่า” และ “คุณค่า” สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในตลาดโลกได้ พิจารณาได้จากมูลค่าทางเศรษฐกิจ ปี 2005 อุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ทั่วโลกมีมูลค่าถึง 424.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีสัดส่วนตัวเลขจากสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และจีน รวมกันคิดเป็น 40% ส่วนตัวเลขจีดีพีจากอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ของสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ คิดเป็นสัดส่วนต่อจีดีพีรวมของประเทศ 11.12% และ 8.6% ตามลำดับ ส่งผลให้อัตราการเติบโตระหว่างปี 2001-2005 อุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ทั่วโลกมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสูงกว่า 8.7% ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีอัตราการเติบโตอยู่ระหว่าง 5-20% ต่อปี ส่วนในด้านการจ้างงานอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้สร้างให้เกิดการจ้างงานทั่วโลกมากขึ้นด้วยอัตราการเติบโตมากกว่าอุตสาหกรรมอื่นถึง 50% โดยมีสัดส่วนการจ้างงาน 5.8% ในสหรัฐอเมริกา และ 9% ในอังกฤษ (ข้อมูลปี 2007) ซึ่งผลของการประสานภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา การให้ต้นแบบทางสุนทรียะแกสินค้าและบริการ ถือเป็นส่วนสำคัญในการให้ความหมายเชิงศิลปะและทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ในปัจจุบันสินค้าและบริการเหล่านี้ ถือเป็นกุญแจสำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจระดับนานาชาติ ซึ่งอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ มีการเติบโตอย่างรวดเร็วเนื่องจาก

- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- รายได้ทั่วโลกที่เพิ่มขึ้น
- การเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยี ทำให้บุคคลและประเทศเล็กๆสามารถแข่งขันได้ในเวที

ศตวรรษที่ 19 คือยุคทองของยุโรป อันเป็นผลมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ศตวรรษที่ 20 คือยุคทองของสหรัฐอเมริกา ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนในศตวรรษที่ 21 นี้กำลังจะเป็นยุคทองของเอเชีย กับการสร้างประชากรรุ่นใหม่จำนวนมากเพื่อลงแข่งขันในเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ มีการลงทุนอย่างเห็นได้ชัด ในการศึกษาสายการออกแบบและเทคนิค ประเทศจีนผลิตนักศึกษาสายการออกแบบความคิดสร้างสรรค์และวิศวกรรมจำนวนต่อปีมากกว่าสหรัฐอเมริกาถึง 8 เท่า ส่วนอินเดียก็มีจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จด้านดังกล่าวมากกว่าสหรัฐอเมริกาถึง 5 เท่า

ในรายงานขององค์การ (UNCTAD) เรื่อง CREATIVE ECONOMY REPORT 2008 ได้ให้คำนิยามของเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่าเป็น แนวคิดที่พูดถึงศักยภาพในการใช้สินทรัพย์ทางความคิดสร้างสรรค์ (creative assets) เพื่อพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เอื้อให้เกิดการสร้างรายได้และเพิ่มยอดการส่งออก ขณะเดียวกันก็ยังรวมถึงการมีส่วนร่วมทางสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วย

นอกจากนี้องค์การ ยังได้ให้คำจำกัดความของอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creative industry) ว่าเป็นวงจรของการสร้างสรรค์ การผลิตและการจำหน่ายสินค้า และบริการที่มีปัจจัยหลักคือความคิดสร้างสรรค์และทุนทางปัญญา (intellectual capital) กลุ่มอุตสาหกรรมที่อยู่ภายใต้คำจำกัดความดังกล่าว หรือกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงระหว่างกันจะประกอบไปด้วย กลุ่มองค์ความรู้ดั้งเดิม เช่น ศิลปหัตถกรรม กลุ่มการแสดงศิลปะ เช่น การละครกลุ่มสิ่งพิมพ์และวรรณกรรม เช่น หนังสือ กลุ่มดนตรี เช่น คอนเสิร์ตและซีดี กลุ่ม Visual Arts เช่น ภาพยนตร์และโทรทัศน์ กลุ่มงานออกแบบ เช่น สถาปัตยกรรม และกลุ่มดิจิทัลและมัลติมีเดีย เช่น ซอฟต์แวร์และเกมส์

ส่วนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ตามความหมายของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หมายถึง แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม (Culture) การสั่งสมความรู้ของสังคม (Wisdom) และเทคโนโลยี/นวัตกรรมสมัยใหม่ (Technology and Innovation)(อาคม เติมพิทยาไพสิฐ, 2553) คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงมีความพยายามที่จะเพิ่ม 2 ภาคการผลิตเข้าไปในเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งแตกต่างจากในกรณีของประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากกลุ่มอุตสาหกรรมที่กล่าวข้างต้น นั่นคือ ภาคการผลิตอาหารไทย และการบริการการแพทย์แผนไทย ซึ่งทั้ง 2 ภาคการผลิตเป็นภาคการผลิตที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบทางการแข่งขันที่สูงเพื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในเวทีการค้าโลก

ในสถานการณ์โลกปัจจุบัน การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ได้กลายเป็นหัวใจสำคัญของนโยบายทางเศรษฐกิจในหลายๆประเทศ เนื่องจากงานออกแบบและความคิดสร้างสรรค์สามารถนำไปปรับใช้ได้กับทุกอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันในตลาดโลก รัฐบาลในหลายประเทศทั่วโลกจึงกำลังผลักดันการดำเนินงานด้านนี้อย่างจริงจัง ทำให้จีนต้องเปลี่ยนโรงงานเก่าให้เป็นศูนย์ความคิดสร้างสรรค์ อาทิ โครงการจัดตั้งพื้นที่เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Industry Zone) ในเมืองปักกิ่ง รวมทั้งเมืองเซี่ยงไฮ้ เซินเจิ้น ชิงเต่า และเมืองอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่รัฐบาลกลางเป็นผู้ลงทุนทั้งหมด ซึ่งเหตุที่รัฐบาลยอมทุ่มเงินมหาศาลเพื่อเปลี่ยนเมืองอุตสาหกรรมเหล่านี้ไปสู่เขตเศรษฐกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์ ด้วยเพราะตระหนักว่า แม้ประเทศจีนจะส่งออกรองเท้าได้ถึง 6.9 พันล้านคู่ให้กับ 200 ประเทศทั่วโลก แต่หารองเท้าที่ตีตรา ‘Made in China’ กลับไม่ได้มีมูลค่ามากนัก ซ้ำยังถูกกล่าวถึงในฐานะสินค้าราคาถูกที่เข้าไปท่วมตลาดในประเทศต่างๆ จนถูกกีดกันจากประเทศผู้นำเข้าอีกด้วย การสร้างเศรษฐกิจบนพื้นฐานของความคิดสร้างสรรค์ หรือ Creative Economy จึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ประเทศจีนกำลังมุ่งไปสู่ในเร็ววันนี้

เพื่อหาทางปรับปรุงสินค้าให้มีคุณภาพมีเอกลักษณ์ ใช้ทุนทางปัญญาพัฒนาทักษะของตัวเอง สินทรัพย์ทางวัฒนธรรมผสมผสานเทคโนโลยี หรือจัดการสิ่งต่างๆที่มีอยู่แล้วใหม่โดยใส่ความคิดสร้างสรรค์เข้าไป

นอกจากนั้นหลายประเทศยังได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐาน “วัฒนธรรมและภูมิปัญญา” ยกตัวอย่างประเทศที่สามารถประยุกต์นำเอาวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาสร้างสรรค์สร้างสินค้าและบริการที่มีความแตกต่างและตรงต่อความต้องการของผู้ซื้อเพื่อนำเอามาเป็นแบบอย่าง คือ ประเทศญี่ปุ่น ที่นับได้ว่าเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการเอาวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาประยุกต์กับสินค้าและบริการจนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณค่าและเป็นที่ต้องการของตลาด โดยตัวอย่างหนึ่งที่เราเห็นได้ชัดคือในกรณีบริษัท Pagong ซึ่งเดิมเคยเป็น SMEs ผู้ผลิตชุดกิโมโนมาตั้งแต่อดีต แต่จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ความจำเป็นและความถี่ในการใช้งานชุดกิโมโนนั้นลดลงอย่างมาก ทำให้ทางบริษัทได้ปรับเปลี่ยนไปปรับจ้างผลิตผ้าผืน เพื่อป้อนโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าตามสมัยแบบ OEM ซึ่งต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านราคาอย่างหนัก และต้องแข่งขันกับสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศจีนที่มีราคาถูก จนทำให้ธุรกิจเกิดการขาดทุนอย่างต่อเนื่อง จนต้องมีการลดจำนวนคนงาน และมีแนวคิดหยุดกิจการลง แต่เมื่อมีการเปลี่ยนมือการบริหารให้กับทายาททางธุรกิจคนปัจจุบัน ได้มีแนวคิดว่าหากยังคงดำเนินธุรกิจแบบนี้ต่อไปคงจะไม่สามารถยืนหยัดอยู่ในการแข่งขันได้นาน จึงเริ่มหาจุดขายเพื่อหนีการแข่งขันที่ไม่มีวันชนะ โดยการนำเอาภูมิปัญญาที่ครอบครัวตนเองมีอยู่ตั้งแต่สมัยอดีต คือ การผลิตผ้ากิโมโน เป็นการนำเอาลวดลายของผ้ากิโมโนมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบเสื้อผ้าในปัจจุบัน ซึ่งการสร้างแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาของ Pagong นี้เป็นที่ต้องการของตลาดเสื้อผ้าในญี่ปุ่นอย่างมาก จนปัจจุบันได้พัฒนารูปแบบจนสามารถขยายไปสู่ตลาดต่างประเทศได้ และสามารถสร้างยอดขายได้ปีละกว่า

1 พันล้านเยน ซึ่งในประเทศไทยก็มีร้านสาขาของ Pagong อยู่ที่ห้างไอเซตันในกรุงเทพฯด้วย

อีกหนึ่งตัวอย่างที่เราเห็นได้ชัด คือ ผู้ประกอบการมัธยมญี่ปุ่นโบราณ Kyoto Hiyoshiya ซึ่งเป็นผู้ประกอบการที่ผลิตและขายร่มกระดาษสาของญี่ปุ่น ที่เป็นงานฝีมือที่ปราณี มีความสวยงาม ของโครงการไม้ไผ่และกระดาษมากกว่า 150 ปี ซึ่งในอดีตเป็นที่นิยมแพร่หลาย อีกทั้งยังเป็นเครื่องแสดงฐานะของผู้ถือ และเช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมอื่นๆ ที่ประสบภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ส่งผลให้ได้รับความนิยมลดลง เพราะประชาชนหันมาใช้ร่มพลาสติกแทน ทำให้ผู้ประกอบการมัธยมอื่นๆ ต่างปิดกิจการลงหมด เหลือเพียงแต่ Hiyoshiya จึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบของผลิตภัณฑ์ร่มญี่ปุ่นดั้งเดิม โดยเริ่มจากการค้นหาจุดแข็งที่มีคือความชำนาญในการทำร่มไม้ไผ่แบบดั้งเดิม ที่มีความสวยงามของโครงไม้ไผ่ ความโปร่งแสงของกระดาษสา และความสามารถในการพับเก็บแบบร่ม จึงได้มีการทดลองประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ใช้โครงสร้างของร่มมาออกแบบ ซึ่งจากการทดลองจนได้คอมพิวเตอร์ ที่นำเอาโครงสร้างของร่มเป็นโครงหลักที่มีความสวยงาม ซึ่งได้รับรางวัล Good Design Award ปี 2007 ของประเทศญี่ปุ่น และเป็นที่นิยมอย่างมากในตลาดยุโรปและอเมริกา จากทั้ง 2 ตัวอย่างที่นำมาเป็นตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการทั้ง 2 ราย ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เชื่อมโยงกับความคิดและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัวขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนจำนวนมากศาลกับเทคโนโลยี หรือแข่งขันตัดราคาเพื่อรักษาฐานลูกค้า หรืออาจเรียกง่ายๆ ว่าเป็นการเอาดีใกล้ตัวมาพัฒนาด้วยแนวคิดที่แตกต่าง ก็จะทำให้เกิดการสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าและบริการได้ นับได้ว่าเป็นตัวอย่างที่ดีที่ผู้ประกอบการ SMEs ของไทยน่าจะใช้เป็นต้นแบบของการหันมามองตัวเองเพื่อค้นหาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ที่ใช้ภูมิปัญญาแบบไทยๆ ซึ่งมีความหลากหลายและเรื่องราวที่สามารถนำมาใช้เป็นจุดขาย

5.4.2 การแปลงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยสู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นที่ต้องการของตลาด

สภาพในปัจจุบันสินค้าและบริการของประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่บนพื้นฐานของการผลิตต้นทุนต่ำปริมาณมาก กำไรน้อย ไม่ค่อยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา รวมไปถึงการค้นคว้าทางนวัตกรรมเทคโนโลยี รัฐบาลไทยจึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศด้วยการเชื่อมโยงธุรกิจภาคบริการ ภาคการผลิต และภาคเกษตรเข้าด้วยกัน โดยใช้ ความคิดสร้างสรรค์

บนพื้นฐาน “วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย” ที่เชื่อมโยงกับ “ความคิด” และ “เทคโนโลยีสมัยใหม่” ซึ่งนัยสำคัญคือ สร้างระบบเศรษฐกิจที่ผสมผสานสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย เข้ากับองค์ความรู้ที่ครอบคลุมทั้งเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัวขึ้น เป็นการสร้างมูลค่าและคุณค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ สอดคล้องกับรูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภคในปัจจุบันที่เริ่มมองหาสิ่งใหม่ที่มาจากการใช้งานตามปกติ ทั้งในด้านของความสวยงาม สุขทรียภาพ และการตอบสนองความเป็นปัจเจกชน รวมทั้งการเกิดขึ้นของวิถีชีวิตใหม่ที่มาพร้อมกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคสามารถค้นหาข้อมูลของสินค้าและบริการด้วยตนเอง รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ทำให้เกิดโอกาสและช่องทางในด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการของไทย ซึ่งหากวิเคราะห์โอกาสของประเทศไทยพบว่า ประเทศไทยไม่ได้มีจุดเด่นด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม หรือเงินทุนจำนวนมากที่จะสามารถสร้างความสามารถทางการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมของไทยได้ แต่ประเทศไทยมีทุนทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมาผสมผสานและสร้างมูลค่าขึ้นได้

แต่อย่างไรก็ดี ภาคอุตสาหกรรมของไทยส่วนใหญ่เคยชินกับระบบทุนนิยมมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่อาศัยเทคโนโลยีและเครื่องจักรในสายการผลิต ทำให้การปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตกระทำได้อย่างยาก แต่กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs นับได้ว่ามีข้อได้เปรียบมากกว่ากลุ่มผู้ประกอบการรายใหญ่ เนื่องจากสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตหรือรูปแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนอย่างรวดเร็วได้ง่ายกว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่ รวมถึงภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่แฝงอยู่กับกลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมยังสามารถนำมาต่อยอดให้กับผลิตภัณฑ์และบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้นได้ง่าย

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือ OTOP ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการบนรากฐานของศิลปะและภูมิปัญญาของวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นจุดขายให้กับผลิตภัณฑ์และบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของผู้บริโภค ซึ่งที่ผ่านมาผลิตภัณฑ์ OTOP หลายชนิดสามารถพัฒนากลายเป็นสินค้าขึ้นสูงราคาแพงที่เป็นที่ต้องการของตลาดโลก เช่น ผู้ประกอบการมีดอรัญญิกที่พัฒนาและใช้ทักษะการทำมีดมาประยุกต์ทำอุปกรณ์บนโต๊ะอาหาร เช่น ช้อนส้อม ที่มีราคาสูง เป็นต้น

ดังนั้น การยกระดับและการสร้างผู้ประกอบการ SMEs ให้เป็น Creative SMEs ที่ใช้ “วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย” มาต่อยอด “ความคิดในการพัฒนาออกแบบสินค้าและบริการ” การใช้ “เทคโนโลยีสมัยใหม่” ในการปรับปรุงคุณลักษณะให้เกิดเป็นสินค้าและบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลายในปัจจุบัน จึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถให้กับกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs รวมถึงเป็นรากฐานการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ปัจจุบันมีเพียงกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs จำนวนไม่มาก ที่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการของตนเพื่อให้เกิดมูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้นด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้วยการนำเอาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของพื้นที่มาประยุกต์ใช้ เพราะผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังมองข้ามและไม่ทันนึกถึงสิ่งที่ตนมี ที่สามารถสร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และบริการของตน การนำความคิดสร้างสรรค์ดั้งเดิมและพื้นฐานของทักษะที่อยู่บนทรัพย์สินทางวัฒนธรรม มาผสมกับความรู้การคิดค้นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นำไปเพิ่มการแข่งขันกันเชิงเปรียบเทียบเพื่อให้โดดเด่นยิ่งขึ้น เช่น นวดแผนไทย ซึ่งเป็นสินค้าบริการที่ประเทศไทยมีทักษะฝีมือที่ชำนาญ และถ่ายทอดกันมาแต่ดั้งเดิม เมื่อนำเข้ามาใส่ในธุรกิจสปา ได้ช่วยสร้างคุณค่าให้กับนวดแผนไทยมากขึ้น มีราคาสูงขึ้น ถือเป็น Value creative แล้ว แต่ควรจะทำเพิ่มขึ้น คือ การนำเอากระบวนการคิดค้นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ เช่น ต้องมีการคิดค้นน้ำมันนวดที่เป็นกลิ่นพิเศษเฉพาะของลูกค้าแต่ละคน ที่ผ่านกระบวนการวิจัยมาแล้วว่าเป็นกลิ่นที่เหมาะสมกับลูกค้าคนนั้นมากที่สุด เพียงเท่านั้นก็จะตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้

อย่างไรก็ดี ความสำเร็จในการผลักดันให้เกิด Creative SMEs นั้น จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งในระดับรัฐบาล ที่ต้องมียุทธศาสตร์ในการกระตุ้นและสนับสนุนการสร้างแรงบันดาลใจ และการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างมูลค่าด้วยวัฒนธรรมและภูมิปัญญา กับ SMEs ซึ่งจะช่วยให้เกิดผู้ประกอบการหรือธุรกิจที่มีความรู้ความเข้าใจในการแปลงวัฒนธรรมให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการที่เป็นที่ต้องการของตลาด รวมถึงต้องสนับสนุนและอุดหนุนพี่เลี้ยงที่มีความเชี่ยวชาญการคิดและออกแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเข้าไปช่วยเหลือ SMEs ในเชิงลึกอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดเป็นต้นแบบในการสร้างกระแสการพัฒนาต่อเพื่อให้เกิดการนำแนวคิดการสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ขยายไปยังกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ในสาขาและพื้นที่ต่างๆต่อไป นอกจากนี้ ยังควรมีกองทุนสำหรับการส่งเสริมผู้ประกอบการ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสร้างสรรคสินค้าและบริการตามแนวทางเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ทั้งในรูปแบบเงินทุนเริ่มต้นธุรกิจและเงินทุนหมุนเวียน และในส่วนของผู้ประกอบการ SMEs ต้องปรับเปลี่ยนแนวคิด โดยยังอาจดำเนินธุรกิจตามเดิมแต่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และต้องศึกษาข้อมูลการตลาดเชิงลึกเพื่อนำมาใช้ปรับปรุงผลิตภัณฑ์และบริการของตน รวมถึงหาช่องทางทางการตลาดใหม่ๆ

ในความเป็นจริงแล้ว “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ไม่ได้มีอะไรที่น่าซับซ้อน เพียงแต่เราต้องเข้าใจในวิถีและกระบวนการคิดจากอดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งแท้จริงแล้ว รากฐานของความคิดสร้างสรรค์ก็มาจากทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ซึ่งก็คือทรัพย์สินทางปัญญาที่สั่งสมสืบทอดกันมาและยังดำรงอยู่ เป็นสิ่งที่สังคมนั้นๆ ต่างเห็นคุณค่าและเป็นที่ต้องการ ทั้งยังสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างองอกเงยได้ ซึ่งวัฒนธรรมดังกล่าว มีทั้งวัฒนธรรมที่มีรูปลักษณะ (Tangible) และวัฒนธรรมที่ไม่มีรูปลักษณะ (Intangible) วัฒนธรรมที่มีรูปลักษณะ ก็คือสิ่งที่เรามองเห็นและจับต้องได้ ทั้งการใช้สอยและความรู้สึก เช่น อาหารท้องถิ่น และกฎเกณฑ์ในเรื่องอาหาร ศิลปะ สถาปัตยกรรม สิ่งก่อสร้าง ที่อยู่อาศัย เครื่องแต่งกาย ชุดประจำถิ่น ชุดประจำชาติ เทคโนโลยี งานช่าง เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิต วรรณกรรม นิทาน ตำนาน กีฬาประจำถิ่น เทศกาลรื่นเริง เพลง ดนตรี และศิลปะการแสดง ส่วนวัฒนธรรมชนิดที่ไม่มีรูปลักษณะ จะเป็นเรื่องวิถีคิดและความเชื่อของท้องถิ่นนั้น เช่น ประเพณี พิธีกรรม ขนบธรรมเนียมท้องถิ่น ศาสนา ระบบเศรษฐกิจ ชุมชน พอเพียง ระบบตลาด ระบบค้าขาย ทักษะติดต่อโลก ชีวิตและการเปลี่ยนแปลง ระบบครอบครัวและเครือญาติ ภาษา ภาษาถิ่น และการสื่อสาร ซึ่งข้อแตกต่างสำคัญอย่างหนึ่งของวัฒนธรรม 2 ประเภทดังที่กล่าวมา ก็คือการแสดงออกและการถ่ายทอดออกมา เช่น เครื่องแต่งกายหรือชุดประจำชาติไทย สามารถสะท้อนวัฒนธรรมของไทยได้เป็นอย่างดี ขณะที่ภาษาและการสื่อสารสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมได้เช่นกันแต่จะยากกว่า ทว่าในปัจจุบันกำลังมีความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการในการนำเสนอวัฒนธรรมที่ไม่มีรูปลักษณะเหล่านี้ เพื่อต้องการถ่ายทอดให้ง่ายและรับรู้กว้างขึ้น เหมือนการนำภาษาท้องถิ่นมาใส่ในเพลง หรือส่งเสริมชุมชนหรือระบบตลาดท้องถิ่น อย่างตลาดสามชุก เป็นต้น การสามารถสะท้อน “รหัสวัฒนธรรม” (Culture DNA) จึงเป็นอีกมิติหนึ่งที่ยังมองข้ามกันไม่ได้เลย ความคิดสร้างสรรค์จะคมหรือโดนใจคนทั่วโลกได้ เราต้องนำสิ่งเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ให้เป็น เพราะ culture DNA เปรียบเสมือนเส้นเลือดและกรู๊ปเลือดที่มีมาตั้งแต่เกิด อะไรๆ ก็ไม่สามารถบิดเบือนได้ เช่น ความมั่นใจ ความเป็นกันเอง การอ่อนน้อมถ่อมตนหรือเคารพผู้ใหญ่ ความสนุกสนาน และการมีชีวิตชีวา การมองโลกแง่บวก การคิดสร้างสรรค์ สะท้อนความเชื่อและศาสนา ความละเอียดลออ พิถีพิถัน มีทักษะฝีมือเชิงช่าง ทั้งสร้างความหลากหลายและใกล้ชิดธรรมชาติ

นอกจากเรื่องที่เราเห็นชัดเจน เช่น การมีน้ำใจ ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความเอื้ออาทร และการเคารพผู้ใหญ่ที่แสดงออกด้วยการไหว้ และยังมีสิ่งอื่นๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นที่สามารถสะท้อนรหัสทางวัฒนธรรมของไทยได้ดีอีกด้วย ทว่ารหัสวัฒนธรรมเหล่านี้ยังถูกระทบด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น สภาพภูมิศาสตร์ที่เอื้อให้ไทยเป็นศูนย์กลางค้าขายกับชาติอื่นๆ ผนวกกับวิถีชีวิต เกษตรกรรม ความหลากหลายของทรัพยากร อิทธิพลของศาสนาพุทธและพราหมณ์ เป็นต้น ดังนั้น เมื่อเราเข้าใจในความหมายและความเป็นมาของ “รหัส

วัฒนธรรม” เราก็สามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ทันที และเชื่ออีกได้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่ได้มีความหมายแค่การได้ไปสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหรือไปในแหล่งช้อปปิ้งซื้อของ อย่างเดียว แต่ต้องรวมถึง “องค์ประกอบ” และรายละเอียดอื่นๆ ที่เข้ามาผสมผสานให้การท่องเที่ยวนั้นมีคุณค่า และน่าประทับใจ ตัวอย่างเช่น การขายสินค้าทางวัฒนธรรมท้องถิ่น (Cultural Product) ก็สามารถเชื่อมโยงกับ เรื่องราวของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ ได้ แม้แต่ในเรื่องของดนตรีและศิลปะพื้นบ้าน ก็จัดอยู่ในองค์ประกอบที่ทุกคน ควรให้ความสำคัญ ในโลกนี้ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมไหนๆ หากเราสามารถนำองค์ประกอบทางด้าน วัฒนธรรมเข้าไปผสมผสานกับสินค้าได้ เราก็จะ Think Tank ความคิดสร้างสรรค์ได้และมีส่วนช่วยในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้เช่นกัน ในส่วนของสังคม เราต้องช่วยกันเน้นเรื่องการสร้างความเข้าใจให้ประชาชนและ เยาวชนร่วมรับรู้ถึง “ต้นตอ” และ “รากเหง้าของวัฒนธรรมไทย” อย่างจริงจัง เพื่อให้เยาวชนมีการพัฒนาและ ชิมชั้ววัฒนธรรมที่ดีๆ ของประเทศไทย เช่น การกล่อมเกลาคิดใจ การสอนให้มีสุนทรียภาพ ฯลฯ เพราะสิ่ง เหล่านี้จะก่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ และความคิดสร้างสรรค์ที่งดงาม ในแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 11 รัฐจึงมี แนวคิดในการสร้างความสมดุลระหว่างทุนทั้ง 3 ทุนอีกด้วย นั่นคือ ทุนเศรษฐกิจ ทุนสังคม และทุน ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งสู่สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน อย่างไรก็ตาม บริบทของทุนอาจมีความ ละเอียดและซับซ้อนขึ้น โดยมีทุนใหม่เพิ่มเข้าเป็น 6 ทุน ซึ่งทุนวัฒนธรรมถือเป็นทุนเดิมที่มีส่วนสำคัญมากๆ และ เป็นตัวจักรสำคัญในการเชื่อมโยงทุนในด้านอื่นๆ เข้าหากัน เป้าหมายเพื่อจุดประสงค์เดียว คือ เพื่อการพัฒนา ประเทศในภาพรวม ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมให้อยู่คู่กับคนไทยตลอดไปอย่างยั่งยืน

ตัวอย่างการสร้างสรรคผลผลิตจากทุนทางวัฒนธรรมไทย

จากทุนทางวัฒนธรรม มรดกศิลปวัฒนธรรม อันได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ภาษา วรรณกรรม เอกสารโบราณ จดหมายเหตุ ศิลปะการแสดง และงานศิลปกรรมต่างๆ ล้วนเป็น “ทุนทาง วัฒนธรรม” ที่บรรพบุรุษได้สั่งสมสืบทอดมาถึงคนรุ่นหลังให้ระลึกถึงคุณค่า ความงามและเอกลักษณ์ของความเป็น ไทย การธำรงรักษามรดกศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศในด้าน ต่างๆ ต้องคำนึงถึงปัจจัยเชิงประโยชน์ที่ชุมชนและประชาชนจะได้รับทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจจาก ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) กล่าวถึงการสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้หลักการพัฒนาพื้นที่การกิจและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมไทย ซึ่ง จะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้วยเหตุที่ทุน ทางวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญของทุนทางสังคม และเป็นจุดแข็งที่สามารถเชื่อมโยงทุนทางเศรษฐกิจและ ทุนทรัพยากรธรรมชาติ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการเสริมสร้างความอยู่ดีมีสุขร่วมกันของคนในชาติ ทุนทาง วัฒนธรรมยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศให้มีความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง เพื่อให้เกิดการพัฒนา คุณค่าทุนทางวัฒนธรรมโดยการสร้างสรรค์ ต่อยอดให้เกิดผลิตภัณฑ์และบริการทางวัฒนธรรมที่เพิ่มคุณค่าทาง เศรษฐกิจและสังคม กรมศิลปากรจึงกำหนดแนวทางในการส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์แก่ชุมชน การสร้างต้นแบบ และต่อยอดผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์จากมรดกศิลปวัฒนธรรม และการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมใหม่ขึ้น

- เพื่อเป็นการรักษาองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมที่กำลังจะสูญหายไป
- เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนนำองค์ความรู้จากมรดกศิลปวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างสรรค์ พัฒนา และ ต่อยอดผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่มีคุณภาพหรือบริการอื่นๆตามความเหมาะสมของเอกลักษณ์ในแต่ละชุมชน
- เพื่อให้เกิดการสร้างต้นแบบและต่อยอดผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์จากมรดกศิลปวัฒนธรรม
- เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งมรดกศิลปวัฒนธรรมให้เกิดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

กรมศิลปากร มีแผนมุ่งส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์แก่ชุมชนไปยังกลุ่มเยาวชนเพื่อสร้างต้นแบบ ผู้ต่อยอดความคิดสร้างสรรค์จากทุนทางมรดกศิลปวัฒนธรรมแห่งอนาคต อันเป็นการรักษาศิลปวัฒนธรรมที่ กำลังจะสูญหายไป โดยชูยุทธศาสตร์เชิงรุกจากโครงการ Creative Fine Arts : เศรษฐกิจสร้างสรรค์

จากทุนทางวัฒนธรรม ได้ส่งเสริมให้เยาวชนนำองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมที่กำลังจะสูญหายนำมาพัฒนาและต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ขยายผลสู่การพัฒนาเศรษฐกิจประเทศในอนาคต โดยกรมศิลปากรมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละแขนงทำหน้าที่เป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ และฝึกอบรมศิลปกรรมแขนงต่างๆ ไปสู่ชาวบ้าน ผู้ประกอบการรายย่อยในชุมชน โรงเรียน นำไปต่อยอดทางความคิดเพื่อพัฒนาชิ้นงานให้มีคุณภาพต่อไป และขยายผลไปสู่การนำผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรมไทยไปสร้างชื่อในตลาดต่างประเทศ โดยนำร่องโรงเรียนบ้านสงเปือย จังหวัดยโสธร เป็นตัวอย่างความสำเร็จที่ต่อยอดจากศิลปวัฒนธรรม “ศิลาจารึกลวดลายพุกษา เยี่ยมหน้ากุงฯ สิงห์คู่ตมเมืองเตย” สร้างลวดลายบนผลิตภัณฑ์หมอน เสื้อ กระเป๋าต่างค์ ของใส่ flash Drive และปกสมุดบันทึก ตัวอย่างโครงการ ได้แก่

๑. โครงการส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์แก่ชุมชน : พัฒนาผลิตภัณฑ์ดินเผาสมัยทวารวดี โดยพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย

๒. โครงการศิลปะจากแหล่งโบราณคดีสู่งานผลิตภัณฑ์เครื่องถ้วย กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่๗ น่าน

๓. โครงการส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์แก่ชุมชนจากทุนมรดกศิลปวัฒนธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ : เครื่องแก้วโบราณจากฐานความรู้โบราณคดี โดยกลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ ๑๑ อุบลราชธานี

๔. โครงการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์จากมรดกศิลปวัฒนธรรม “ศิลาจารึกลวดลายพุกษา เยี่ยมหน้ากุงฯ สิงห์คู่ตมเมืองเตย” โดยกลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ ๑๑ อุบลราชธานี

๕. โครงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยทุนทางวัฒนธรรมจากแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุพรรณบุรี

การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากมรดกศิลปวัฒนธรรม เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากมรดกศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกศิลปวัฒนธรรมของชาติให้คงอยู่และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในรูปแบบใหม่ ได้แก่

๑. โครงการผลิตของที่ระลึก พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ (Art Collections from the National Gallery, Bangkok)

๒. โครงการของที่ระลึกพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร

๓. โครงการจัดทำของที่ระลึกเครื่องประดับจี้ทองคำฝังพลอยสมัยทวารวดี โบราณวัตถุขึ้นเยี่ยมในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อุทธร

๔. โครงการศึกษาออกแบบต้นแบบผลิตภัณฑ์จากโบราณวัตถุพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเชียงใหม่ ชุด “ลวดลายมงคลจากศิลปะล้านนา”

๕. โครงการสืบสานงานศิลป์ก่อนประวัติศาสตร์สู่ชีวิตประจำวัน: Prehistory in Daily Life (PHID) กลุ่มโบราณคดี สำนักศิลปากรที่ ๑๐ ร้อยเอ็ด

๖. โครงการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากมรดกศิลปวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิมาย ชุดหนังสือ ๓ มิติ (pop up book) โบราณวัตถุขึ้นเยี่ยม และประติมากรรมหินทรายประยุกต์เพื่อทำที่เสียบปากกา

๗. โครงการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์จากมรดกศิลปวัฒนธรรม โดย สำนักช่างสิบหมู่ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในกลุ่มของงานศิลปะประยุกต์และเครื่องเคลือบดินเผา งานประติมากรรม งานจิตรกรรมและงานประณีตศิลป์

สำหรับการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจากแหล่งมรดกศิลปวัฒนธรรม ได้มีการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่มีการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวใหม่เป็นการบูรณาการแหล่งวัฒนธรรม มรดกศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเชื่อ ภาษาวรรณกรรม และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามเส้นทาง ได้แก่ โครงการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชาติพันธุ์ในประเทศไทย “เยี่ยมเยือนวัฒนธรรมชาติพันธุ์ ๓๖๐องศา”(Cultural Routes of Ethnic Groups in Thailand – A Circular Map for Visiting Ethnic Groups) โดย พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติกาญจนาภิเษก

6. การมีคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่และสวัสดิการของประชาชนที่จะดีขึ้นเมื่อประเทศไทยก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

- ๑) วัฒนธรรมการทำงานของอาเซียนรวมถึงสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน
- ๒) การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน
- ๓) การยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน โดยเฉพาะสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และพิการ
- ๔) ความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร
- ๕) การยกระดับการให้บริการด้านสุขภาพและบริการด้านสาธารณสุข ทั้งบุคลากรและมาตรฐานการให้บริการเพื่อก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาค
- ๖) การเข้าถึงการรักษาสุขภาพการบริการทางการแพทย์และยาที่เพียงพอและราคาถูกลง
- ๗) จัดตั้งระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีความรับผิดชอบและมีความน่าเชื่อถือ
- ๘) การยกระดับสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

7. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยกลไกต่างๆ ของอาเซียน

- 1) การสร้างรัฐที่พร้อมรับกับภัยพิบัติและประชาคมที่ปลอดภัย อาทิ
 - (1) การจัดการและการป้องกันปัญหามลพิษหมอกควันข้ามแดน
 - (2) การจัดการและการป้องกันการเคลื่อนย้ายของเสียอันตรายข้ามแดน
- 2) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อาทิ
 - (1) การบริหารจัดการน้ำและน้ำบาดาล เพื่อเป็นแหล่งน้ำสำหรับความมั่นคงของประเทศ
 - (2) แนวทางการจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ เพื่อการเข้าถึงทรัพยากรน้ำอย่างเพียงพอและเท่าเทียมกัน
 - (3) การสร้างความเชื่อมั่นในการปกป้องประชาชนจากภัยพิบัติด้านน้ำ
- 3) การใช้เทคโนโลยีการผลิตและบริการที่ยั่งยืน โดยพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

8. การจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ด้วยกลไกต่างๆ ของอาเซียน

- 1) การป้องกันหรือลดผลกระทบจากการระบาดของโรคติดต่อ
- 2) ปัญหาด้านสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี
- 3) ความสามารถในการสกัดกั้นแรงงาน ยาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน
- 4) การจัดการอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย การหลบหนีเข้าเมือง
- ๕) ภัยคุกคามทางทะเล

9. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนให้มีบทบาทเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (ข้อมูลระดับพื้นที่ อยู่ในความรับผิดชอบของ สปข.ที่มีพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน)

- 1) การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ มาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน
- 2) ชี้วัดความสามารถของบุคลากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว
- 4) การลดผลกระทบจากการเปิดเสรี การปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบชายแดน การจัดระบบแรงงานต่างด้าว

หมายเหตุ : ข้อมูล 6 – 8 อยู่ระหว่างการประสานขอข้อมูลจากกระทรวงที่รับผิดชอบ ซึ่งจะส่งเพิ่มเติมให้เป็นระยะ

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่รายการ “หนูนากับอาเซียน” จำนวน ๒๐ ตอน**
หน่วยงานรับผิดชอบ **สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่
สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียน
แก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

เยาวชน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

ผลิตในรูปแบบละครสั้นสี่ร้อยตอน โดยนำเสนอเรื่องราวของหมู่บ้านแห่งหนึ่งซึ่งมีพื้นที่ติดชายแดนเขตการค้าระหว่างประเทศ หมู่บ้านแห่งนี้มีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จึงได้เปิดบ้านต้อนรับให้เยาวชนจากนานาประเทศในอาเซียน มาเข้าแคมป์ทำกิจกรรมภายในหมู่บ้านร่วมกัน เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ซึ่งจะถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวละครที่เป็นนักแสดงนำ คือ หนูนานา ผู้คนในหมู่บ้าน และเยาวชนที่เป็นแขกรับเชิญจากประเทศต่างๆ โดยละครจะสอดแทรกให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างทั้งทางด้านภาษา การดำรงชีวิต วิถีชีวิตของแต่ละประเทศอย่างใกล้ชิด ท่ามกลางมิตรไมตรีอันอบอุ่นแบบวิถีไทยๆ

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่รายการ “รอบรู้อาเซียน” จำนวน ๒๐ ตอน**
 หน่วยงานรับผิดชอบ **สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่
 สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียน
 แก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วประเทศ

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

ตอนที่	ชื่อตอน
ตอนที่ 1	โอกาสและศักยภาพทางการเงินของไทยในยุค AEC ผู้ร่วมรายการ นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)
ตอนที่ 2	วิกฤติพยาบาล...ความท้าทายของไทยในการรับมือ AEC ผู้ร่วมรายการ ผศ.ดร.จรรยา วิทยะศุภ ผู้อำนวยการโรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี
ตอนที่ 3	ทำอากาศยานไทยต่อการเตรียมพร้อมรับ AEC ผู้ร่วมรายการ คุณสมชัย สวัสดิ์ผล รักษาการแทน ผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
ตอนที่ 4	ธุรกิจไทยในกรอบ AEC ผู้ร่วมรายการ คุณอดิเรก ศรีประทักษ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่และประธานคณะผู้บริหาร บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร
ตอนที่ 5	การพัฒนานักวิชาชีพที่ก้าวสู่ประตูอาเซียน ผู้ร่วมรายการ ผศ.นพพล เผ่าสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวิชาชีพ
ตอนที่ 6	เดินทางสร้างแท็กซี่มืออาชีพรับประชาคมอาเซียน ผู้ร่วมรายการ คุณสมชัย ศิริวัฒน์โชค อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
ตอนที่ 7	การพัฒนาศักยภาพ บุคลากร ภาครัฐและเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน ผู้ร่วมรายการ ผศ.ดร.วิโรจน์ เรืองประเทืองสุข รองอธิการบดีฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยบูรพา
ตอนที่ 8	บทบาทของภาคราชการไทยในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ผู้ร่วมรายการ รศ.ดร.ประภัสสร เทพชาตรี ผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา ม.ธรรมศาสตร์
ตอนที่ 9	การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ผู้ร่วมรายการ ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ตอนที่	ชื่อตอน
ตอนที่ 10	อุตสาหกรรมไทย ได้เปรียบหรือเสียเปรียบเมื่อเปิด AEC ผู้ร่วมรายการ คุณอิทธิชัย ยศศรี ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ตอนที่ 11	แนวทางการพัฒนาประเทศไทย เมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้ร่วมรายการ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิช ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
ตอนที่ 12	การท่องเที่ยวกับการเตรียมพร้อมเข้าสู่อาเซียน ผู้ร่วมรายการ คุณเพ็ญสุตา ไพโรรัมย์ ประธานกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ตอนที่ 13	SMEs ไทยต่อการปรับตัวรับอาเซียน ผู้ร่วมรายการ คุณพสุ โลหารชุน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ตอนที่ 14	อาเซียนกับการเตรียมพร้อมด้านภัยพิบัติ ผู้ร่วมรายการ นอ.สมศักดิ์ บางสุวรรณ ผู้อำนวยการศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ
ตอนที่ 15	AEC เศรษฐกิจอาเซียนที่ต้องศึกษา ผู้ร่วมรายการ ดร.ธนวัฒน์ พงวิชัย ผู้อำนวยการศูนย์พยากรณ์เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย
ตอนที่ 16	ระบบโลจิสติกส์กับการปรับตัวในอาเซียน ผู้ร่วมรายการ ดร.เนตรปรียา ชุมไชโย ผู้อำนวยการสำนักโลจิสติกส์การค้า กรมส่งเสริมการค้าส่งออกกระทรวงพาณิชย์
ตอนที่ 17	ธุรกิจเกษตรกับการปรับตัวรับอาเซียน
ตอนที่ 18	หลักสูตรใหม่ เตรียมคนไทยรับ AEC ผู้ร่วมรายการ ศ.สุรชัย สุวรรณสวัสดิ์ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ตอนที่ 19	การประชาสัมพันธ์สื่อสารองค์กรต่อการมุ่งสู่อาเซียน ร่วมรายการ คุณพจน์ ใจชาญสุขกิจ นายกสมาคมประชาสัมพันธ์ไทย
ตอนที่ 20	สุวรรณภูมิกับศูนย์กลาง HUB อาเซียน ผู้ร่วมรายการ คุณโชคชัย ปัญญาวงศ์ รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่อาวุโสสายกลยุทธ์และพัฒนาธุรกิจ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน))

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่สโปตโทรทัศน์ จำนวน ๑๒ ตอน**
หน่วยงานรับผิดชอบ **สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียน

แก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ ของ สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘

สำนัก/กอง		เนื้อหาสโปต
สปข.1	สทท.ขอนแก่น	ชี้ให้คนไทยเห็นว่า การเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้เกิดความร่วมมือและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในอาเซียน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาต่างๆ และสามารถรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกได้ อันนำไปสู่การที่ประเทศสมาชิกจะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเกิดการพัฒนาในทุกๆด้าน และคนไทยทุกกลุ่มทุกวัย คือ ส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน
สปข.2	สทท.อุบลราชธานี	รณรงค์สร้างแนวร่วมในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ อารยธรรมอีสานใต้ วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง และอัตลักษณ์ท้องถิ่น ให้เป็น วัฒนธรรมอาเซียน และใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่า สร้างเอกลักษณ์ของสินค้าและบริการที่แตกต่างและโดดเด่น เพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
สปข.3	สทท.เชียงใหม่	รณรงค์สร้างแนวร่วมในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ อารยธรรมล้านนาและภาคเหนือตอนบน และอัตลักษณ์ท้องถิ่น ให้เป็น วัฒนธรรมอาเซียน และใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่า สร้างเอกลักษณ์ของสินค้าและบริการที่แตกต่างและโดดเด่น เพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
สปข.4	สทท.พิษณุโลก	รณรงค์สร้างแนวร่วมในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ มรดกโลก และอัตลักษณ์ท้องถิ่น ให้เป็น วัฒนธรรมอาเซียน และใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่า สร้างเอกลักษณ์ของสินค้าและบริการที่แตกต่างและโดดเด่น เพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
สปข.5	สทท.สุราษฎร์ธานี	สร้างการรับรู้และจดจำในความหมายของ คำขวัญอาเซียน
	สทท.นครศรีธรรมราช	สร้างการรับรู้และจดจำในความหมายของ สัญลักษณ์ของอาเซียน
	สทท.ภูเก็ต	สร้างการรับรู้และจดจำในความหมายและสำคัญของ เพลงประจำอาเซียน
สปข.6	สทท.สงขลา	สร้างความรู้สึกรักของการเป็นพลเมืองอาเซียน และการเป็นประชาคมที่ประชาชนชาวอาเซียนทุกคนต่างเป็นเจ้าของร่วมกัน โดยเปลี่ยนทัศนคติจากคำว่า “ประเทศของเรา” เป็น “ภูมิภาคของเรา”

สำนัก/กอง		เนื้อหาสพอต
	สทท.ตรัง	ส่งเสริมให้ประชาชนเคารพในความแตกต่างหลากหลายของเชื้อชาติ ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างประชาคมที่มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และเป็นสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันซึ่งกันและกัน
	สทท.ยะลา	สร้างค่านิยมว่า วัฒนธรรม 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะนำสันติสุข มาสู่ประชาคมอาเซียน
สปข.7	สทท.จันทบุรี	เชิญชวนให้คนไทยรู้จักและเข้าใจวิถีและเรื่องราวความเป็นไปของประเทศ สมาชิกอาเซียน ทั้งด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรมและ ประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะในแง่มุมมองของความคิด ความเชื่อ และรูปแบบการ ดำรงชีวิต เพื่อเปิดบ้านต้อนรับประชาคมอาเซียนอย่างอบอุ่นและเข้าใจซึ่งกัน และกัน
สปข.8	สทท.กาญจนบุรี	เชิญชวนให้ประชาชนเพิ่มทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นภาษากลางในการ ติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนอาเซียน และเรียนรู้ภาษาอาเซียนเพิ่มเติม เพื่อ เตรียมพร้อมรับประชาคมอาเซียนอย่างเข้มแข็ง

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตในภูมิภาค จำนวน ๑๒๐ ตอน**
หน่วยงานรับผิดชอบ **สถานีวิจัยโทรทัศน์แห่งประเทศไทย สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนแก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ ของ สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๒ จังหวัดอุบลราชธานี (จำนวน 10 ตอน)	
ตอนที่ 1	ความคล้ายคลึงในศิลปะ วัฒนธรรม
ตอนที่ 2 - 5	การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ลาว กัมพูชา เวียดนาม อินโดนีเซีย)
ตอนที่ 6 - 7	สะพานมิตรภาพเชื่อมเศรษฐกิจ เชื่อมใจ
ตอนที่ 8	วงกลมเศรษฐกิจ 4 ประเทศ (ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม)
ตอนที่ 9	ภาษาอังกฤษ ภาษาอาเซียน ที่คนไทยยังเข้าไม่ถึง
ตอนที่ 10	ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมของชนชาติอาเซียน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่ (จำนวน 10 ตอน)	
ตอนที่ 1	คุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามถิ่น
ตอนที่ 2	สื่อยุคใหม่ก้าวไกลสู่อาเซียน
ตอนที่ 3	ยกระดับบริการด้านสุขภาพสู่สากล
ตอนที่ 4	แผนรับมือภัยพิบัติอาเซียน
ตอนที่ 5	แม่น้ำโขงมหานทีแห่งชีวิต
ตอนที่ 6	การคมนาคมไร้พรมแดน
ตอนที่ 7	แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอาเซียน
ตอนที่ 8	พัฒนาฝีมือแรงงานอาเซียน
ตอนที่ 9	แกนกลางอาเซียน กรอบการเรียนรู้เด็กไทยสู่ AEC
ตอนที่ 10	ทิศทางยาเสพติดหลังเปิดประเทศอาเซียน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๔ จังหวัดพิษณุโลก (จำนวน 10 ตอน)	
ตอนที่ 1	โอกาสและศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา อารยธรรม เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 2	เส้นทางท่องเที่ยว ไทย-พม่า(ท่องเที่ยวชายแดนแม่สอด)
ตอนที่ 3	เส้นทางท่องเที่ยว ไทย – ลาว (ท่องเที่ยวชายแดนภูคู้)
ตอนที่ 4	7 สาขาอาชีพ เสรีในอาเซียน (อาชีพที่สามารถทำงานในอาเซียนได้)
ตอนที่ 5	การปรับมาตรฐานการศึกษาไทย ในพื้นที่ รับประชาคมอาเซียน (สพฐ.เลื่อนวันเปิดเรียน)
ตอนที่ 6	การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด รับการขยายตัวและเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจอาเซียน (ตาก)
ตอนที่ 7	การรับมือภัยคุกคามด้านแรงงาน ยาเสพติด สิ่งผิดกฎหมาย และอาชญากรรมชาติ
ตอนที่ 8	ศูนย์พม่าศึกษา ภาคเหนือตอนล่าง
ตอนที่ 9	AEC ไทยได้เปรียบหรือเสียเปรียบ
ตอนที่ 10	การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติของอาเซียน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี (จำนวน 30 ตอน)	
สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี (จำนวน 13 ตอน)	
ตอนที่ 1	ธุรกิจโรงแรมกับการปรับตัวรับประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	การส่งออกกับตลาดอาเซียน
ตอนที่ 3	การศึกษาขั้นพื้นฐาน เตรียมพื้นฐานรับอาเซียน
ตอนที่ 4	การอุดมศึกษา ศึกษาอาเซียน
ตอนที่ 5	การเคลื่อนย้ายแรงงานในอาเซียน
ตอนที่ 6	ธุรกิจอาหารไทยสู่ครัวอาเซียน
ตอนที่ 7	วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 8	ท่องเที่ยวธุรกิจทองในอาเซียน
ตอนที่ 9	สปาไทยสดใสในอาเซียน
ตอนที่ 10	ยางพาราไทย กับการเปิดประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 11	ปาล์มน้ำมันกับการเปิดประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	อาชีพทำเงิน เมื่อเป็นประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 13	ฮาลาล ไทย...อาหารมุสลิม อาเซียน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๖ จังหวัดสงขลา (จำนวน 20 ตอน)	
สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา (จำนวน 10 ตอน)	
ตอนที่ 1	การใช้พลังงานก๊าซธรรมชาติเป็นพลังงานทดแทนเพื่อสนับสนุนนักลงทุนต่างชาติ ก่อนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๖
ตอนที่ 2	การพัฒนาเส้นทางสัญจรบริเวณด่านชายแดนที่สำคัญ เปิดประตูการค้าสู่สากล
ตอนที่ 3	ผลจากการปรับค่าแรงขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท ต่อการจ้างงานและความสามารถของผู้ประกอบการรับมือการเปิดสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 4	การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน เพื่อแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายอันจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 5	ภาครัฐเข้าแก้ไขมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศอินโดนีเซีย หวังระงับผลกระทบ ก่อนการเข้าสู่ AEC เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนในพื้นที่ภาคใต้
ตอนที่ 6	การปราบปรามการค้าสิ่งผิดกฎหมาย หรือสินค้าหนีภาษีข้ามชาติ การระดมความช่วยเหลือทั้งรัฐบาลไทย และชาติต่างๆ ในอาเซียน โดยเฉพาะพื้นที่ติดชายแดนไทย-มาเลเซีย เพื่อกวาดล้างอาชญากรรมข้ามชาติ
ตอนที่ 7	การยกระดับและพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทยสู่ระดับสากล รวมถึงการนำ นวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในกระบวนการผลิต
ตอนที่ 8	การพัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อยกระดับการขนส่งทางเรือพาณิชย์ในจังหวัดสงขลา เตรียมพร้อมสู่การขนส่งทางเรือในยุคประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 9	ความสามารถของนักเรียนไทยในระดับสากล โดยเฉพาะความสามารถในการศึกษา ภาษาต่างชาติ อาทิเช่น ภาษาที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 10	การส่งเสริมมาตรฐานการท่องเที่ยว การให้บริการนักท่องเที่ยว และมาตรการรักษาความปลอดภัย ในพื้นที่เมืองเศรษฐกิจ เช่น อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นเมืองเศรษฐกิจสำคัญของพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง

สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๖ จังหวัดสงขลา (จำนวน 20 ตอน)	
สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา (จำนวน 10 ตอน)	
ตอนที่ 1	จังหวัดชายแดนภาคใต้ กับการเปิดประตูสู่อาเซียน
ตอนที่ 2	การสนับสนุนการค้า การลงทุน แก่ผู้ประกอบการในกลุ่มอาเซียน
ตอนที่ 3	ฮาลาลไทยสู่อาเซียน
ตอนที่ 4	พยาบาลไทย กับการโยกย้ายแรงงานในอาเซียน
ตอนที่ 5	การศึกษาด้านภาษากับการเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน
ตอนที่ 6	การส่งเสริมมาตรฐานการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดอาเซียน
ตอนที่ 7	ประโยชน์ และผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 8	สัญลักษณ์อาเซียน และบทเพลงอาเซียน
ตอนที่ 9	การโยกย้ายแรงงานฝีมือในกลุ่มอาเซียน
ตอนที่ 10	การพัฒนาความร่วมมือกับประเทศกลุ่มอาเซียน เพื่อการแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง (จำนวน 10 ตอน)	
ตอนที่ 1	วัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน/แรงงานโยกย้ายถิ่น ตอน “แรงงานอาเซียน”
ตอนที่ 2	ขีดความสามารถของผู้ประกอบการท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การลดผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า ตอน “ผู้ประกอบการตรัง พร้อมสู่อาเซียน”
ตอนที่ 3	การเชื่อมโยงประชาชนอาเซียนด้วยมิติวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา อารยธรรม ความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ตอน “วิวาห์ใต้สมุทร”
ตอนที่ 4	การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานเยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ตอน “พัฒนาฝีมือแรงงานสู่อาเซียน”
ตอนที่ 5	ขีดความสามารถของบุคลากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ตอน “ท่องเที่ยวตรังสู่สากล”
ตอนที่ 6	การป้องกันและลดผลกระทบจากการระบาดของโรคติดต่อ รวมถึงปัญหาด้านสาธารณสุข ที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี/ความสามารถในการ สกัดกั้นแรงงาน ยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน อาชญากรรมข้ามชาติ ตอน “รู้ทันโรคอาเซียน”
ตอนที่ 7	ผลประโยชน์/ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงนโยบายและ มาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐในการเพิ่มจุดแข็งและรองรับผลกระทบเพื่อสร้างความพร้อม ให้กับประเทศไทย/ผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกอาเซียน นโยบายและความร่วมมือ ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจาและความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในอาเซียน ตอน “ไทยกับอาเซียน”
ตอนที่ 8	การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยกลไกของอาเซียน/ การสร้างรัฐที่พร้อมรับกับภัยพิบัติและสร้างประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น/เสริมสร้าง ประสิทธิภาพและความสามารถในการป้องกันและลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินทาง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และร่วมมือกันจัดการกับภัยพิบัติฉุกเฉินด้วยความพยายาม ของรัฐบาลและความร่วมมือในภูมิภาคและระหว่างประเทศตอน “ซ้อมแผนกู้ภัยทางทะเล”
ตอนที่ 9	ขีดความสามารถของบุคลากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ตอน “ผู้ประกอบการ SME”
ตอนที่ 10	เนื้อหาสำคัญ/เรื่องเด่นในพื้นที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของสถาบัน การศึกษาในพื้นที่ ตอน “เปิดโลกทัศน์นักศึกษาสู่อาเซียน”

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่สโปตวิทยุ จำนวน ๓ สโปต**
หน่วยงานรับผิดชอบ **สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนแก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนทั่วประเทศ

เนื้อหาประชาสัมพันธ์

สโปตชุดที่ ๑ อาเซียนรวมใจ

ความหมายและเนื้อหา เกี่ยวกับความร่วมมือของชาติอาเซียนที่พร้อมรวมใจและร่วมมือกันเดินไปให้ถึงเป้าหมายของการเป็นประชาคมอาเซียน ในอีก 3 ปีข้างหน้า พร้อมกับความสำเร็ที่จะเกิดขึ้น

สโปตชุดที่ ๒ อาเซียนเป็นหนึ่งเดียว

ความหมายและเนื้อหา ประเทศอาเซียนจะเป็นหนึ่งเดียวในการรวมตัวกันของ ๓ เสาหลัก ประกอบด้วย เศรษฐกิจ ความมั่นคง สังคมและวัฒนธรรม ที่พร้อมสนับสนุนช่วยเหลือกันในแผนและนโยบายเดียวกัน ภายใต้ความเป็นอยู่ของคนในชาติที่มีความเจริญมั่นคงและพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น

สโปตชุดที่ ๓ เพราะเราคืออาเซียน

ความหมายและเนื้อหา ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน และกำลังเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จึงควรรู้บทบาทหน้าที่เพื่อการร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด ซึ่งจากนี้ไปจะทำให้ในอนาคตประเทศไทยจะมีพลังขับเคลื่อน พร้อมก้าวไปสู่การเป็นประเทศแนวหน้าของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเวทีต่าง ๆ ในโลกได้

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสโตนในภูมิภาค จำนวน ๑,๖๖๐ ตอน**
 หน่วยงานรับผิดชอบ **สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนแก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

- เยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ ของ สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘
- กลุ่มคนทำงานในพื้นที่รับผิดชอบ ของ สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑ - ๘

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 1 จังหวัดขอนแก่น	
รายการ “เปิดประตูสู่อาเซียน” สวท.สปข.1 (15 สถานี 22 ความถี่)	
1. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา จังหวัดขอนแก่น (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ไทยศูนย์กลางอาเซียน
ตอนที่ 2	มิตรประเทศอาเซียน
ตอนที่ 3	ธงอาเซียน
ตอนที่ 4	ชุดประจำชาติอาเซียน
ตอนที่ 5	ภาษาอาเซียน
ตอนที่ 6	เศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 7	การเมืองการปกครอง
ตอนที่ 8	อาหารประจำชาติ
ตอนที่ 9	การละเล่นพื้นเมือง
ตอนที่ 10	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 11	ธงชาติแต่ละประเทศ
ตอนที่ 12	เพลงชาติแต่ละประเทศ
ตอนที่ 13	แหล่งท่องเที่ยว
ตอนที่ 14	สกุลเงินแต่ละประเทศ
ตอนที่ 15	สินค้านำเข้า/ส่งออก
ตอนที่ 16	ลำดับการพัฒนา
ตอนที่ 17	กีฬาเด่น
ตอนที่ 18	ผู้นำปัจจุบัน
ตอนที่ 19	ดอกไม้ประจำชาติ
ตอนที่ 20	ค่าเงินแต่ละประเทศ

2. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ผู้นำประเทศอาเซียน
ตอนที่ 2	เสาหลักอาเซียน
ตอนที่ 3	ท่องเที่ยวในอาเซียนและทิศทางหลักเปิด AEC
ตอนที่ 4	วัฒนธรรมลาว เวียดนาม
ตอนที่ 5	AEC คืออะไร
ตอนที่ 6	วัฒนธรรมของประเทศสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์
ตอนที่ 7	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 8	การประชุมอาเซียน
ตอนที่ 9	โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานของอาเซียน
ตอนที่ 10	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 11	ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	ความร่วมมือของอาเซียน
ตอนที่ 13	ประโยชน์ของไทยจากการเป็นประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	การเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน
ตอนที่ 15	วิชาชีพท่องเที่ยวเกี่ยวกับ AEC
ตอนที่ 16	แนะนำประเทศบรูไน มาเลเซีย และสิงคโปร์
ตอนที่ 17	แนะนำประเทศลาว เวียดนาม และกัมพูชา
ตอนที่ 18	แนะนำประเทศพม่า อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์
ตอนที่ 19	วัฒนธรรมประเทศบรูไน มาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์
ตอนที่ 20	วัฒนธรรมประเทศพม่า อินโดนีเซีย และกัมพูชา
3. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดหนองบัวลำภู (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	แนะนำอาเซียน
ตอนที่ 2	แนะนำประเทศบรูไน และกัมพูชา
ตอนที่ 3	แนะนำประเทศอินโดนีเซียและลาว
ตอนที่ 4	แนะนำประเทศมาเลเซียและพม่า
ตอนที่ 5	แนะนำประเทศสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม
ตอนที่ 6	ความหมายของอาเซียน
ตอนที่ 7	ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ
ตอนที่ 8	พระพุทธศาสนาในประเทศลาว
ตอนที่ 9	มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร
ตอนที่ 10	สถานที่สำคัญในอินโดนีเซีย
ตอนที่ 11	การพัฒนาประเทศไทยเป็นประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	สามเสาหลักของอาเซียน
ตอนที่ 13	การค้าสิงคโปร์
ตอนที่ 14	เมืองยอกยาการ์ตาอินโดนีเซีย
ตอนที่ 15	กรอบความร่วมมืออาเซียนบวกสาม
ตอนที่ 16	การเปิดเสรีการค้าและบริการ
ตอนที่ 17	การก่อตั้งสมาคมมิตรภาพไทยลาว

ตอนที่ 18	การศึกษาในอาเซียน
ตอนที่ 19	ความร่วมมืออาเซียนด้านเยาวชน
ตอนที่ 20	การพัฒนาอาเซียน
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดกาฬสินธุ์ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	เสาหลักอาเซียน
ตอนที่ 2	ประเทศไทยกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3	วัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 4	แหล่งท่องเที่ยวอาเซียน
ตอนที่ 5	สกุลเงินกับประเทศสมาชิก
ตอนที่ 6	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 7	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 8	ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
ตอนที่ 9	การศึกษากับอาเซียน
ตอนที่ 10	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 11	กลไกการบริหารงานอาเซียน
ตอนที่ 12	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน ประเทศมาเลเซีย
ตอนที่ 13	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน ประเทศบรูไนดารุสซาลาม
ตอนที่ 14	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐ สิงคโปร์
ตอนที่ 15	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ตอนที่ 16	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ตอนที่ 17	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน ราชอาณาจักรกัมพูชา
ตอนที่ 18	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
ตอนที่ 19	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ตอนที่ 20	มาทำความรู้จักกับประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
5. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประวัติประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEN Economic Community : AEC)
ตอนที่ 2	กฎบัตรอาเซียน (ASEN Charter)
ตอนที่ 3	วิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ ๒๐๒๐ ความร่วมมือร่วมใจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ตอนที่ 4	โครงสร้างและผู้นำอาเซียน
ตอนที่ 5	ประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 6	เตรียมตัว เตรียมใจก่อนรู้จัก AEC และสถานการณ์ที่น่าจะเป็นไป
ตอนที่ 7	ประเทศไทยจะได้ประโยชน์อะไรจาก AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 8	จุดแข็ง-จุดอ่อน-เบี่ยงต้น ของประเทศต่างๆใน AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 9	ประชากร AEC อยากทำอาชีพอะไร และตลาดการศึกษาของแต่ละประเทศ
ตอนที่ 10	การบริหารบุคลากร เมื่อเข้าสู่ AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 11	การเปลี่ยนแปลงทางภาวะทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	ทิศทางการปรับโครงสร้างภาษีเพื่อรองรับเสรีอาเซียน

ตอนที่ 14	การปฏิรูปกฎหมายไทยและความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 15	ความแตกต่างระหว่าง EU กับ AEC
ตอนที่ 16	การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการตลาดในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 17	ความปลอดภัยสินค้าปศุสัตว์และการควบคุมโรคสัตว์ในอาเซียน
ตอนที่ 18	การทำให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่น่าสนใจในการลงทุนมากขึ้น
ตอนที่ 19	การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนจึงมีความสำคัญในการเข้าสู่อาเซียน
ตอนที่ 20	อาเซียนจัดการกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความปลอดภัย
6. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดนครราชสีมา (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	เปิดประตูสู่อาเซียน
ตอนที่ 2	มารู้จักสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ตอนที่ 1
ตอนที่ 3	มารู้จักสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ตอนที่ 2
ตอนที่ 4	บทบาทของอาเซียนในเวทีโลก ตอนที่ 1
ตอนที่ 5	บทบาทของอาเซียนในเวทีโลก ตอนที่ 2
ตอนที่ 6	ความเหมือนในความต่างเอกลักษณ์แห่งอาเซียน ตอนที่ 1
ตอนที่ 7	ความเหมือนในความต่างเอกลักษณ์แห่งอาเซียน ตอนที่ 2
ตอนที่ 8	ความเหมือนในความต่างเอกลักษณ์แห่งอาเซียน ตอนที่ 3
ตอนที่ 9	เป้าหมายหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 10	วัฒนธรรมไทยกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
ตอนที่ 11	ผลกระทบเชิงบวก และเชิงลบ ของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 12	การเตรียมความพร้อมด้านการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 13	อุปสรรคในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ 1
ตอนที่ 14	อุปสรรคในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ 2
ตอนที่ 15	ปัญหาของอาเซียนและความพยายามแก้ปัญหา
ตอนที่ 16	ผูกพันฉันท์เพื่อนบ้าน
ตอนที่ 17	ท่องเที่ยวอาเซียน ตอนที่ 1
ตอนที่ 18	ท่องเที่ยวอาเซียน ตอนที่ 2
ตอนที่ 19	เป็น อยู่ คือ อาเซียนคือเรา
ตอนที่ 20	เป็น อยู่ คือ เราคืออาเซียน
7. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุดรธานี (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	อาเซียนคืออะไร
ตอนที่ 2	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (บรูไนดารุสซาลาม)
ตอนที่ 3	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (ราชอาณาจักรกัมพูชา)
ตอนที่ 4	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (อินโดนีเซีย)
ตอนที่ 5	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว)
ตอนที่ 6	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (ประเทศมาเลเซีย)
ตอนที่ 7	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์)
ตอนที่ 8	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (สาธารณรัฐฟิลิปปินส์)
ตอนที่ 9	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (สาธารณรัฐสิงคโปร์)
ตอนที่ 10	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (ราชอาณาจักรไทย)

ตอนที่ 11	อาเซียนประกอบด้วยอะไรบ้าง (สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม)
ตอนที่ 12	สัญลักษณ์ของอาเซียน
ตอนที่ 13	เพลงประจำอาเซียน
ตอนที่ 14	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 15	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (อาเซียน-ออสเตรเลีย)
ตอนที่ 16	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (อาเซียน-นิวซีแลนด์)
ตอนที่ 17	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (อาเซียน-ญี่ปุ่น)
ตอนที่ 18	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (อาเซียน-จีน)
ตอนที่ 19	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (อาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี)
ตอนที่ 20	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (อาเซียน-อินเดีย)
8. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดมหาสารคาม (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 2	กำเนิดอาเซียนและวัตถุประสงค์
ตอนที่ 3	สัญลักษณ์อาเซียน-กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 4	ประเทศสมาชิกอาเซียน-ประเทศคู่เจรจา
ตอนที่ 5	ประเทศไทยกับอาเซียน-ประโยชน์ที่ไทยได้รับ
ตอนที่ 6	การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งส่วนกลาง ในพื้นที่ จ.มหาสารคาม
ตอนที่ 7 - 20	อยู่ระหว่างการสืบค้นและศึกษาข้อมูล
9. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเลย (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	มารู้จัก มาเลเซีย
ตอนที่ 2	มารู้จัก อินโดนีเซีย
ตอนที่ 3	มารู้จัก บรูไน
ตอนที่ 4	มารู้จัก ฟิลิปปินส์
ตอนที่ 5	มารู้จัก เวียดนาม
ตอนที่ 6	มารู้จัก สปป.ลาว
ตอนที่ 7	มารู้จัก เมียนมาร์
ตอนที่ 8	มารู้จัก กัมพูชา
ตอนที่ 9	มารู้จัก สิงคโปร์
ตอนที่ 10	วัฒนธรรม อินโดนีเซีย
ตอนที่ 11	วัฒนธรรม ฟิลิปปินส์
ตอนที่ 12	วัฒนธรรม สปป.ลาว
ตอนที่ 13	วัฒนธรรม สิงคโปร์
ตอนที่ 14	การศึกษา บรูไน
ตอนที่ 15	การศึกษา เวียดนาม
ตอนที่ 16	การศึกษา เมียนมาร์
ตอนที่ 17	การศึกษา สิงคโปร์
ตอนที่ 18	ท่องเที่ยว บรูไน
ตอนที่ 19	ท่องเที่ยว เวียดนาม
ตอนที่ 20	ท่องเที่ยว เมียนมาร์

10. สถานีวิทยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดบึงกาฬ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 2	ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
ตอนที่ 3	สาระสำคัญของปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือ
ตอนที่ 4	นโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการดำเนินการด้านการศึกษา
ตอนที่ 5	ประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 6	เนการาบรูไนดารุสซาลาม
ตอนที่ 7	ราชอาณาจักรกัมพูชา
ตอนที่ 8	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
ตอนที่ 9	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ตอนที่ 10	มาเลเซีย
ตอนที่ 11	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
ตอนที่ 12	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ตอนที่ 13	สาธารณรัฐสิงคโปร์
ตอนที่ 14	ราชอาณาจักรไทย
ตอนที่ 15	สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ตอนที่ 16	ประเทศไทยจะได้ประโยชน์อะไรจาก AEC (ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน)
ตอนที่ 17	กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียน
ตอนที่ 18	วิชาชีพท่องเที่ยว กับ AEC
ตอนที่ 19	นับถอยหลัง AEC ก้าวแรกต้อง..ปฏิรูปการศึกษาไทย
ตอนที่ 20	ความสามารถในการแข่งขันของไทยในเวที ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
11. สถานีวิทยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดชัยภูมิ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 2	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3	ไทย - กัมพูชา ตกลงใช้ Single Visa
ตอนที่ 4	เลื่อนเปิดประชาคมอาเซียน/ความพร้อมด้านสาธารณสุข
ตอนที่ 5	ปี 2556 การก้าวสู่อาเซียนของจังหวัดชัยภูมิ
ตอนที่ 6	เตรียมความพร้อมอุดมศึกษาไทยต้อนรับอาเซียน
ตอนที่ 7	แปดอาชีพที่ต้องการมากที่สุดในอาเซียน
ตอนที่ 8	สามเสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 9	รู้จักประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community – ASC)
ตอนที่ 10	รู้จักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC)
ตอนที่ 11	รู้จักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC)
ตอนที่ 12	พิมพ์เขียวหรือแนวทางของ AEC
ตอนที่ 13	จุดเด่นของของประเทศต่าง ๆ ของประเทศสมาชิก AEC
ตอนที่ 14	หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม
ตอนที่ 15	รู้เขารู้เรา รู้จักประเทศสมาชิกอาเซียน

ตอนที่ 16	ความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ตอนที่ 17	ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ
ตอนที่ 18	ความเชื่อมโยงด้านประชาชน
ตอนที่ 19	ความร่วมมืออนุภูมิภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ตอนที่ 20	ไทยกับการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน
12. สถานีวิทย์กระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสกลนคร (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ไทยกับการผลักดันการสร้างประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3	อาชีพที่อาเซียนต้องการมากที่สุด”/ธงชาติสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 4	การเพิ่มศักยภาพแรงงานสู่ประชาคมอาเซียน”/ธงชาติสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 5	คำท้าทายของอาเซียน”/สินค้าเกษตรไทยแม่แบบมาตรฐานอาเซียน
ตอนที่ 6	ความท้าทาย ธุรกิจโลจิสติกภายใต้AEC
ตอนที่ 7	ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
ตอนที่ 8	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 9	ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 10 - 20	อยู่ระหว่างการสืบค้นข้อมูล
13. สถานีวิทย์กระจายเสียงแห่งประเทศไทย เครือข่ายโทรทัศน์ขอนแก่น (เอฟเอ็มทีวี) (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำหนดอาเซียน
ตอนที่ 2	10 ประเทศอาเซียน (กัมพูชา)
ตอนที่ 3	10 ประเทศอาเซียน (ไทย)
ตอนที่ 4	10 ประเทศอาเซียน (บรูไน)
ตอนที่ 5	10 ประเทศอาเซียน (ฟิลิปปินส์)
ตอนที่ 6	10 ประเทศอาเซียน (เมียนมาร์)
ตอนที่ 7	10 ประเทศอาเซียน (มาเลเซีย)
ตอนที่ 8	10 ประเทศอาเซียน (ลาว)
ตอนที่ 9	10 ประเทศอาเซียน (เวียดนาม)
ตอนที่ 10	10 ประเทศอาเซียน (สิงคโปร์)
ตอนที่ 11	10 ประเทศอาเซียน (อินโดนีเซีย)
ตอนที่ 12	สวัสดิ์อาเซียน (กัมพูชา)
ตอนที่ 13	สวัสดิ์อาเซียน (ไทย)
ตอนที่ 14	สวัสดิ์อาเซียน (บรูไน)
ตอนที่ 15	สวัสดิ์อาเซียน (ฟิลิปปินส์)
ตอนที่ 16	สวัสดิ์อาเซียน (เมียนมาร์)
ตอนที่ 17	สวัสดิ์อาเซียน (มาเลเซีย)
ตอนที่ 18	สวัสดิ์อาเซียน (ลาว)
ตอนที่ 19	สวัสดิ์อาเซียน (เวียดนาม)
ตอนที่ 20	สวัสดิ์อาเซียน (สิงคโปร์)
ตอนที่ 21	สวัสดิ์อาเซียน (อินโดนีเซีย)
ตอนที่ 22	อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา

- หมายเหตุ : 1. เนื้อหาตอน “10 ประเทศอาเซียน” อาทิ ภูมิประเทศ การปกครอง ความสัมพันธ์กับไทย ฯลฯ
2. เนื้อหาตอน “สวัสดิ์อาเซียน” อาทิ คำทักทาย ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต ภาษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ

14. สถานีวิทยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดหนองคาย (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	การค้าระหว่างประเทศ และการรวมกลุ่มให้ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ
ตอนที่ 2	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 3	ประโยชน์ที่จะได้รับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
ตอนที่ 4	การทดลองรวมกลุ่มสินค้า 12 สาขาสำคัญของอาเซียน
ตอนที่ 5	AEC Blueprint แผนงานรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 6	ASEAN Charter กฎหมายรองรับการดำเนินการของ AEC (กฎบัตรอาเซียน)
ตอนที่ 7	การสงวนการเปิดเสรีการค้าบางสาขา (สินค้าอ่อนไหว)
ตอนที่ 8	การเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการ รองรับ AEC
ตอนที่ 9	มาตรการภาครัฐ ในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ
ตอนที่ 10	ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจาก AEC
ตอนที่ 11	AEC กับเกษตรกรไทย
ตอนที่ 12	การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ จะช่วยให้เราอยู่ดีกินดีได้อย่างไร
ตอนที่ 13	ตลาดอาเซียน
ตอนที่ 14	การเชื่อมโยงระบบการขนส่งระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน
ตอนที่ 15	อำนาจต่อรองที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลดีอย่างไร
ตอนที่ 16	การเปิดเสรีการค้า คนไทยเสียเปรียบต่างชาติ จริงหรือ
ตอนที่ 17	AEC มีได้ มีเสีย ทำอย่างไรเสียน้อยที่สุด
ตอนที่ 18	มาตรการภาครัฐ เพื่อลดผลกระทบเชิงลบ
ตอนที่ 19	เขตการค้าเสรีอาเซียน
ตอนที่ 20	ประโยชน์ภายใต้การเปิดเสรีการค้า
15. สถานีวิทยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดขอนแก่น (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	รู้จักประชาคมอาเซียน 1
ตอนที่ 2	รู้จักประชาคมอาเซียน 2
ตอนที่ 3	ทำไมต้องสร้างประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 4	นโยบายและยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 5	ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน 1
ตอนที่ 6	ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน 2
ตอนที่ 7	ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน 3
ตอนที่ 8	ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน 4
ตอนที่ 9	ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน 5
ตอนที่ 10	อยู่อย่างไรในประชาคมอาเซียน 1
ตอนที่ 11	อยู่อย่างไรในประชาคมอาเซียน 2
ตอนที่ 12	อยู่อย่างไรในประชาคมอาเซียน 3
ตอนที่ 13	อยู่อย่างไรในประชาคมอาเซียน 4
ตอนที่ 14	อยู่อย่างไรในประชาคมอาเซียน 5

ตอนที่ 15	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประชาชนอาเซียน 1
ตอนที่ 16	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประชาชนอาเซียน 2
ตอนที่ 17	การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประชาชนอาเซียน 3
ตอนที่ 18	การลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมของอาเซียน 1
ตอนที่ 19	การลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมของอาเซียน 2
ตอนที่ 20	การลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อมของอาเซียน 3

สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๔ จังหวัดพิษณุโลก	
1. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดตาก (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ความเป็นมา ASEAN Community
ตอนที่ 2	การศึกษาไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 3	ทำไมต้องเป็นประชาคม อาเซียน
ตอนที่ 4	แม่สอดประตูสู่อาเซียน
ตอนที่ 5	วัฒนธรรมประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 6	วิกฤตหรือโอกาสการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 7	ไทยกับความคืบหน้าในการเป็นประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 8	อุตสาหกรรมไทยในอาเซียน
ตอนที่ 9	อาเซียนเป็นมากกว่าจุดเชื่อมโยงของภูมิภาค
ตอนที่ 10	อุตสาหกรรมสื่อไทยในอาเซียน
ตอนที่ 11	การเตรียมพร้อมอาเซียนในภาพรวม
ตอนที่ 12	บทบาทด้านสาธารณสุขของประเทศไทยในอาเซียน
ตอนที่ 13	ยกระดับแรงงานไทยไปสู่อาเซียน
ตอนที่ 14	ปัญญาอาเซียน ว่าด้วยการปกป้อง-ส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ
ตอนที่ 15	ความปลอดภัยด้านอาหารในอาเซียน
ตอนที่ 16	ท้องถิ่นไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 17	ผลกระทบแรงงานต่างด้าวในอาเซียน
ตอนที่ 18	ประเทศอาเซียนกับการแก้ปัญหาอาชญากรรม
ตอนที่ 19	อาเซียนกับความร่วมมือการจัดการภัยพิบัติ
ตอนที่ 20	การจัดการภัยพิบัติและมลพิษในอาเซียน
2. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสุโขทัย (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประชาสัมพันธ์ในภาพรวมการเข้าสู่ AEC และจังหวัดสุโขทัยเน้นย้ำเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน
ตอนที่ 2	จังหวัดสุโขทัย ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุโขทัย ส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่อาเซียน
ตอนที่ 3	อุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัยจัดฝึกอบรมบุคลากรพัฒนาภาษาอังกฤษสู่ AEC
ตอนที่ 4	เขาแก้วศรีสมบูรณ์จัดโครงการเตรียมความพร้อม ศูนย์ฯ 3 วิถี สู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 5	สถานศึกษาในจังหวัดสุโขทัยเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน 2558
ตอนที่ 6	สุโขทัยเปิดประตูขนส่งรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 7	ท้องถิ่นส่งเสริมพัฒนาสินค้าพื้นบ้านสุโขทัยสู่อาเซียน

ตอนที่ 8	การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในมิติด้านวัฒนธรรม
ตอนที่ 9	จังหวัดสุโขทัยส่งเสริมการท่องเที่ยวพร้อมสู่อาเซียน 2558
ตอนที่ 10	สถานศึกษาจังหวัดสุโขทัยพัฒนาจัดการเรียนรู้สู่อาเซียน
ตอนที่ 11	วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัยพัฒนาศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านรองรับส่งเสริมการท่องเที่ยวก้าวเข้าสู่อาเซียน
ตอนที่ 12	หน่วยงานสาธารณสุขเน้นย้ำเรื่องการบริการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 13	ตรวจเข้มเรื่องยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจและความปลอดภัย ความมั่นคงพื้นที่สุโขทัยพร้อมสู่อาเซียน
ตอนที่ 14	กลไกขับเคลื่อนของหน่วยงานจังหวัดสุโขทัยก้าวสู่ AEC
ตอนที่ 15	ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมร่วมกับท้องถิ่นส่งเสริมพัฒนาสินค้าพื้นบ้านสุโขทัยสู่ AEC
ตอนที่ 16	พัฒนาศักยภาพผู้นำท้องถิ่นสุโขทัยพร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 17	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเตรียมความพร้อมในการเป็น AEC ด้วยการขยายการค้า
ตอนที่ 18	จังหวัดสุโขทัยชี้แจงและแนวทางให้แก่หน่วยงานเพื่อรองรับสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 19	พาณิชย์จังหวัดสุโขทัยร่วมกับสถานประกอบการส่งเสริมก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 20	จังหวัดสุโขทัยร่วมกับสถานประกอบการเตรียมรองรับเรื่องการให้บริการและที่พักก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
3. สถานีวิชยุทธกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ความเป็นมาของอาเซียน
ตอนที่ 2	ปฏิญญาอาเซียนหรือปฏิญญากรุงเทพฯ และกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญในการจัดตั้งอาเซียน
ตอนที่ 3	คำขวัญ/สัญลักษณ์/ธงอาเซียน/เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 4	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 5	การบริหารงานของอาเซียน
ตอนที่ 6	ประเทศไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 7	ประเทศไทยกับการดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน
ตอนที่ 8	ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558
ตอนที่ 9	เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	ประเทศคู่เจรจากับอาเซียน (ตอนที่ 1)
ตอนที่ 11	ประเทศคู่เจรจากับอาเซียน (ตอนที่2)
ตอนที่ 12	ประเทศคู่เจรจากับอาเซียน (ตอนที่ 3)
ตอนที่ 13	ประเทศคู่เจรจากับอาเซียน (ตอนที่ 4)
ตอนที่ 14	ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก
ตอนที่ 15	ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 16	สะพานมิตรภาพไทย-ลาว : ประตูก้าอาเซียน
ตอนที่ 17	ดอกไม้ประจำชาติอาเซียน 10 ประเทศ
ตอนที่ 18	สถานที่ท่องเที่ยวอาเซียน
ตอนที่ 19	อาหารอาเซียน
ตอนที่ 20	AEC (ตอนที่ 1)

5. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดอุดรดิตถ์ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ภาคีสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 2	ท่องเที่ยวไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 3	วัฒนธรรมกลุ่มอาเซียน
ตอนที่ 4	ประวัติศาสตร์กับ AEC
ตอนที่ 5	อุตสาหกรรมสี่อาเซียน
ตอนที่ 6	มาตรฐานการศึกษาไทยใน AEC
ตอนที่ 7	แรงงานกับผลกระทบการรับมืออาเซียน
ตอนที่ 8	อาเซียนกับระบบสาธารณสุขไทย
ตอนที่ 9	ความปลอดภัยกับผู้บริโภคใน AEC
ตอนที่ 10	ระบบราชการไทยใน AEC
ตอนที่ 11	เศรษฐกิจชายแดน
ตอนที่ 12	การเปิดเสรีอาเซียน
ตอนที่ 13	ภัยคุกคามสิ่งผิดกฎหมายกับสมาชิกประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	ฤดูประตูลู่อาเซียน
ตอนที่ 15	อุดรดิตถ์เมือง 3 วัฒนธรรมกับอาเซียน
ตอนที่ 16	ผลกระทบที่เกิดกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ AEC
ตอนที่ 17	ความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 18	การเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติของอาเซียน
ตอนที่ 19	การจัดการทรัพยากรไทยกับ AEC
ตอนที่ 20	การจัดการป้องกันปัญหาหลิ่วข้ามแดน
7. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเพชรบูรณ์ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประวัติความเป็นมาและหลักการของการเป็นประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	วัฒนธรรม ประเพณีประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 3	ประวัติศาสตร์ ของประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 4	การท่องเที่ยว ของประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 5	ศาสนาประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 6	การเตรียมความพร้อมด้านแรงงานของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ตอนที่ 7	การเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ตอนที่ 8	การเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุขของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ตอนที่ 9	การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ตอนที่ 10	การเตรียมความพร้อมด้านการลงทุนการค้าของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ตอนที่ 11	การเตรียมความพร้อมด้านการเชื่อมโยงการคมนาคมของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ตอนที่ 12	การเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
ตอนที่ 13	บทบาท-ความพร้อมและศักยภาพของจังหวัดเพชรบูรณ์ ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 14	บทบาทและความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์ ในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 15	วิสัยทัศน์ แผน การพัฒนาและส่งเสริมการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวของจังหวัดเพชรบูรณ์
ตอนที่ 16	ผลกระทบและแผนรองรับ ด้านแรงงาน ยาเสพติดและอาชญากรรมของจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 17	เรื่อง ผลกระทบและแผนรองรับ ด้านการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 18	การเผยแพร่ความรู้ สร้างความเข้าใจเตรียมความพร้อมเพื่อรู้ทันและได้ประโยชน์ เมื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 19	บทบาท พัฒนาการ ความพร้อมและการปรับตัวสู่การเปลี่ยนแปลง ของวงการสื่อสารมวลชนเชื่อมโยงสู่ AEC
ตอนที่ 20	บทบาทและความร่วมมือ ในการจัดการและป้องกันภัยพิบัติและขจัดมลพิษ เมื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
8. สถานีวิชยุทธกระจายเสียงแห่งประเทศไทย แม่สอด (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ผลประโยชน์และผลกระทบ เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	ผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 3	รู้จักประเทศประชาคมอาเซียนให้มากขึ้น
ตอนที่ 4	สังคมอาเซียนในปัจจุบันและทิศทางในอนาคต
ตอนที่ 5	ทิศทางการท่องเที่ยวในอาเซียน
ตอนที่ 6	การจัดตั้งสหกรณ์สื่อมวลชนอาเซียน อ.แม่สอด จ.ตาก
ตอนที่ 7	การป้องกันไฟฟ้าในพื้นที่ชายแดนไทย-พม่า
ตอนที่ 8	การแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันข้ามแดน
ตอนที่ 9	การจัดการภัยพิบัติร่วมกันของประเทศในอาเซียน
ตอนที่ 10	การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานในอำเภอแม่สอด
ตอนที่ 11	แรงงานไทยขาขึ้นเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	การเข้าถึงบริการทางการแพทย์เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 13	การยกระดับการศึกษาในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	การพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนแม่สอด
ตอนที่ 15	การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของจังหวัดตาก เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
ตอนที่ 16	ปรับปรุงระบบการเข้าเมือง
ตอนที่ 17	การจัดระเบียบชายแดนจังหวัดตาก
ตอนที่ 18	การจัดระบบแรงงานต่างด้าว
ตอนที่ 19	การสกัดกั้นแรงงาน ยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน
ตอนที่ 20	การดูแลปัญหาและผลกระทบจากการระบาดของโรคติดต่อ

6. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดนครสวรรค์ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน และประเทศไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 2	3 เสาหลัก ของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3	ความสำคัญของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 4	ภาษาอาเซียน
ตอนที่ 5	ดอกไม้ประจำชาติสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 6	อาหารประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 7	วัฒนธรรมของประเทศอาเซียน
ตอนที่ 8	ประเทศไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 9	ผลที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	ความร่วมมือที่สำคัญของอาเซียน
ตอนที่ 11	ความร่วมมือด้านอาหาร
ตอนที่ 12	อาเซียนกับการแก้ปัญหาเสพติดและอาชญากรรม
ตอนที่ 13	ความร่วมมืออาเซียนในการบริหารจัดการน้ำ
ตอนที่ 14	การจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 15	ผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 16	8 อาชีพเสรีในอาเซียน
ตอนที่ 17	ความพร้อมของไทยในการเปิดเสรีอาเซียน 8 สาขาอาชีพ
ตอนที่ 18	มาตรฐานฝีมือแรงงานในอาเซียน
ตอนที่ 19	AEC คืออะไรและจะมีผลกระทบต่อไทยอย่างไร
ตอนที่ 20	AEC...เปลี่ยนประเทศไทย ก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดกำแพงเพชร (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	- ความเป็นมาและความหมายของการรวมกันเป็นประชาคมอาเซียน - ทำไมเราต้องเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 2	- ความหมายโดยรวมของกฎบัตรอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก - นำเสนอสรุปการเสวนา “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จุดเปลี่ยนประเทศไทย”
ตอนที่ 3	- ความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงอาเซียน - จุดมุ่งหมายด้านการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
ตอนที่ 4	- ความร่วมมือด้านประชาคมสังคมวัฒนธรรมอาเซียน (ข้อตกลงในการทำกิจกรรม ภายใต้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านศิลปะ วัฒนธรรม การค้าการลงทุน การสร้างงานสร้างอาชีพและรายได้ รวมไปถึงด้านสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การศึกษาการท่องเที่ยว) - ความหมายของประชาคม สังคมและวัฒนธรรมอาเซียนกัน - เป้าหมาย การพัฒนาในด้านต่างๆ ที่ขึ้นอยู่กับส่วนของสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน - ผลประโยชน์และผลกระทบที่ไทยจะได้รับ - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจ
ตอนที่ 5	- สิทธิของแรงงานที่จะได้รับตามกฎบัตร สังคมของอาเซียน - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน - เราจะเป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรได้อย่างไร

ตอนที่ 6	- ประชาคมอาเซียนกับวิชาชีพ - ให้ความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานสิ่งต่างที่เราควรจะต้องรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ทั้งทางด้านที่ตั้ง ภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ระบบการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ฯลฯ - ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศพม่า ในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะภูมิประเทศ ขนบธรรมเนียมประเพณี ระบบการปกครอง เศรษฐกิจของประเทศ รวมไปถึงด้านอื่นๆ
ตอนที่ 7	- ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศลาว - อาเซียนส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคอย่างไร - อาเซียนอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคอย่างไร
ตอนที่ 8	- ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศเวียดนาม - อาเซียนจัดการกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติร่วมกันอย่างไร - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 10	- ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศอินโดนีเซีย - สัญลักษณ์ ความหมายของธงชาติอาเซียน - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 11	- ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศสิงคโปร์ - ความสัมพันธ์ทั่วไประหว่างไทยกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 12	- ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศฟิลิปปินส์ - ความสัมพันธ์ทั่วไประหว่างไทยกับสาธารณรัฐสิงคโปร์ - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 13	- ทำความรู้จักกับสมาชิกอาเซียน ประเทศบรูไน - ย้ำถึงกฎบัตรอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 14	- ไทยกับกฎบัตรอาเซียน - เยาวชน การศึกษาเกี่ยวกับอาเซียน เยาวชนมีบทบาทอย่างไร มีความสำคัญอย่างไร ในการจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 15	- การกลไกขับเคลื่อนการศึกษา...ก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่อง - แรงงานไทยกับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอีก 3 ปี ข้างหน้าเป็นอย่างไร และจะมีผลกระทบกับเราอย่างไรบ้าง ทั้งในด้านบวกและด้านลบ - รัฐบาลไทยมีนโยบายที่จะเอื้ออำนวย สนับสนุนแรงงานไทยอย่างไร
ตอนที่ 16	- นโยบายการศึกษาข้ามชาติ และการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ กระทรวงศึกษาธิการ - พัฒนาเยาวชน นักเรียน นักศึกษา เพื่อให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 17	- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ - แนวทางการปรับตัวของไทย - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน

ตอนที่ 18	- เกษตรกรไทยกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี 2558 “AEC : ประชาคมอาเซียน” วิฤติหรือโอกาสเกษตรกรไทย - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 19	- ผลกระทบจากการค้าบริการด้านแรงงานเสรี ว่าเราจะได้รับผลกระทบในด้านใดบ้าง รวมไปถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะ การบริหารจัดการของภาครัฐ - สิทธิมนุษยชนกับอาเซียน ซึ่งอาเซียน - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
ตอนที่ 20	- ภาพรวมการเปิดเสรีด้านการค้าขาย ด้านเงินทุน ด้าน แรงงานฝีมือ ด้านบริการ ของ AEC ที่มีผลกระทบไทย - แนวทางในการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ ที่ใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งนับว่าเป็นจุดอ่อนของประเทศไทยที่ต้องเร่งพัฒนา ประชากรในประเทศให้มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น - ข่าวสารความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับอาเซียน
9. สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อการศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 2	ผลที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3	ผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 4	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 5	ระบบขนส่งบริเวณชายแดน
ตอนที่ 6	ยกระดับสาธารณสุขและบริการสุขภาพ
ตอนที่ 7	อาเซียนกับการแก้ปัญหาเสพติดและอาชญากรรม
ตอนที่ 8	มาตรฐานฝีมือแรงงานในอาเซียน
ตอนที่ 9	การศึกษาของไทยในกรอบอาเซียน
ตอนที่ 10	แหล่งท่องเที่ยวในการรองรับอาเซียน
ตอนที่ 11	การพัฒนาระบบราชการไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับการคุ้มครองแรงงาน
ตอนที่ 13	ความร่วมมือด้านอาหาร
ตอนที่ 14	การขับเคลื่อนภาคการเกษตร
ตอนที่ 15	ความร่วมมืออาเซียนในการบริหารจัดการน้ำ
ตอนที่ 16	มลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน
ตอนที่ 17	เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดและปลอดภัย
ตอนที่ 18	การจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 19	การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในอาเซียน
ตอนที่ 20	ภาคอุตสาหกรรมของไทยในอนาคต

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสุราษฎร์ธานี (จำนวน 28 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง
ตอนที่ 2	ประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจ
ตอนที่ 3	ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม
ตอนที่ 4	กฎหมายระหว่างประเทศ
ตอนที่ 5	การเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี
ตอนที่ 6	การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน
ตอนที่ 7	การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ
ตอนที่ 8	ความสามารถในการสกัดกั้นสิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน
ตอนที่ 9	ความสามารถในการสกัดกั้นแรงงาน ยาเสพติดข้ามแดน
ตอนที่ 10	กฎหมายเกี่ยวกับการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน
ตอนที่ 11	การยกระดับสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
ตอนที่ 12	ผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก
ตอนที่ 13	ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อม
ตอนที่ 14	การใช้เทคโนโลยีการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
ตอนที่ 15	ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 16	นโยบายและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ เพิ่มจุดแข็งรองรับผลกระทบ เพื่อสร้างความพร้อมให้กับประเทศไทย
ตอนที่ 17	การสร้างรัฐที่พร้อมรับกับภัยพิบัติและประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น
ตอนที่ 18	การจัดการภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ๆ ด้วยกลไกต่าง ๆ ของอาเซียน
ตอนที่ 19	การปรับปรุงระบบการเข้าเมือง
ตอนที่ 20	การจัดระเบียบชายแดน
ตอนที่ 21	การจัดระบบแรงงานต่างด้าว
ตอนที่ 22	การยกระดับการให้บริการด้านสุขภาพและบริการด้านสาธารณสุข
ตอนที่ 23	การก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของอาเซียน
ตอนที่ 24	ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร
ตอนที่ 25	แนวทางการจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ
ตอนที่ 26	การพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ตอนที่ 27	การเข้าถึงการรักษาสุขภาพการบริการทางการแพทย์และยาอย่างเพียงพอ
ตอนที่ 28	จุดแข็ง จุดอ่อน ของประเทศไทยเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ตะกั่วป่า (จำนวน 40 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 2	สัญลักษณ์ของอาเซียน
ตอนที่ 3	เพลงประจำชาติอาเซียน
ตอนที่ 4	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 5	องค์กรอาเซียน
ตอนที่ 6	ประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 7	ประเทศคู่เจรจาอาเซียน

ตอนที่ 8	ประชาคมการเมืองอาเซียน
ตอนที่ 9	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 10	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 11	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ตอนที่ 12	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 13	ความสัมพันธ์อาเซียน สหประชาชาติ
ตอนที่ 14	ความร่วมมือในกรอบอาเซียน +3
ตอนที่ 15	ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศไทย
ตอนที่ 16	การเตรียมความพร้อมประเทศไทย
ตอนที่ 17	ความใกล้ชิดทางสังคมและวัฒนธรรม
ตอนที่ 18	การเชื่อมโยงระหว่างประชาชนอาเซียน
ตอนที่ 19	เสาหลักอาเซียน
ตอนที่ 20	สิ่งแวดล้อมภายใต้ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 21	ประเทศอาเซียน (ประเทศพม่า)
ตอนที่ 22	ประวัติศาสตร์ของพม่า
ตอนที่ 23	ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ประเทศพม่า
ตอนที่ 24	การแบ่งเขตการปกครอง
ตอนที่ 25	ความสัมพันธ์ประเทศไทยกับประเทศพม่า
ตอนที่ 26	การเงิน – การลงทุนของพม่า
ตอนที่ 27	ประชากร เมืองหลวง ภาษาหลัก ศาสนาประจำชาติ หน่วยเงินประเทศพม่า
ตอนที่ 28	สินค้าส่งออก – นำเข้าของประเทศพม่า
ตอนที่ 29	ที่เที่ยวสุดเลื่องชื่อของพม่า
ตอนที่ 30	อาหารขึ้นชื่อของพม่า
ตอนที่ 31	อาชีพหลักของประเทศพม่า
ตอนที่ 32	พม่ากับอาเซียน
ตอนที่ 33	แรงงานพม่าในจังหวัดพังงา
ตอนที่ 34	ผู้ประกอบการ / นายจ้างของแรงงานพม่า
ตอนที่ 35	อาชีพเด่นที่พม่าเลือกในจังหวัดพังงา
ตอนที่ 36	การศึกษาของประชากรของประเทศพม่า
ตอนที่ 37	เส้นทางถนนสามฝ่าย ไทย – พม่า – อินเดีย
ตอนที่ 38	สะพานมิตรภาพไทย – พม่า ข้ามแม่น้ำเมยแห่งที่ 1 และที่ 2 ที่อำเภอแม่สอด
ตอนที่ 39	ความร่วมมือด้านยาเสพติด ไทย – พม่า
ตอนที่ 40	ไทยและพม่ามีกลไกความร่วมมือทวิภาคี

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ทั้งสง (จำนวน 28 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อประชาชน
ตอนที่ 2	เสาหลัก 3 ความร่วมมือในด้านสังคมและวัฒนธรรม
ตอนที่ 3	รถไฟไทยปรับตัวใหม่รับ AEC
ตอนที่ 4	ยกระดับด้านสิ่งขรรับโลจิสติกส์อาเซียน
ตอนที่ 5	ชายแดนไทยมีด่านรับ AEC
ตอนที่ 6	ความร่วมมือชายแดนหนูนทัวร One Day Trip ไม่ใช่พาสปอร์ต
ตอนที่ 7	สไตร์การทำงานของคนในกลุ่มประเทศอาเซียน
ตอนที่ 8	มาตรการใหม่เพื่อคุ้มครองแรงงานย้ายถิ่นข้ามชาติ
ตอนที่ 9	กรมพัฒนาฝีมือแรงงานต้วเข้มยกระดับแรงงานไทยรับ AEC
ตอนที่ 10	การเตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้านการสนับสนุนบริการสุขภาพ
ตอนที่ 11	เลื่อนปิดเทอมรับอาเซียน
ตอนที่ 12	เจาะ 7 โรคร้ายภัย AEC
ตอนที่ 13	ผบช. สตม. ลงพื้นตรวจด้านพรมแดนอรัญประเทศ เตรียมความพร้อมสู่ AEC
ตอนที่ 14	ศพส. กำหนดทิศทางแผนยุทธศาสตร์ ปี 56 ตั้งเป้าปลอดยาเสพติดระดับอาเซียน
ตอนที่ 15	ม.วลยลักษณ์สู่อุทยานศึกษาอาเซียน เผยยุทธศาสตร์ 4 สร้างเสริมกรุยทางจากท้องถิ่น
ตอนที่ 16	ตรึงผูกท่าเรือรับอาเซียน
ตอนที่ 17	ความสัมพันธ์ข้ามพรมแดน
ตอนที่ 18	อาเซียนต้องร่วมมือกัน
ตอนที่ 19	ประสานมือครองความเป็นเจ้าเอเชีย
ตอนที่ 20	การเตรียมความพร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 21	ความท้าทายของไทยในประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 22	เวทีประชุมสุดยอดอาเซียนบวกสามและบวกหก เน้นพัฒนาการค้าการลงทุน และโลจิสติกส์กันเพิ่มขึ้น
ตอนที่ 23	การรับมือภัยพิบัติก่อนก้าวเข้าสู่ AEC
ตอนที่ 24	การบริหารจัดการน้ำในอาเซียน
ตอนที่ 25	สังคมอาเซียนที่ยั่งยืน
ตอนที่ 26	ผู้นำอาเซียน รวมพลังรับมือมหาอุทกภัย
ตอนที่ 27	มลพิษหมอกควันข้ามแดน
ตอนที่ 28	กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดน
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย นครศรีธรรมราช (จำนวน 26 ตอน)	
ตอนที่ 1	สวัสดีอาเซียน
ตอนที่ 2	เสาหลักของอาเซียน
ตอนที่ 3	รู้จัก ๑๐ ประเทศอาเซียน ๑
ตอนที่ 4	รู้จัก ๑๐ ประเทศอาเซียน ๒
ตอนที่ 5	การเชื่อมโยง...คือหัวใจอาเซียน ๑
ตอนที่ 6	การเชื่อมโยง...คือหัวใจอาเซียน ๒
ตอนที่ 7	ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในการทำงานของคนในกลุ่มประเทศอาเซียน ๑

ตอนที่ 8	ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในการทำงานของคนในกลุ่มประเทศอาเซียน ๒
ตอนที่ 9	“รู้จักและเข้าใจปัญญา ว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ” ๑
ตอนที่ 10	“รู้จักและเข้าใจปัญญา ว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ” ๒
ตอนที่ 11	อาหารประจำชาติอาเซียน ๑
ตอนที่ 12	อาหารประจำชาติอาเซียน ๒
ตอนที่ 13	การพัฒนาเกษตรธุรกิจตามแนวชายแดน
ตอนที่ 14	การพัฒนาการคมนาคมสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 15	เปิดเสรีประชาคมอาเซียน อนาคตความมั่นคงทางอาหารของไทย
ตอนที่ 16	โอกาสและผลกระทบของ AEC ต่อธุรกิจ SME ไทย ๑
ตอนที่ 17	โอกาสและผลกระทบของ AEC ต่อธุรกิจ SME ไทย ๒
ตอนที่ 18	โอกาสและผลกระทบของ AEC ต่อธุรกิจ SME ไทย ๓
ตอนที่ 19	โอกาสและผลกระทบของ AEC ต่อธุรกิจ SME ไทย ๓
ตอนที่ 20	แผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ.๒๕๕๖ ตั้งเป้าปลอดยาเสพติดระดับอาเซียน
ตอนที่ 21	ยุทธศาสตร์เพื่อเตรียมรับมือการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง
ตอนที่ 22	การท่องเที่ยวในยุคเสรีอาเซียน
ตอนที่ 23	๗ อาชีพทำงานได้เสรีใน ๑๐ ประเทศอาเซียน
ตอนที่ 24	นครศรีธรรมราชกับอาเซียน
ตอนที่ 25	ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมอาเซียน
ตอนที่ 26	การค้าเสรีอาเซียน
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย พังงา (จำนวน 25 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 2	การเตรียมตัวเข้าสู่อาเซียน
ตอนที่ 3	ความสัมพันธ์ไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 4	นำเสนอข้อมูลประเทศไทย
ตอนที่ 5	นำเสนอข้อมูลประเทศสิงคโปร์
ตอนที่ 6	นำเสนอข้อมูลประเทศอินโดนีเซีย
ตอนที่ 7	นำเสนอข้อมูลประเทศมาเลเซีย
ตอนที่ 8	นำเสนอข้อมูลประเทศฟิลิปปินส์
ตอนที่ 9	นำเสนอข้อมูลประเทศบรูไน
ตอนที่ 10	นำเสนอข้อมูลประเทศเวียดนาม
ตอนที่ 11	นำเสนอข้อมูลประเทศลาว
ตอนที่ 12	นำเสนอข้อมูลประเทศพม่า
ตอนที่ 13	นำเสนอข้อมูลประเทศกัมพูชา
ตอนที่ 14	ทิศทางอาเซียนในอนาคต
ตอนที่ 15	ผลกระทบของคนไทยเมื่อเข้าสู่อาเซียน
ตอนที่ 16	ความร่วมมือด้านต่างๆ เมื่อเข้าสู่อาเซียน
ตอนที่ 17	สถาปัตยกรรมในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 18	สภาพสังคมในอาเซียน
ตอนที่ 19	วิถีชีวิตของคนในอาเซียน

ตอนที่ 20	สภาพเศรษฐกิจในอาเซียน
ตอนที่ 21	การศึกษาในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 22	การส่งออกในภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 23	ศิลปวัฒนธรรมในอาเซียน
ตอนที่ 24	การคมนาคมขนส่งในอาเซียน
ตอนที่ 25	ความร่วมมือ การพัฒนาสู่เสถียรภาพ สันติภาพ
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สมุย (จำนวน 25 ตอน)	
ตอนที่ 1	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ตอนที่ 2	มารู้จัก 10 ประเทศอาเซียน
ตอนที่ 3	สมาคมอาสาและปฎิญาณกรุงเทพ
ตอนที่ 4	สัญลักษณ์อาเซียน
ตอนที่ 5	ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 6	การประชุมสุดยอดอาเซียน
ตอนที่ 7	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 8	ปฎิญาณ ชะอำ-หัวหิน
ตอนที่ 9	ปัญหาและอุปสรรคของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
ตอนที่ 11	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 12	ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 13	อาเซียน +3
ตอนที่ 14	อาเซียน +6
ตอนที่ 15	เรียนรู้ภาษาอาเซียน
ตอนที่ 16	สู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558
ตอนที่ 17	แนวทางการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 18	การขับเคลื่อนภาคการเกษตรสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 19	ไทยกับการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 20	ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน
ตอนที่ 21	ความตกลงการค้าบริการของอาเซียน
ตอนที่ 22	ความตกลงการลงทุนของอาเซียน
ตอนที่ 23	การรวมตัวทางการเงินในอาเซียน
ตอนที่ 24	ยุทธศาสตร์อาเซียน
ตอนที่ 25	ความร่วมมือด้านการขนส่งของอาเซียน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 6 จังหวัดสงขลา	
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประวัติความเป็นมาของอาเซียน วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 2	สัญลักษณ์ของอาเซียนและความหมาย
ตอนที่ 3	กลไกการบริหารอาเซียน
ตอนที่ 4	ความสำคัญในการร่วมมือของอาเซียน ด้านการเมืองและความมั่นคง
ตอนที่ 5	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน (1)
ตอนที่ 6	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน (2)
ตอนที่ 7	ความสำคัญของการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน
ตอนที่ 8	กระบวนการจัดทำกฎบัตรอาเซียนและการดำเนินการเกี่ยวกับการมีผลใช้บังคับกฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 9	ความหมายและความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนอาเซียนต่อประเทศไทย
ตอนที่ 10	ประเทศคู่เจรจาอาเซียน บวก 3
ตอนที่ 11	ประเทศคู่เจรจาอาเซียน บวก 6
ตอนที่ 12	ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกอาเซียนอย่างไร
ตอนที่ 13	ความหมายของ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	โครงการด้านวัฒนธรรมและสนเทศของอาเซียน
ตอนที่ 15	แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 16	เราสามารถมีส่วนช่วยสร้างประชาคมอาเซียนได้อย่างไร
ตอนที่ 17	เราสามารถเรียนรู้เรื่องอาเซียนเพิ่มเติมได้จากที่ไหน (ปชส.ศูนย์ข้อมูลอาเซียน สปข.6)
ตอนที่ 18	การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 19	แนวทางการพัฒนาประเทศ เมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 20	วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีในประชาคม
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพัทลุง (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ข่าวความเคลื่อนไหวในกลุ่มประชาคมอาเซียน - กัมพูชา เศรษฐกิจและสังคม - การเตรียมการศึกษาเข้าสู่การเคลื่อนย้ายแรงงาน
ตอนที่ 2	การลดภาษีสินค้า ในปี ๒๕๕๘ - ลดภาษี 0% ในปี ๒๕๕๘ - แนะนำประเทศบรูไน เศรษฐกิจ สังคม
ตอนที่ 3	ข่าว สินค้าที่มีความอ่อนไหวและอ่อนไหวสูง - แนะนำประเทศพม่า
ตอนที่ 4	ข่าวอาเซียน - สินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง - แนะนำประเทศลาว
ตอนที่ 5	ข่าวอาเซียน - แนะนำประเทศเวียดนาม
ตอนที่ 6	ข่าวอาเซียน - การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาของไทยเข้าสู่ AEC - แนะนำประเทศบรูไน

ตอนที่ 7	ข่าวเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคง - การเตรียมความพร้อมด้านวัฒนธรรม เข้าสู่ AEC - แนะนำประเทศฟิลิปปินส์
ตอนที่ 8	ข่าวความเคลื่อนไหวเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม อาเซียน - ความมั่นคงในกลุ่มประชาคมอาเซียน - แนะนำประเทศอินโดนีเซีย
ตอนที่ 9	ความเคลื่อนไหวด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม - ส่งเสริมความมั่นคงของแรงงาน ผู้ด้อยโอกาส ในกลุ่มประเทศ - แนะนำประเทศสิงคโปร์
ตอนที่ 10	ข่าวทางด้านเศรษฐกิจกลุ่มอาเซียน - เศรษฐกิจกลุ่มอาเซียน - แนะนำมาเลเซีย ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม
ตอนที่ 11	ข่าวทางด้านเทคโนโลยีในกลุ่มอาเซียน - เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ ในกลุ่มอาเซียน - เศรษฐกิจและวัฒนธรรมในประเทศอาเซียน
ตอนที่ 12	การเคลื่อนย้ายแรงงานในกลุ่มอาเซียน - ระดับแรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือ ในกลุ่มอาเซียน - แรงงานพม่ากับการเคลื่อนย้ายแรงงาน
ตอนที่ 13	ข่าวด้านความมั่นคงและความร่วมมือในกลุ่มอาเซียน - ความร่วมมือด้านทหารในกลุ่มอาเซียน - ความสัมพันธ์ทางทหารของประเทศ ลาว กัมพูชา เวียดนาม
ตอนที่ 14	ข่าวการส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมในกลุ่มอาเซียน - การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในกลุ่มอาเซียน - แนะนำวัฒนธรรมของประเทศลาว กัมพูชา
ตอนที่ 15	การพัฒนากลุ่มอาเซียนด้านสาธารณูปโภค และ โลจิสติกส์ในกลุ่มอาเซียน - ระบบคมนาคมขนส่ง - การไฟฟ้าในกลุ่มอาเซียน
ตอนที่ 16	การผลิตสินค้า การเกษตรและการเพิ่มมูลค่าในสินค้าการเกษตรในกลุ่มอาเซียน - ด้านการประมง - ด้านการเกษตร
ตอนที่ 17	ข่าวด้านคุณภาพชีวิต ในกลุ่มประเทศอาเซียน - โรคติดต่อ การป้องกัน โรคระบาดในกลุ่มอาเซียน - โรคติดต่อในกลุ่มแรงงานอาเซียน
ตอนที่ 18	ข่าวภัยพิบัติในกลุ่มประเทศอาเซียน - การป้องกันภัยพิบัติจากธรรมชาติและจากมนุษย์ - การร่วมมือด้านการป้องกันภัยพิบัติในกลุ่มอาเซียน
ตอนที่ 19	ข่าวยาเสพติดในกลุ่มอาเซียน - ความร่วมมือป้องกันยาเสพติดในกลุ่มอาเซียน - การเฝ้าระวังยาเสพติดในอาเซียน

ตอนที่ 20	ข่าวสิ่งแวดล้อมอาเซียน - ปัญหาความเสื่อมโทรมสิ่งแวดล้อมในอาเซียน - การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในอาเซียน
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสตูล (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประวัติศาสตร์ของอาเซียน
ตอนที่ 2	อาเซียนกับมิติด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
ตอนที่ 3	อาเซียนกับมิติด้านศิลปวัฒนธรรม
ตอนที่ 4	อาเซียนกับมิติด้านศาสนา
ตอนที่ 5	สุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 6	การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิแรงงานสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 7	การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 8	การเป็นศูนย์กลางให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน
ตอนที่ 9	การพัฒนาด้านการศึกษาของประเทศไทยสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	การพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 11	การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	การลดผลกระทบจากการเปิดตลาดการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวโดยเสรี เมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 13	การป้องกันและลดผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี เมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	ปัญหาแรงงาน ยาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 15	ผลประโยชน์-ผลกระทบเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 16	นโยบายและมาตรการของภาครัฐเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับประเทศไทย สู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 17	ผลประโยชน์ที่ได้รับร่วมกันของสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 18	การเตรียมพร้อมด้านสิ่งแวดล้อมและการรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ เมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 19	การพัฒนาด้านศักยภาพของบุคลากรทั้งภาครัฐและเอกชนสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 20	การเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับภูมิภาค
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดตรัง (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	ผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 3	แนวโน้มอุตสาหกรรมยางพาราของตรังเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)
ตอนที่ 4	ผลกระทบภาคแรงงานประมงของตรัง เมื่อเข้ามีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีใน AEC
ตอนที่ 5	ความสำคัญของการสร้างความเป็นพลเมืองอาเซียน
ตอนที่ 6	การสร้างควมมีเอกภาพของอาเซียนบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม
ตอนที่ 7	ศาสนาและความเชื่อที่แตกต่างกัน สร้างความเข้มแข็งให้อาเซียน
ตอนที่ 8	การส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียนเพื่ออุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม
ตอนที่ 9	ทิวอาเซียน ความร่วมมือครั้งสำคัญอุตสาหกรรมด้านสื่ออาเซียน
ตอนที่ 10	วัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน

ตอนที่ 11	อาเซียน ศูนย์กลางด้านสุขภาพและบริการสาธารณสุข
ตอนที่ 12	สิทธิและการคุ้มครองแรงงานภายในอาเซียน
ตอนที่ 13	อาเซียน ประชาคมแห่งมาตรฐานการศึกษาสู่สากล
ตอนที่ 14	การค้าชายแดน โอกาสที่ไม่ควรมองข้ามเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)
ตอนที่ 15	แนวโน้มการค้าชายแดนเติบโตสูงขึ้น...โอกาสการค้าและการลงทุนเมื่อเข้าสู่ AEC
ตอนที่ 16	5 ยุทธศาสตร์การค้าชายแดนมุ่งอาเซียนเป็นครัวเอเชีย
ตอนที่ 17	กลไกอาเซียน กับการลดผลกระทบที่ตามมาของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี
ตอนที่ 18	ความสามารถของอาเซียนในการสกัดกั้นภัยคุกคามข้ามชาติ
ตอนที่ 19	กลไกอาเซียนกับการบริหารจัดการภัยพิบัติต่างๆ
ตอนที่ 20	อาเซียนกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดยะลา (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประวัติความเป็นมาของอาเซียน วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 2	สัญลักษณ์ของอาเซียนและความหมาย
ตอนที่ 3	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 4	ความสำคัญในการร่วมมือของอาเซียน ด้านการเมืองและความมั่นคง
ตอนที่ 5	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับรูปแบบการปกครองศาสนาและชาติพันธุ์
ตอนที่ 6	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับทรัพยากรและข้อควรรู้
ตอนที่ 7	กระบวนการจัดทำกฎบัตรอาเซียนและการดำเนินการเกี่ยวกับการมีผลใช้บังคับกฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 8	ความหมายและความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนอาเซียนต่อประเทศไทย
ตอนที่ 9	ความหมายและวัตถุประสงค์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 10	เป้าหมายและจุดประสงค์ของอาเซียน ในปฏิญญาอาเซียน
ตอนที่ 11	ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกอาเซียนอย่างไร
ตอนที่ 12	อาเซียนส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคอย่างไร
ตอนที่ 13	ความหมายของ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	ประโยชน์ของอาฟต้าต่อไทยด้านประโยชน์ต่อผู้ผลิต
ตอนที่ 15	ประโยชน์ของอาฟต้าต่อไทยด้านประโยชน์ต่อผู้บริโภค
ตอนที่ 16	โครงการด้านวัฒนธรรมและสันทนาการของอาเซียน
ตอนที่ 17	แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 18	เราจะมีส่วนช่วยสร้างประชาคมอาเซียนอย่างไร
ตอนที่ 19	เราจะเรียนรู้เรื่องอาเซียนเพิ่มเติมได้จากที่ไหน
ตอนที่ 20	วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีในประชาคม
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดปัตตานี (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียนและวัตถุประสงค์อาเซียน/สัญลักษณ์อาเซียน เพลงอาเซียน
ตอนที่ 2	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 3	กลไกการบริหารอาเซียน
ตอนที่ 4	ประเทศสมาชิกอาเซียน บรูไนดารุสซาลาม
ตอนที่ 5	ประเทศสมาชิกอาเซียน ราชอาณาจักรกัมพูชา
ตอนที่ 6	ประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
ตอนที่ 7	ประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ตอนที่ 8	ประเทศสมาชิกอาเซียน ประเทศมาเลเซีย
ตอนที่ 9	ประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า
ตอนที่ 10	ประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ตอนที่ 11	ประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐสิงคโปร์
ตอนที่ 13	ประเทศสมาชิกอาเซียน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
ตอนที่ 14	ประเทศคู่เจรจาอาเซียน อาเซียน บวก 3
ตอนที่ 15	๑๕ ประเทศคู่เจรจาอาเซียน อาเซียน บวก 6
ตอนที่ 16	ธงประจำชาติอาเซียน
ตอนที่ 17	การจัดการในกลุ่มอาเซียนศึกษา
ตอนที่ 18	ประเพณีสำคัญ ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน
ตอนที่ 19	อาหารประจำชาติ กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 20	ชุดประจำชาติในกลุ่มประเทศอาเซียน
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดนราธิวาส (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประวัติความเป็นมาของอาเซียน,วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและประเทศสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 2	สัญลักษณ์ของอาเซียนและความหมาย
ตอนที่ 3	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน
ตอนที่ 4	ความสำคัญในการร่วมมือของอาเซียน ด้านการเมืองและความมั่นคง
ตอนที่ 5	ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศกับรูปแบบการปกครองศาสนาและชาติพันธุ์
ตอนที่ 6	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 7	อาเซียน+๓ อาเซียน+๖
ตอนที่ 8	ความพร้อมของไทย กับการก้าวเข้าสู่ AEC
ตอนที่ 9	เป้าหมายและจุดประสงค์ของอาเซียน ในปฏิญญาอาเซียน
ตอนที่ 10	บทบาทของไทย ใน AEC
ตอนที่ 11	ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกอาเซียนอย่างไร
ตอนที่ 12	อาเซียนส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคอย่างไร
ตอนที่ 13	ความหมายของ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	AEC Blueprint คืออะไร
ตอนที่ 15	AEC พัฒนาการศึกษาไทยได้จริงหรือ
ตอนที่ 16	โครงการด้านวัฒนธรรมและสนเทศของอาเซียน
ตอนที่ 17	อาเซียนกับความร่วมมือด้านการเมือง และ ความมั่นคง
ตอนที่ 18	อาเซียนกับความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ
ตอนที่ 19	อาเซียนกับความร่วมมือด้าน สังคม และ วัฒนธรรม
ตอนที่ 20	วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีในประชาคม

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สุโขทัย-ลก (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ที่มา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	สัญลักษณ์/เพลง อาเซียน
ตอนที่ 3	ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
ตอนที่ 4	ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ตอนที่ 5	ประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน
ตอนที่ 6	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 7	อาเซียน+๓ อาเซียน+๖
ตอนที่ 8	ท่องเที่ยวก่อนท่องเที่ยวอาเซียน
ตอนที่ 9	ความพร้อมของไทย กับการก้าวเข้าสู่ AEC
ตอนที่ 10	เป้าหมายและจุดประสงค์ของอาเซียน ในปฏิญญาอาเซียน
ตอนที่ 11	ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกอาเซียนอย่างไร
ตอนที่ 12	อาเซียนส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาคอย่างไร
ตอนที่ 13	ความหมายของ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	AEC Blueprint คืออะไร
ตอนที่ 15	บทบาทของไทย ใน AEC
ตอนที่ 16	โครงการด้านวัฒนธรรมและสนเทศของอาเซียน
ตอนที่ 17	แนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 18	เราจะมีส่วนช่วยสร้างประชาคมอาเซียนอย่างไร
ตอนที่ 19	เราจะเรียนรู้เรื่องอาเซียนเพิ่มเติมได้จากที่ไหน
ตอนที่ 20	วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรีในประชาคม
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เบตง (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	ประชาคมอาเซียน คืออะไร มาจากไหน และสำคัญเพียงไร
ตอนที่ 2	มารู้จักประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียนกันเถอะ ๑
ตอนที่ 3	มารู้จักประเทศสมาชิก ประชาคมอาเซียนกันเถอะ ๒
ตอนที่ 4	มารู้จักโครงสร้างและกลไกการดำเนินงานขององค์กรของ อาเซียนกันเถอะ
ตอนที่ 5	กฎบัตรอาเซียน คืออะไร
ตอนที่ 6	ประเทศคู่เจรจา ของ AEC หมายถึงอะไร สำคัญต่อประชาคมอาเซียนนักหรือ
ตอนที่ 7	มารู้จักประเทศคู่เจรจา ของประชาคมอาเซียนกันเถอะ ๑
ตอนที่ 8	มารู้จักประเทศคู่เจรจา ของประชาคมอาเซียนกันเถอะ ๒
ตอนที่ 9	อาเซียน กับการร่วมมือด้านการเมือง และ ความมั่นคง
ตอนที่ 10	อาเซียน กับการร่วมมือด้านเศรษฐกิจ
ตอนที่ 11	อาเซียนกับการร่วมมือด้าน สังคม และ วัฒนธรรม
ตอนที่ 12	AEC สะดุดเมื่อพบปัญหา (ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน)
ตอนที่ 13	AEC Blueprint คืออะไรกันนะ
ตอนที่ 14	บทบาทของไทย ใน AEC
ตอนที่ 15	AEC พัฒนาการศึกษาไทยได้จริงหรือ
ตอนที่ 16	งานดี ๆ งานเด่น ๆ มีอยู่จริงใน AEC
ตอนที่ 17	ได้ มากกว่า เสีย เมื่อ ไทย เข้าสู่ AEC

ตอนที่ 18	ประโยชน์อันหลากหลายที่อยู่ใน AEC
ตอนที่ 19	ความพร้อมของไทย กับการก้าวเข้าสู่ AEC
ตอนที่ 20	เบตง บ้านเรา พร้อมหรือยังกับหน้าที่ ประตูลู่ AEC
สถานีวิทยุกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อการศึกษา จังหวัดสงขลา (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	พลเมืองอาเซียน ตอนที่ ๑
ตอนที่ 2	พลเมืองอาเซียน ตอนที่ ๒
ตอนที่ 3	ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับอาเซียน
ตอนที่ 4	ความร่วมมือกันในอุตสาหกรรมด้านสื่ออาเซียน “ทีวีอาเซียน”
ตอนที่ 5	การยกระดับด้านการศึกษาเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 6	การยกระดับการให้บริการด้านสุขภาพและบริการด้านสาธารณสุข
ตอนที่ 7	การยกระดับแรงงานไทยกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 8	สิทธิและการคุ้มครองแรงงานอาเซียน
ตอนที่ 9	AEC กับการเกษตรไทย
ตอนที่ 10	AEC กับความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร
ตอนที่ 11	๕ ยุทธศาสตร์การค้าชายแดนสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	ยุทธศาสตร์สงขลากับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 13	การเตรียมความพร้อมการเข้าเมืองของด่านชายแดนในสงขลา
ตอนที่ 14	โอกาสของชาวสงขลา เมืองชายแดนมุ่งหน้าสู่อาเซียน ตอนที่ ๑ ด้านการท่องเที่ยว
ตอนที่ 15	โอกาสของชาวสงขลา เมืองชายแดนมุ่งหน้าสู่อาเซียน ตอนที่ ๑ ด้านการค้าชายแดน
ตอนที่ 16	กลไกการป้องกันปัญหาด้านสาธารณสุขเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ ๑
ตอนที่ 17	กลไกการป้องกันปัญหาด้านสาธารณสุขเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ ๒
ตอนที่ 18	การรับมือกับสิ่งผิดกฎหมายเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ ๑ ยาเสพติด
ตอนที่ 19	การรับมือกับสิ่งผิดกฎหมายเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ ๒ แรงงานผิดกฎหมาย
ตอนที่ 20	กลไกอาเซียนกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 8 จังหวัดกาญจนบุรี	
สถานีวิทยุกระจ่ายเสียงแห่งประเทศไทย จำนวน ๘ สถานี (สถานีละ 20 ตอน รวม ๑๖๐ ตอน)	
ตอนที่ 1	รู้จักประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 3	กฎบัตรอาเซียน – 3 เสาหลักอาเซียน
ตอนที่ 4	เพลงประจำอาเซียนและกลไกการบริหารอาเซียน
ตอนที่ 5	รู้จักสมาชิกอาเซียน 1
ตอนที่ 6	รู้จักสมาชิกอาเซียน 2
ตอนที่ 7	รู้จักสมาชิกอาเซียน 3
ตอนที่ 8	ประเทศไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 9	สู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน
ตอนที่ 11	ความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ตอนที่ 12	ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ
ตอนที่ 13	ความเชื่อมโยงด้านประชาชน
ตอนที่ 14	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ตอนที่ 15	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านกฎหมาย1
ตอนที่ 16	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านกฎหมาย2
ตอนที่ 17	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านประชาชน1
ตอนที่ 18	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านประชาชน2
ตอนที่ 19	การดำเนินการให้เป็นไปตามแผนแม่บท
ตอนที่ 20	โครงการเร่งรัดการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

กิจกรรม **ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค จำนวน ๔๐๐ ตอน**
หน่วยงานรับผิดชอบ **สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๗ และ ๘**

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่
สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียน
แก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนอาเซียนที่อาศัยบริเวณชายแดน และสามารถรับฟัง สวท. ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ
ของ สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๗ และ ๘

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต ๒ จังหวัดอุบลราชธานี	
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย (จำนวน 20 ตอน)	
ภาษาลาว	
ตอนที่ 1	ผลิตและเผยแพร่รายการเปิดประตูสู่อาเซียน
ตอนที่ 2	ประชาคมอาเซียนคืออะไร
ตอนที่ 3	การเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 4	การสร้างความมั่นใจการท่องเที่ยวในอาเซียน
ตอนที่ 5	ปัญหาด้านสาธารณสุขกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 6	ความตื่นตัวของภาคประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 7	ความมั่นคงตามแนวชายแดนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 8	การติดต่อสื่อสารในประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 9	การศึกษาเรียนรู้ของเยาวชนกับอาเซียน
ตอนที่ 10	การประกอบอาชีพที่น่าสนใจในอาเซียน
ตอนที่ 11	ทิศทางการปรับโครงสร้างภาษีเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	ประชาชนตามแนวชายแดนเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 13	การพัฒนาสินค้าเพื่อรับรองประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 14	การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อรับรองการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 15	จะทำมาค้าขายอะไรดีในอาเซียน

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเลย	
ภาษาลาว : รายการสบายดีอาเซียน	
ตอนที่ 1	มารู้จัก สิงคโปร์
ตอนที่ 2	วัฒนธรรม เวียดนาม
ตอนที่ 3	วัฒนธรรม พม่า/เมียนมาร์
ตอนที่ 4	วัฒนธรรม กัมพูชา
ตอนที่ 5	การศึกษา อินโดนีเซีย
ตอนที่ 6	การศึกษา ฟิลิปปินส์
ตอนที่ 7	การศึกษา สปป.ลาว
ตอนที่ 8	การศึกษา มาเลเซีย
ตอนที่ 9	ท่องเที่ยว อินโดนีเซีย
ตอนที่ 10	ท่องเที่ยว ฟิลิปปินส์
ตอนที่ 11	ท่องเที่ยว สปป.ลาว
ตอนที่ 12	ท่องเที่ยว กัมพูชา
ตอนที่ 13	ท่องเที่ยว สิงคโปร์
ตอนที่ 14	สาธารณสุข บรูไน
ตอนที่ 15	สาธารณสุข เวียดนาม
ตอนที่ 16	สาธารณสุข พม่า/เมียนมาร์
ตอนที่ 17	สาธารณสุข มาเลเซีย
ตอนที่ 18	ชีวิตใน อินโดนีเซีย
ตอนที่ 19	ชีวิตใน ฟิลิปปินส์
ตอนที่ 20	ชีวิตใน สปป.ลาว

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 4 จังหวัดพิษณุโลก	
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย แม่สอด (จำนวน 20 ตอน)	
ภาษาพม่า	
ตอนที่ 1	กำเนิดอาเซียน
ตอนที่ 2	ประเทศสมาชิกอาเซียน ตอนที่ ๑ (๕ ประเทศ / แรก)
ตอนที่ 3	ประเทศสมาชิกอาเซียน ตอนที่ ๒ (๕ ประเทศ / หลัง)
ตอนที่ 4	เสาหลักของประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 5	ความเชื่อมโยงของอาเซียน
ตอนที่ 6	การจัดการภัยพิบัติร่วมกันของประเทศในอาเซียน
ตอนที่ 7	การป้องกันไฟป่าในพื้นที่ชายแดนไทย-พม่า
ตอนที่ 8	การแก้ไขปัญหาลพิษหมอกควันข้ามแดน
ตอนที่ 9	พัฒนาการศึกษาก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	การเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 11	สิทธิแรงงานที่ดีขึ้นเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 12	บริการทางสาธารณสุขในประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 13	การค้าชายแดนไทย – พม่า ด้าน อ.แม่สอด จ.ตาก- จ.เมียวดี พม่า
ตอนที่ 14	เขตเศรษฐกิจชายแดนแม่สอด
ตอนที่ 15	การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งของจังหวัดตาก เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
ตอนที่ 16	ด้านศุลกากร และการเข้าออกระหว่างประเทศ
ตอนที่ 17	การจัดระบบแรงงานต่างด้าว
ตอนที่ 18	การดูแลปัญหาและผลกระทบจากการระบาดของโรคติดต่อ
ตอนที่ 19	ผลประโยชน์และผลกระทบ เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 20	ผลประโยชน์ร่วมกันของสมาชิกอาเซียน

สำนักประชาสัมพันธ์เขต 8 จังหวัดกาญจนบุรี	
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อ.สังขละบุรี (จำนวน 20 ตอน)	
ตอนที่ 1	รู้จักประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 2	กฎบัตรอาเซียน
ตอนที่ 3	กฎบัตรอาเซียน – 3 เสาหลักอาเซียน
ตอนที่ 4	เพลงประจำอาเซียนและกลไกการบริหารอาเซียน
ตอนที่ 5	รู้จักสมาชิกอาเซียน 1
ตอนที่ 6	รู้จักสมาชิกอาเซียน 2
ตอนที่ 7	รู้จักสมาชิกอาเซียน 3
ตอนที่ 8	ประเทศไทยกับอาเซียน
ตอนที่ 9	สู่ประชาคมอาเซียน
ตอนที่ 10	แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน
ตอนที่ 11	ความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ตอนที่ 12	ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ
ตอนที่ 13	ความเชื่อมโยงด้านประชาชน
ตอนที่ 14	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ตอนที่ 15	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านกฎหมาย1
ตอนที่ 16	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านกฎหมาย2
ตอนที่ 17	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านประชาชน1
ตอนที่ 18	ยุทธศาสตร์เชื่อมโยงด้านประชาชน2
ตอนที่ 19	การดำเนินการให้เป็นไปตามแผนแม่บท
ตอนที่ 20	โครงการเร่งรัดการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

หมายเหตุ : ให้ศึกษาชื่อประเทศสมาชิกอาเซียนที่ถูกต้องจากหน้า 68

กิจกรรม *ผลิตและเผยแพร่รายการพร้อมสื่อบันทึกต่างประเทศทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม*
จำนวน ๑๒ ตอน
หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักข่าว

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนแก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

ชาวต่างประเทศที่ทำงานและอาศัยในประเทศไทย

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

1. ASEAN: Historical Routes and Cultural Exchanges
2. ASEAN's Digital Era in 2015
๓. Education Roadmap in ASEAN
๔. Collaboration on Skilled Labor in ASEAN
๕. ASEAN to Promote Good Governance
๖. ASEAN to Seek Co-operation on Food Safety and Security
๗. Medical and Public Health Service in ASEAN
๘. ASEAN: Borderless Community with Free Trade Agreement
๙. ASEAN's Logistics: Keys to Success
๑๐. ASEAN's Co-operation on Natural Disaster Warning System
๑๑. ASEAN's Co-operation on Sustainable Development
๑๒. ASEAN to Counter Regional Threats

กิจกรรม พัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ
หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการสร้างประชาคมอาเซียนแก่
สาธารณชน
๒. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียน
แก่กลุ่มเป้าหมายชาวไทย

กลุ่มเป้าหมาย

เคเบิลทีวี วิทยุชุมชนทั่วประเทศ

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/การดำเนินงาน

สำเนารายการ/สารคดี/สปอตโทรทัศน์และวิทยุที่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านประชาคม
อาเซียน เพื่อเผยแพร่ขยายผลผ่านเครือข่ายสื่อมวลชนของกรมประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การบริหารจัดการองค์กร

แผนงานเสริมสร้างระบบบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล

โครงการพัฒนาบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อม
ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

กรอบข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารการจัดการองค์กร

แผนงานเสริมสร้างระบบการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (HRM & HRD)

โครงการพัฒนาบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริม พัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมประชาสัมพันธ์ เพื่อรองรับบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนของกรมประชาสัมพันธ์
2. เพื่อสร้างความตื่นตัว สร้างองค์ความรู้ให้บุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในเรื่องประชาคมอาเซียน อย่างถูกต้องและทั่วถึง
3. เพื่อสร้างและส่งเสริมบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ให้เป็นเครือข่ายของการขยายผลองค์ความรู้ หรือวิทยากรตัวคูณด้านอาเซียน
4. เพื่อให้เกิดการต่อยอดของการพัฒนาสมรรถนะและศักยภาพบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากรของกรมประชาสัมพันธ์

แนวทางการพัฒนาบุคลากร/สมรรถนะที่ต้องพัฒนาของบุคลากร

๑. การเตรียมความพร้อมด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียน : สมรรถนะที่ต้องพัฒนาคือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องอาเซียน/วัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งจะต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและบริบทของประชาคมอาเซียน เช่น ต้องทราบว่าประชาคมอาเซียน ก่อตั้งโดยมีวัตถุประสงค์อย่างไร และประเทศสมาชิกมีบทบาทที่ต้องปฏิบัติอย่างไร ให้เข้าใจสิ่งที่เป็นพื้นฐานที่เราต้องเกี่ยวข้องตาม กติกา มารยาทสากล รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องอาเซียน/วัฒนธรรมอาเซียน
๒. การเตรียมความพร้อมด้านภาษา : สมรรถนะที่ต้องพัฒนาคือ ทักษะด้านภาษาในการสื่อสารทั้งภาษาอังกฤษ และ ภาษาอื่นๆของประเทศสมาชิก เป็นการเพิ่มทักษะเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสารและส่งเสริมการนำไปใช้ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น ๒ เรื่องคือ ภาษาอังกฤษ(Working language) และภาษาอื่นๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดกับประเทศไทย เช่น พม่า ลาว เขมร มลายู เพื่อที่จะช่วยทำให้เกิดการเชื่อมโยง และความเข้าใจในการสื่อสารกับประเทศสมาชิกได้ง่ายและถูกต้องยิ่งขึ้น และยังช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
๓. การเตรียมความพร้อมในด้านการประชาสัมพันธ์อาเซียน: สมรรถนะที่ต้องพัฒนาในปีนี้เป็น ทักษะ และความรู้ในเรื่องเขียนข่าว บทความภาษาอังกฤษในการประชาสัมพันธ์ด้านอาเซียน เนื่องจากทักษะและความรู้ในการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบข่าวและบทความภาษาอังกฤษ ต้องอาศัยทักษะความชำนาญเฉพาะด้านที่ต้องฝึกฝนและฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จึงควรมีการพัฒนาศักยภาพและทักษะของบุคลากรในสายงานดังกล่าวให้มีความเป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมที่ ๑ การเสวนาให้ความรู้ในเรื่องประชาคมอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมข้ามชาติ
หน่วยงานรับผิดชอบ สถาบันการประชาสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความตื่นตัว สร้างองค์ความรู้ให้บุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในเรื่องประชาคมอาเซียน
อย่างถูกต้องและทั่วถึง

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากร กปส. ทุกระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 80-100 คน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/ดำเนินงาน

ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียน และวัฒนธรรมข้ามชาติ และการปรับตัวของ
ข้าราชการไทยโดยเฉพาะบุคลากรของ กปส. ในการเตรียมความพร้อมก้าวสู่การเป็นส่วนหนึ่งในประชาคม
อาเซียน ในปี ๒๕๕๘

กิจกรรมที่ ๒

การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ

หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ และ สำนักประชาสัมพันธ์เขต 1 - 8

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความตื่นตัว สร้างองค์ความรู้ให้บุคลากรกรมประชาสัมพันธ์ในเรื่องประชาคมอาเซียน อย่างถูกต้องและทั่วถึง

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากร กปส. ทุกระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/ดำเนินงาน

ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องประชาคมอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ตัวอย่างหัวข้อ และเนื้อหาในหมวดหมู่นี้มีดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทั่วไป/ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
2. ประวัติความเป็นมาของอาเซียน
3. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง
4. กฎบัตรอาเซียนและปฏิญญาการศึกษา
5. ความสำคัญของประชาคมอาเซียน
6. ธงอาเซียนและสัญลักษณ์ของอาเซียน
7. ภาษาที่ใช้ในอาเซียน
8. การประชุมสุดยอดอาเซียน
9. ความร่วมมือในกลุ่มอาเซียน
10. ความรู้และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเทศสมาชิก
(วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ภาษา การเมืองการปกครอง เป็นต้น)
11. ประชาคมอาเซียน (ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน)
12. ข่าวสารความเคลื่อนไหวของอาเซียนและประเทศสมาชิก

กิจกรรมที่ ๓ *การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*
(ระดับต้น กลาง สูง: *Beginner/Intermediate/ Advance*)

หน่วยงานรับผิดชอบ สถาบันการประชาสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริม พัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมประชาสัมพันธ์
๒. เพื่อรองรับบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนของกรมประชาสัมพันธ์

กลุ่มเป้าหมาย

ข้าราชการ กปส. ทุกระดับ (บุคลากรสายงานหลักและสายงานรอง 60:40) ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 180 คน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/ดำเนินงาน

ความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ความรู้พื้นฐานเพื่อการสื่อสาร(Basic Knowledge for Communication)
 - 1.1 การอ่านออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์ (Better Pronunciation)
 - 1.1 การอ่านเว้นวรรคตอน (Phrase Reading)
 - 1.2 ไวยากรณ์ที่จำเป็นสำหรับการสื่อสาร (Essential Grammar for Communication)
 - 1.3 การเขียนชื่อเฉพาะ (Writing Specific Names)
2. การสื่อสารเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Communicative English for Exchange of Learning)
 - 2.1 การนำเสนอข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Presentation for Exchange of Learning)
 - 2.2 การพูดในโอกาสต่างๆ (Speech in Different Occasions)
 - 2.3 การแนะนำตนเองและการแนะนำเพื่อนร่วมงาน (Self Introduction and Introducing Staff)
 - 2.4 การกล่าวต้อนรับผู้มาเยี่ยมหน่วยงาน (Welcome Speech)
 - 2.5 การพูดแนะนำหน่วยงาน (Introducing Organization)
 - 2.6 การกล่าวต้อนรับในงานเลี้ยงรับรอง (Welcome to Reception Party)
 - 2.7 การกล่าวขอบคุณในงานเลี้ยงรับรอง (Thanking for the Reception Party)
 - 2.8 การเป็นพิธีกร (Master of Ceremony – MC)
 - 2.9 ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเทศไทย (Talk about Thailand)
3. การฝึกภาคสนามการสนทนากับชาวต่างชาติในสถานการณ์จริงในสถานที่ต่างๆ ตามที่กำหนด

กิจกรรมที่ ๔ *การจัดหาหลักสูตร E-learning ภาษา อังกฤษขั้นพื้นฐานที่เป็นมาตรฐาน
สำหรับบุคลากรทุกระดับของกรมประชาสัมพันธ์*
หน่วยงานรับผิดชอบ กองการเจ้าหน้าที่ ร่วมกับ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศการประชาสัมพันธ์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริม พัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมประชาสัมพันธ์
๒. เพื่อรองรับบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนของกรมประชาสัมพันธ์

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากร กปส. ทุกระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างน้อย ๑๒๐ คน

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/ดำเนินงาน

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับต้น กลาง และสูง (เนื้อหาตามโปรแกรมของบริษัทที่จัดจ้าง)

กิจกรรมที่ ๕ การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน
หน่วยงานรับผิดชอบ สำนักประชาสัมพันธ์เขต 1 - 8

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริม พัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมประชาสัมพันธ์
๒. เพื่อรองรับบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนของกรมประชาสัมพันธ์

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากร กปส.ในส่วนภูมิภาค สปข. ๑ - ๘

เนื้อหาประชาสัมพันธ์/ดำเนินงาน

1. ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน (เช่น พม่า ลาว เขมร มาเลย์ เวียดนาม) ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของ สปข. ในเรื่อง ความเกี่ยวข้องของพื้นที่ การนำไปใช้ประโยชน์ และความสามารถในการหาวิทยากรในภาษานั้นๆ
2. คำพูด ประโยคง่ายๆในการสนทนาเบื้องต้น เช่น คำทักทาย คำขอบคุณ คำกล่าวลา และวลีอื่นๆ ที่มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร

หมายเหตุ ภาษาที่ สปข. ๑ - ๘ วางแผนในการพัฒนาบุคลากร ประจำปี ๒๕๕๕ มีดังต่อไปนี้

- สปข. ๑ : ภาษาเวียดนาม
- สปข. ๒ : ภาษาเวียดนาม กัมพูชา หรือ ลาว (เลือกสองในสาม)
- สปข. ๓ : ภาษาจีน
- สปข. ๔ : ภาษาพม่า
- สปข. ๕ : ภาษาพม่า
- สปข. ๖ : ภาษามลายูกลาง
- สปข. ๗ : ภาษากัมพูชา
- สปข. ๘ : ภาษาพม่า หรือ จีน (อย่างใดอย่างหนึ่ง)

๑. เพื่อส่งเสริม พัฒนาสมรรถนะและศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร กรมประชาสัมพันธ์
๒. เพื่อรองรับบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียนของกรมประชาสัมพันธ์
๓. เพื่อให้เกิดการต่อยอดของการพัฒนาสมรรถนะและศักยภาพบุคลากรกรมประชาสัมพันธ์

ข้าราชการ กปส. ในสายงานที่เกี่ยวข้องกับงานประชาสัมพันธ์อาเซียน จำนวน ๒๕- ๓๐ คน

1. เทคนิค และขั้นตอนในการเขียนข่าวและบทความ
2. การใช้ภาษาอังกฤษในงานเขียนเพื่อการสื่อสาร
3. การฝึกเขียนเชิงปฏิบัติการในการประชาสัมพันธ์อาเซียน

ส่วนอาเซียน
สำนักการประชาสัมพันธ์ต่างประเทศ
กรมประชาสัมพันธ์

ภาคผนวก

สรุปกิจกรรมและงบประมาณของแผนงาน/โครงการด้านประชาคมอาเซียน
ที่จำแนกตามสำนัก/กอง
(16,800,000 บาท)

สำนัก/กอง	กิจกรรม	งบประมาณรายกิจกรรม	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร
สทท.	1. ผลิตและเผยแพร่รายการ “หนูนากับอาเซียน”	800,000	1,000,000
	2. ผลิตและเผยแพร่รายการ “รอบรู้อาเซียน”	200,000	
สวท.	1. ผลิตและเผยแพร่สารคดีเชิงข่าววิทยุ	80,000 (40 ตอนๆละ 2,000)	324,000
	2. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุ “รอบรู้อาเซียน”	80,000 (40 ตอนๆ ละ 2,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สปอตวิทยุ	9,000 (3 สปอตๆละ 3,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่สารคดีวิทยุภาคภาษาอังกฤษ	100,000 (20 ตอนๆละ 5,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่สปอตวิทยุภาษาอังกฤษ	15,000 (3 สปอตๆละ 5,000)	
	6. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสปอต	40,000 (สวศ.กทม. 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
สนข.	1. ผลิตและเผยแพร่รายการพร้อมสื่ूपภาษาอังกฤษทางสถานีโทรทัศน์ดาวเทียม	300,000 (12 ตอนๆละ 25,000)	300,000
สพป.	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	400,000	1,050,000
	2. สัมมนาสื่อมวลชนในพื้นที่ กทม.	200,000	
	3. การจัดนิทรรศการประชาคมอาเซียนเคลื่อนที่	450,000 (9 ชุดๆละ 50,000)	
สพด.	1. การประชุม นิเทศ และติดตามผลการดำเนินงานตามแผนประชาสัมพันธ์ประชาคมอาเซียน	400,000	2,206,000
	2. การผลิตดิจิทัลมีเดียประชาสัมพันธ์ผ่านระบบ streaming ช่อง “Online ASEAN Channel”	600,000	
	3. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	646,000	
	4. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	560,000	

สำนัก/กอง	กิจกรรม	งบประมาณรายกิจกรรม	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร
สปช.	1. การเสวนาให้ความรู้ในเรื่องประชาคมอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมข้ามชาติ	325,000	2,800,000
	2. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับเบื้องต้น และระดับกลาง intermediate	2,275,000	
	3. การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในงานประชาสัมพันธ์ การเขียนข่าว และบทความประชาสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษในเนื้อหาอาเซียน	200,000	
กกจ.	1. การจัดหาหลักสูตร E-learning ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานที่เป็นมาตรฐาน สำหรับบุคลากรทุกระดับของกรมประชาสัมพันธ์	200,000	200,000
สปช.1 ขอนแก่น	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	1,295,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	50,000 (10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	5,000 (1 สื่อบัณฑิตละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสื่อบัณฑิตในภูมิภาค	600,000 (15 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	160,000 (4 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	7. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	8. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	
สปช.2 อุบลราชธานี	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	1,215,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	50,000 (10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	5,000 (1 สื่อบัณฑิตละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสื่อบัณฑิตในภูมิภาค	400,000 (10 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	280,000 (7 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	

สำนัก/กอง	กิจกรรม	งบประมาณรายกิจกรรม	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร
	7. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	8. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	
สปข.3 เชียงใหม่	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	1,055,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สคู๊ปข่าวโทรทัศน์	50,000 (10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สปอตโทรทัศน์	5,000 (1 สปอตๆละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสปอตในภูมิภาค	480,000 (12 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	40,000 (1 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	7. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	8. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	
สปข.4 พิษณุโลก	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	935,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สคู๊ปข่าวโทรทัศน์	50,000 (10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สปอตโทรทัศน์	5,000 (1 สปอตๆละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสปอตในภูมิภาค	360,000 (9 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	40,000 (1 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	7. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	8. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	

สำนัก/กอง	กิจกรรม	งบประมาณรายกิจกรรม	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร
สปข.5 สุราษฎร์ธานี	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	1,385,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	150,000 (3 สถานีละ 10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	15,000 (3 สถานีละ 1 สบดๆละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสบดในภูมิภาค	520,000 (13 สถานี ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	120,000 (3 สถานี ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. ผลิตและเผยแพร่รายการ “Andaman News”	100,000 (8 ตอนๆละ 12,500)	
	7. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	8. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	9. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	
สปข.6 สงขลา	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	1,045,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	150,000 (3 สถานีละ 10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	15,000 (3 สถานีละ 1 สบดๆละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสบดในภูมิภาค	400,000 (10 สถานี ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	6. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	7. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	

สำนัก/กอง	กิจกรรม	งบประมาณรายกิจกรรม	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร
สปข.7 จันทบุรี	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	895,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	50,000 (10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	5,000 (1 สื่อบัณฑิตละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสื่อบัณฑิตในภูมิภาค	240,000 (6 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	120,000 (3 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	7. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	8. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	
สปข.8 กาญจนบุรี	1. การจัดเทศกาล ASEAN on Street	200,000	895,000
	2. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	50,000 (10 ตอนๆละ 5,000)	
	3. ผลิตและเผยแพร่สื่อบัณฑิตโทรทัศน์	5,000 (1 สื่อบัณฑิตละ 5,000)	
	4. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและสื่อบัณฑิตในภูมิภาค	320,000 (8 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆ ละ 2,000)	
	5. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุภาษาต่างประเทศในภูมิภาค	40,000 (1 สถานีๆ ละ 20 ตอนๆละ 2,000)	
	6. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน	100,000	
	7. การจัดกิจกรรม ASEAN QUIZ	100,000	
	8. การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการสื่อสารด้วยภาษาประเทศเพื่อนบ้าน	80,000	

สำนัก/กอง	กิจกรรม	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 1 (ขอนแก่น)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 2 (อุบลราชธานี)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 3 (เชียงใหม่)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 4 (พิษณุโลก)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 5 (สุราษฎร์ธานี)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 6 (สงขลา)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 7 (จันทบุรี)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000
ส.ปชส.ผู้แทนภาค 8 (กาญจนบุรี)	สัมมนาสื่อมวลชนท้องถิ่น	25,000